

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 3 #26 _ 1 iulie

Cum Îl iubim pe Dumnezeu

DUMINICĂ

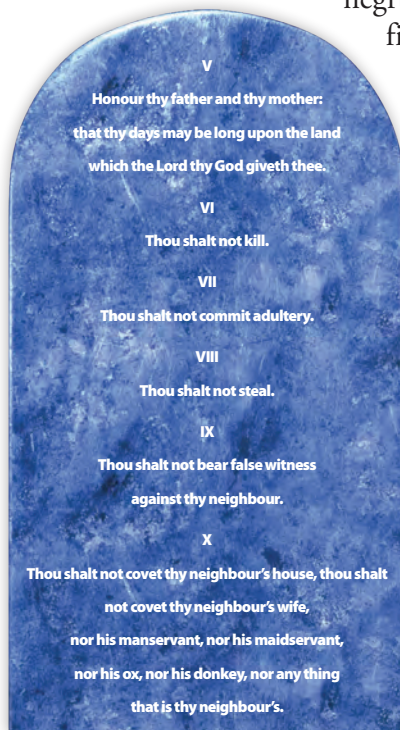
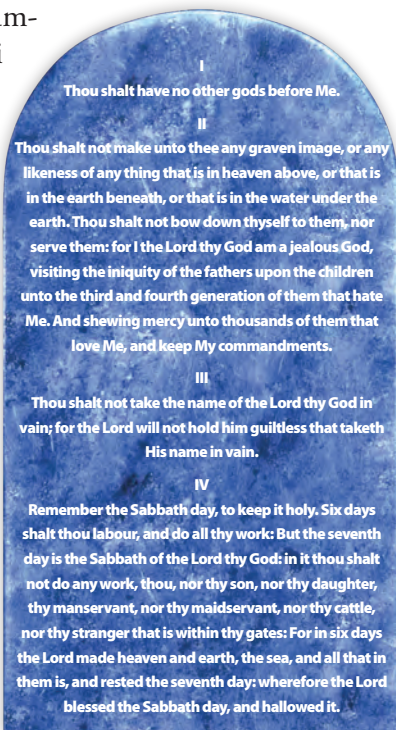
1 Săptămâna trecută am aflat că Dumnezeu este dragoste. Nu doar că ne iubește pe fiecare dintre noi. El este dragoste. Am aflat că acest cuvânt, „dragoste”, ne spune cum este Dumnezeu și că Legile Lui ne învață să iubim, astfel încât să alegem să fim ca El, nu ca Satana.

Primele patru porunci ne spun cum să Îl iubim pe Dumnezeu. Ultimele șase porunci ne spun cum să ne iubim unii pe alții.

Când Îl iubim pe Dumnezeu cu toată inima și când ne iubim unii pe alții, suntem cu adevărat fericiți.

Înainte ca păcatul să apară în ceruri, îngerii erau perfect fericiți pentru că, în mod natural, Îl iubeau pe Dumnezeu și se iubeau unii pe alții. Era la fel de natural ca respirația. Nu ne gândim atunci când respirăm. E un reflex natural. Așa era și pentru îngerii. Era natura lor să manifeste dragoste.

La fel era și în Grădina Eden îna-

CELE ZECE PORUNCI

TEXT DE MEMORAT:

„Să nu iei în deșert Numele Domnului
Dumnezeului tău.”
(Exodul 20:7)

inte de păcat. Adam și Eva Îl iubeau pe Dumnezeu și se iubeau reciproc, prin natura lor. Nici măcar nu puteau gândi să nu Îl iubească pe Dumnezeu și unul pe altul. Și erau perfect fericiți.

După ce a apărut păcatul, totul s-a schimbat. Acum nu Îl mai iubim în mod natural pe Dumnezeu și nici nu ne mai iubim unii pe alții. Ci suntem egoiști din fire, la fel ca Satana. Lucrul acesta Îl întristează pe Dumnezeu, pentru că știe cât de nefericiți ajungem și noi, și ceilalți. **Romani 8:7,8.**

 GÂNDEȘTE-TE: Este important să știm și să înțelegem Cele Zece Porunci ale lui Dumnezeu? Le poți memora chiar acum. El a promis că te va ajuta dacă Îi ceri lucrul acesta.

LUNI

2 Poporul lui Dumnezeu, copiii lui Israel, așezaseră tabăra la Muntele Sinai. Și acolo a avut loc o întâlnire foarte importantă. Dumnezeu-Tatăl și Dumnezeu-Fiul, care este Isus, au fost împreună pe munte. Slava Lor era ascunsă de norul gros și negru, căci altfel poporul ar fi murit.

Și Dumnezeu-Duhul Sfânt era acolo, vorbind minții fiecăruia dintre cei prezenți în timp ce ei priveau, simțeau și ascultau ceea ce se întâmpla.

Totul era foarte, foarte solemn și important, o întâlnire pe care să nu o uite niciodată.

Israeliiți conviețuiseră mult timp cu egiptenii și se obișnuiseră cu zeii lor. Acei zeii erau neajutorți și nefericitori, dar

egiptenii credeau că sunt puternici; mulți israeliți au copiat unele dintre obiceiurile de închinare la zei.

Dumnezeu trebuia să le arate cât de mult greșesc. Chiar dacă poporul avea impresia că se închină lui Dumnezeu și chiar dacă promisese că vor avea încredere în El și Îl vor asculta, abia dacă Îl cunoșteau. Dumnezeu trebuia să le arate cum este El de fapt.

Dacă învățau să înțeleagă și să respecte Cele Zece Porunci, copiii lui Israel puteau să Îl cunoască, să aibă încredere în El și să Îl iubească; iar El avea ocazia să împlinească promisiunile pe care li le făcuse.

 GÂNDEȘTE-TE: Noi avem nevoie să știm cum este Dumnezeu cu adevărat? Studiind Biblia, așa cum faci acum, înveți despre El. Citește **Psalmii 119:9-11**. Ai început să înveți Cele Zece Porunci și să le păstrezi în inima ta?

MARȚI

Chiar și după un milion de ani în ceruri, tot

3 vom avea de învățat despre Legea minunată a lui Dumnezeu. În același timp, Dumnezeu a făcut ca Legea să fie atât de ușor de înțeles, încât și copiii să poată alege să o respecte.

Copiii lui Israel erau înspăimântați în timp ce Îl ascultau pe Dumnezeu rostind Cele Zece Porunci. Recitește ce au afirmat.

Exodul 20:19.

Acum, citește din nou **versetul 20**. Moise le-a explicat că Dumnezeu nu vrea să le fie frică de El. E adevărat că voia ca ei să își dea seama cât de sfânt și de puternic este. Dar voia și ca ei să învețe să Îl iubească și să aibă încredere în El.

Dumnezeu vrea să înțelegem că fiecare poruncă este o promisiune. Dacă alegem să le respectăm, El îl va putea împiedica pe Satana să ne distrugă. Dumnezeu știe că nu putem să Îl ascultăm de la sine, pentru că, odată cu apariția păcatului, ascultăm în mod natural de Satana. Dar Satana nu poate să ne oblige să ascultăm de el. Isus a promis să ne ajute atunci când Îl alegem pe El. Și ne va ajuta. El Își ține întotdeauna promisiunile. Legile Sale sunt un puternic zid de apărare împotriva lui Satana, un zid care să ne păstreze în siguranță.

Citește **1 Corinteni 10:13**. Gândește-te ce promisiune minunată este aceasta. Dumnezeu poate să ne ajute și întotdeauna ne va ajuta, indiferent cât de mult se străduiește Satana să ne ispitească. Nu suntem obligați să îl ascultăm nicio clipă. Putem fi în siguranță întotdeauna la adăpostul Legii lui Dumnezeu. Citește **Romani 8:37**.

 GÂNDEȘTE-TE: În ceruri, Satana a mințit despre Dumnezeu și a spus că nu trebuie să ascultăm de El sau de Legile Sale. Și în prezent spune aceeași minciună. Toată Biblia este despre a alege în cine să crezi: în minciunile lui Satana sau în Dumnezeu, în care poți să te încrezi că te va ajuta să Îl ascuți.

MIERCURI

Astăzi vom începe să înțelegem mai bine Cele Zece Porunci ale lui Dumnezeu. Să o citim pe prima dintre ele. **Exodul 20:3**. Acum spune-o din memorie.

Care sunt „alți dumnezei”? Orice poate fi un alt dumnezeu. Orice și oricine (inclusiv propria persoană) devine mai important pentru noi decât Dumnezeu a devenit un alt dumnezeu.

Prima poruncă spune: „Pune-L pe Dumnezeu pe primul loc!” De ce? Să ne gândim.

Cine are grijă ca inimile noastre să bată și trupurile noastre să funcționeze clipă de clipă? Cine face soarele să strălucească, cine dă ploaie și aer curat, pentru ca plantele să crească și noi să avem de mâncare?

Cine ne veghează noapte și zi? Cine vorbește minții noastre și ne amintește să nu ne supu-

nem lui Satana? Cine a venit din ceruri, a ales să fie om și a murit pentru noi, pentru ca noi să fim apărați de Satana? Cine revine curând și a pregătit o casă minunată pentru noi în ceruri? Dumnezeu-Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Fiecare membru al Treimii. Dumnezeu este răspunsul la orice întrebare. Și avem nevoie de El în fiecare clipă.

Motivele pentru care Dumnezeu este mai important decât orice și oricine sunt nenumărate. Citește **Faptele apostolilor 17:28**.

GÂNDEȘTE-TE: *Atât de multe lucruri pot deveni dumnezei! De exemplu, permitem ca altceva să fie mai important decât să stăm de vorbă cu Dumnezeu, să Îl ascultăm și să învățăm despre El citind din Biblie? Ne ducem vreodată la Școala de Sabat și la biserică doar pentru a ne întâlni cu prietenii? Te poți gândi la alte lucruri care pot deveni dumnezei? Poate telefonul, jocurile video, muzica, sporturile, hainele etc.? Citește **Filipeni 3:19**. Te-ai gândit vreodată că și obiceiurile alimentare greșite pot fi dumnezei? Cere-I chiar acum lui Dumnezeu să te ajute ca nimic altceva să nu fie mai important decât să faci voia Lui. El te iubește și vrea să Îl pui pe primul loc, ca să fii fericit cu adevărat.*

JOI

Citește următoarea poruncă.

5 **Exodul 20:4-6.** Aceasta interzice în mod precis fabricarea de idoli și închinarea la ei, așa cum fac popoarele păgâne.

O mare problemă cu închinarea la idoli este că un idol nu poate să te ajute să îți dai seama cum este Dumnezeu. Așa că oamenii care se închină la idoli își fac păreri greșite despre Dumnezeu.

Popoarele păgâne se tem de idoli lor. Cred că îi pot îmbuna dacă se închină la ei și le aduc daruri. Pentru că nu Îl cunosc pe singurul Dumnezeu care îi iubește.

A doua poruncă Îl descrie pe Dumnezeu ca fiind un Dumnezeu gelos. Cum poate Dumnezeu să fie gelos? Știi că există gelozie bună și gelozie rea? Felul în care Dumnezeu este gelos vrea să ne ocrotească de orice ne poate face rău.

Dumnezeu știe că, atunci când părinții se închină la idoli, și copiii vor face la fel. Îți amintești de fiii lui Noe, care au plecat pentru că au ales să creadă minciunile lui Satana? Au uitat de Dumnezeu și au început să se închine la idoli. Iar copiii lor au făcut la fel.

De obicei, când părinții Îl iubesc pe Dumnezeu, au încredere în El și ascultă de El, și copiii lor învață să Îl cunoască și să Îl iubească. La rândul lor, când vor avea copii, îi vor învăța să Îl iubească pe Dumnezeu. Iar Dumnezeu Se bucură, pentru că îi poate binecuvânta.

Copiii lui Sem au ales să creadă în El și să se închine lui Dumnezeu. Avraam, Isaac și Iacov erau urmași ai lui Sem. Și i-au învățat pe copiii lor să Îl iubească pe singurul Dumnezeu adevărat și să I se închine Lui.

Dar familia lui Iacov a stat în Egipt atât de mult timp, încât urmașii lui au început să uite de Dumnezeu. Așa că, acum, Dumnezeu făcea tot posibilul ca să îi ajute să Îl cunoască și să aibă din nou încredere în El.

GÂNDEȘTE-TE: *Prin idoli, oamenii ajung să aibă păreri greșite despre Dumnezeu. Oamenii care nu se închină idolilor pot să încalce porunca a doua și să aibă păreri greșite despre Dumnezeu? Oamenii cred multe lucruri neadevărate despre Dumnezeu. Unii spun că Dumnezeu nu există. Alții spun că este plin de cruzime. Alții sunt siguri că El nu pedepsește păcatul. Întregul adevăr despre Dumnezeu este prezentat în Biblie.*

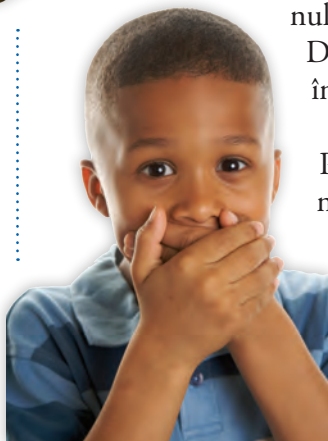
VINERI

Citește a treia poruncă, apoi spune-o din memorie. **Exodul 20:7.**

6 Ce înseamnă „a lua în deșert”? Putem să înlocuim cu „degeaba”. Dacă te-ai străduit să faci un castel de nisip care ți-a ieșit foarte frumos și, dintr-odată, un val mare l-a făcut să dispară, spui: „M-am străduit atâta degeaba”. Un adult ar spune: „Atâta muncă în zadar”.

Dumnezeu ne cere să folosim Numele Lui cu luare-aminte și cu respect. Să nu îl folosim cu nesăbuiță, degeaba, fără un motiv întemeiat.

Știm că a înjura folosind Numele Domnului înseamnă a-l lua în deșert. Dar și când folosim alte cuvinte, care vin de la Numele Domnului sau care sună ca Numele Domnului, înseamnă că îl luăm în deșert.

Hristos și Isus sunt aceeași Persoană, adică Fiul lui Dumnezeu. Biblia Îl numește Domn și Mântuitor. Oamenii care cred în El și se închină lui Hristos se numesc creștini.

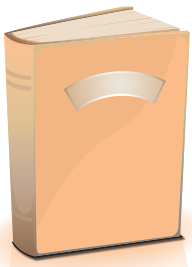
Adevărații creștini cred în Biblie și Îl iubesc pe Dumnezeu, au încredere în El și ascultă de El. Dar când oamenii care se numesc creștini

nu Îl iubesc, nu au încredere în El și nu ascultă de Dumnezeu, iau Numele Domnului în deșert, pentru că îl folosesc degeaba, nu este așa? Citește **Luca 6:46-49** și află ce a spus Isus despre oamenii care afirmă că sunt creștini, dar nu ascultă de El. Aceștia construiesc „castele de nisip”, este adevărat?

GÂNDEȘTE-TE: *E ușor să ne obișnuim să auzim vorbe rele și nefolositoare și apoi să începem să le folosim și noi? Este porunca aceasta mai importantă decât se crede în general? Ne ajută dacă avem mai multă dragoste și respect pentru Dumnezeul nostru iubitor și sfânt? Cu siguranță că da.*

Studiu aprofundat: Exodul 20:1-7; Patriarhi și profeti, pp. 305–307; Istoria mântuirii, p. 141.

Freddie se roagă în furtună

Adaptare de Amy Sherrard

Mama și tatăl lui Freddie erau misionari în America de Sud. Mergeau adesea de-a lungul marelui fluviu Amazon cu barca lor. Barca avea o cabină unde dormeau când erau în călătorie.

Uneori, pleca și Freddie cu părinții lui. Îi plăcea foarte mult. Când se opreau la câte un sat de pe malul fluviului, mama îl păzea de crocodili și șerpi mari în timp ce Freddie învăța să înoate.

În diferitele locuri în care se opreau, lui Freddie îi plăcea să se joace cu micii lui prieteni de culoare. De la atâta joacă în plin soare, și pielea lui Freddie devenise aproape la fel de bronzată ca a prietenilor lui.

Freddie îi invita întotdeauna pe micii lui prieteni să vină la întâlnirile pe care le ținea tatăl său după căderea întunericului. „O să vedem proiecții de imagini, o să cântăm și o să ascultăm povestiri”, le spunea el. „Să veniți.” Și ei veneau, împreună cu părinții, rudele și prietenii lor.

Când erau la marginea unui sat, după somnul de după-amiază, a început să adie o briză care s-a transformat curând într-un vânt puternic, din ce în ce mai violent. Tata s-a temut că barca va fi zdrobită de mal. Când a pornit motorul, un om a sărit pe punte.

– Leagă barca de copacul acela bătrân căzut pe mal, a spus el. O să fie o furtună îngrozitoare.

Tata a reușit să lege de copac partea din față a bărcii. În scurt timp, barca a început să se lege ca o plută pe valurile mari care se spărgeau de mal. Din cauza tangajului, adică din cauză că barca se legăna puternic, mamei i s-a făcut rău și a trebuit să se întindă. Tata era la celălalt capăt al ambar-

cațiunii și încerca să sprijine barca folosind o prăjină lungă, pentru ca partea din spate să nu se mai lovească de țărm. Vântul urla îngrozitor, și Freddie s-a speriat văzând că barca lor era asaltată de valuri mai mari, și mai mari. Cu siguranță că valurile îi vor scufunda.

În timp ce tata, curajos, făcea tot posibilul ca să salveze ambarcațiunea și viețile lor, a auzit ceva. Nu despre valuri și vânt este vorba. L-a auzit pe Freddie rugându-se: „Bunule Isus, Te rog să oprești vântul! Te rog să o ajuți pe mama să nu îi mai

fie rău! Te rog să îl ajuți pe tata să țină barca pe loc și Te rog să mă ajuți să nu plâng! În Numele lui Isus, amin!”

– Totul va fi bine, i-a spus mamei lui. Isus știe exact ce ni se întâmplă acum.

Iar Isus a răspuns rugăciunii lui Freddie. Vântul și valurile s-au liniștit. La două ore de la izbucnirea furtunii, totul era din nou calm și apa era din nou liniștită. Mamei nu îi mai era rău. Barca era în siguranță, iar tata a dus-o la locul unde urma să se întâlnească cu localnicii.

În acea seară, Freddie stătea pe primul rând, împreună cu micii lui prieteni cu pielea tuciuire. Oamenii cântau, iar mama îi acompania cu orga ei micuță. Tata povestea din Biblie și ilustra povestirile cu proiecții de imagini, exact așa cum Freddie le-a promis prietenilor lui.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 3 #27 _ 8 iulie

**Adu-ți aminte
de ziua specială
a lui Dumnezeu!**

DUMINICĂ

Toate Cele Zece Porunci ale lui Dumnezeu sunt despre dragoste. Primele patru ne spun cum să-L iubim pe Dumnezeu. Ultimele șase ne spun cum să ne iubim unii pe alții. Săptămâna aceasta vom analiza porunca a patra. Ea se află în centrul Celor Zece Porunci. Să o citim și să începem să o memorăm.

Exodul 20:8-11

Citește din nou versetul 11. Îți amintesc cuvintele acestea de alte cuvinte pe care Dumnezeu le-a rostit cu mulți, mulți ani înainte, atunci când El a făcut lumea noastră din nimic? Citește **Geneza 2:2,3**. S-a schimbat Legea lui Dumnezeu de la crearea lumii și până astăzi?

Când iubim pe cineva, vrem să fim alături de acea persoană și să petrecem timp împreună cu ea. Adam și Eva și toți cei care L-au iubit pe Creator au iubit și Sabatul, pentru că ziua aceasta a fost creată special pentru a o petrece împreună cu Dumnezeu. Copiii lui Cain și toți cei care l-au urmat pe Satana L-au urât pe Creatorul lor și au refuzat să petreacă timp cu El în Sabat. Respectarea Sabatului a fost un semn special al celor care L-au iubit pe Dumnezeu și au fost fericiți că El a creat lumea. Citește despre acest semn în **Ezechiel 20:12,20**.

Când copiii lui Israel au plecat în Egipt, la început, nu le-a fost greu să respecte Legea lui Dumnezeu. Iosif era guvernatorul țării, iar faraonul se purta frumos cu familia lui.

Dar, după ce Iosif și faraonul ospitalier au murit, totul s-a schimbat. În cele din urmă, egiptenii i-au făcut sclavi pe israeliți și s-au purtat cu răutate față de

TEXT DE MEMORAT:

„Să nu care cumva să nu țineti Sabatele Mele, căci acesta va fi între Mine și voi, și urmașii voștri, un semn.”
(Exodul 31:13)

ei. Israelii au fost obligați să muncească în fiecare zi, inclusiv în Sabat, căci altfel erau tratați cu mare cruzime. Mulți s-au speriat și au decis să nu țină Sabatul. Dar câțiva l-au rămas credincioși lui Dumnezeu.

Desigur, toți ar fi trebuit să aibă încredere în Dumnezeu și să păstreze Sabatul ca zi special pusă deoparte pentru a petrece timp împreună cu El. Dumnezeu Și-a iubit poporul și a dorit ca ei să fie din nou liberi și fericiți. L-a trimis pe Moise înapoi în Egipt pentru a le spune că, dacă aveau încredere în El, îi va elibera și îi va ajuta să păstreze Legea Sa, inclusiv Sabatul.

Când poporul a început să petreacă din nou timp cu Dumnezeu în Sabat, faraonul s-a supărat. Le-a spus că păstrează Sabatul doar pentru că erau leneși. Apoi i-a obligat să muncească mai din greu ca niciodată. **Exodul 5:4-9**. Acum, la Sinai, erau liberi. Dumnezeu îi eliberase. Fiecare Sabat urma să le amintească de libertatea pe care Dumnezeu Și-a dorit ca ei să o aibă, în timp ce învățau să Îl iubească, să aibă încredere în El și să Îl asculte.

 GÂNDEȘTE-TE: Pentru tine, faptul că păzești Sabatul mai este un semn special că Îl iubești pe Dumnezeu și că ai încredere în El?

LUNI

2 Cât din a patra poruncă poți spune din memorie? Care este chiar primul cuvânt al poruncii? „Adu-ți aminte” este același lucru cu „nu uita”? Astăzi ne vom gândi de ce vrea Dumnezeu să ne amintim și de ce vrea Satana să uităm.

În primul rând, să numărăm lucrurile pe care vrea Dumnezeu să ni le amintim. Găsește două lucruri în **Exodul 20:8**. Despre ce zi vorbește Dumnezeu? Cum să o păzim?

Citește **versetul 9**. Câte zile avem pentru a lucra? Cât de mult din munca noastră facem în acele zile?

Citește **versetul 10**. În ce zi este Sabatul? Uită-te în calendar. Este sâmbăta (Sabatul) a șaptea zi? Ce este special la această zi? În toate celelalte zile poate că trebuie să muncim foarte mult, dar în Sabat ne odihnim. Îți place lui Dumnezeu să ne vadă odihnindu-ne? Este odihna aceasta doar pentru oameni? Ai observat că Dumnezeu vrea ca și animalele de povară să se odihnească?

Citește **versetul 11**. De câte zile a avut Dumnezeu nevoie ca să creeze lumea? Ce a făcut El în ziua a șaptea? Care sunt cele două lucruri pe care le-a făcut Dumnezeu în ziua aceea și care au făcut-o specială?

Vrea Satana ca oamenii să știe că Isus este Cel care a creat lumea? El vrea ca oamenii să afle și să creadă că a fost nevoie de milioane de ani pentru ca lumea noastră să fie făcută și că totul a fost o întâmplare.

Satana vrea ca oamenii să se închine la lucrurile pe care le-a făcut Dumnezeu în loc să se închine la Dumnezeu Însuși. Și nu vrea ca oamenii să aibă timp de petrecut împreună cu Dumnezeu.

 GÂNDEȘTE-TE: *Îți poți da seama de ce dorește Satana ca oamenii să aleagă să nu respecte această poruncă? Cât de trist este că atât de mulți oameni nu știu despre Sabatul special al lui Dumnezeu!*

MARȚI

Știi că Isus a ținut Sabatul cu sfințenie? Citește **Luca 4:16** și vezi ce a făcut în fiecare Sabat. De-a lungul vieții Sale, El le-a arătat oamenilor că Dumnezeu a făcut Sabatul ca un dar special pentru ei. Citește **Marcu 2:27**. Lui Isus Îi plăcea ca în Sabat să îi ajute pe oameni și să îi facă fericiți. Și ucenicii Săi au învățat să le placă Sabatul. Citește **Luca 23:56**.

6 Lui Satana nu i-a plăcut ce făcea Isus. Ca și faraonul, el a vrut și vrea ca oamenii să fie sclavi.

Isus a muncit foarte mult pentru a ne elibera de sclavia plină de cruzime a lui Satana. Satana știa că, dacă ar putea să-L determine pe Isus să nu asculte de una dintre Cele Zece Porunci, o singură dată, toți vom fi pierduți pentru totdeauna. Dar Isus nu i-a cedat lui Satana – nici măcar o singură dată.

Nu vom ști niciodată cât a lucrat și cât a suferit Isus pentru ca noi să putem alege să fim apărați de Satana. Cel rău L-a ispitit atât de tare o dată, încât sângele L-a ieșit prin pori odată cu transpirația. A fost teribil.

Isus a murit de bunăvoie pentru noi. El a luat toate păcatele noastre, ca și cum ar fi fost ale Sale, și asta L-a omorât. Dar ce altceva a făcut moartea Lui? Citește **Romani 6:23**. El a murit pentru ca noi să putem fi înnoiți, să fim ca Adam și ca Eva în acea primă zi de vineri a creației.

Isus a fost răstignit vineri după-amiază înainte de apusul soarelui. Pe când murea, cu ultima suflare, a strigat: „S-a isprăvit!” Își terminase lucrarea. **Ioan 17:4**.

De asemenea, înainte de apusul soarelui, prietenii Lui L-au pus într-un mormânt. Apoi, pentru că Își terminase lucrarea, Isus S-a odihnit întreaga zi de Sabat, așa cum S-a odihnit și în prima zi de Sabat de după lucrarea Lui de creare a lumii. Apoi, duminică, a înviat. A respectat Legea lui Dumnezeu fără abatere, până la capăt. Satana a pierdut bătălia.

 GÂNDEȘTE-TE: *Îl iubești pe Isus și Cele Zece Porunci ale Sale mai mult când te gândești la ce a făcut El? Îți poți mulțumi chiar acum.*

MIERCURI

4 De când Adam și Eva au sacrificat primul miel, poporul lui Dumnezeu L-a așteptat pe Isus, Cel despre care Dumnezeu a promis că va veni și va muri pentru a-i salva de Satana. L-au numit Mesia.

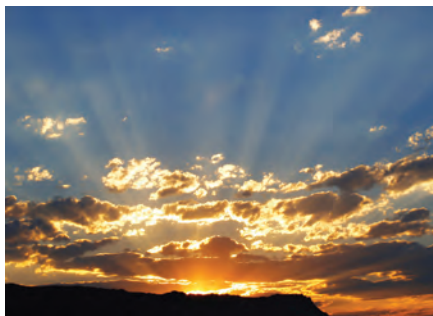
Isus știa exact ce îi va face fericiți pe băieți și pe fete, pe bărbați și pe femei. Știa că singura cale pentru ei de a fi fericiți era să asculte de Cele Zece Porunci. De cele mai multe ori, pentru că cei din poporul Său nu au ascultat de Legea Sa, au fost nefericiți.

Dumnezeu a vrut să-i binecuvânteze, dar ei nu I-au permis. De atâtea și de atâtea ori au sacrificat miei, dar au uitat că mieii trebuiau să le reamintească de Isus, Mielul lui Dumnezeu, care avea să moară pentru ei, ca să îi elibereze de păcat și de Satana. Tot ce doreau era ca Mesia să vină cu o mare armată și să-i elibereze de dușmani. Au uitat că Satana era dușmanul lor cel mai real și mai puternic.

Pe vremea când S-a născut Isus, copiii lui Israel erau numiți evrei (o altă denumire pentru cei din seminția

lui Iuda). Maria, mama lui Isus, a fost evreică, deci Isus a fost, în același timp, și evreu, și Dumnezeu-Fiul. Dar El nu corespundea deloc așteptărilor evreilor. Aproape toată lumea a refuzat să creadă că El era Mesia al lor.

După ce Isus a murit și a înviat, mulți alții au ales să creadă în El. La început, acești oameni erau în mare parte evrei. Dar, în scurt timp, toți cei care au ales să creadă în Hristos, fie că erau sau nu evrei, au fost numiți creștini. Și toți au ținut sfânta zi de Sabat.

Astăzi, țin cei mai mulți creștini Sabatul (sâmbăta) ca zi sfântă? De ce nu? Mulți spun că duminica este ziua lor de închinare, pentru că atunci a înviat Isus. Dar Isus S-a odihnit în mormânt în Sabat și a fost gata să Își reia lucrarea duminică, după ce a înviat. Iar prietenii lui Isus au continuat să țină Sabatul după învierea Sa. **Faptele 17:2.**

 GÂNDEȘTE-TE: *A schimbat Dumnezeu vreodată Cele Zece Porunci? NICIODATĂ! Atunci de ce mulți creștini păzesc duminica? Măine vom învăța câte ceva despre acest subiect.*

JOI

 Când a venit Isus în lumea noastră, evreii erau conduși de o națiune străină, numită Imperiul Roman. Evreii îi urau pe romani și le provocau multe probleme. Din această cauză, romanii îi urau pe evrei. Romanii îi priveau pe creștini ca fiind evrei și i-au tratat și pe ei cu multă cruzime.

Romanii erau păgâni și se închinau multor zei. Dar, la aproximativ 240 de ani de la învierea lui Isus, soarele a devenit cel mai important zeu al lor. Iar duminica a devenit o zi special dedicată sărbătoririi acestui zeu.

La un moment dat, unul dintre conducătorii romani, Constantin, a decis să își ia numele de creștin. Dar se închina în continuare la soare. Așa că a instituit o regulă conform căreia creștinii să aibă voie să se închine împreună în Sabat, dar Sabatul trebuia să fie o zi de întristare și de post. Iar a doua zi, duminica, trebuia să fie o zi de distracție, în care toată lumea, atât creștinii, cât și păgânii să sărbătorească.

Ce crezi că s-a întâmplat? Încetul cu încetul, mulți creștini au început să uite de Sabatul lui Dumnezeu și au început să țină duminica păgânilor. Mulți creștini au sperat, de asemenea, că nu vor mai fi numiți evrei, nemaiținând Sabatul.

Cât de fericit a fost Dumnezeu pentru puținii creștini care au ales să Îi rămână credincioși Lui, indiferent ce li s-ar fi putut întâmpla! **Apocalipsa 2:10.**

GÂNDEȘTE-TE: *Întotdeauna au existat oameni care au ales să Îi fie credincioși lui Dumnezeu și să respecte Sabatul Său cel sfânt. Alegi și tu să fii unul dintre ei?*

VINERI

 Este distractiv să aștepti vizita cuiva special, nu-i așa? Ce face familia ta pentru a se pregăti? Vă asigurați că este ordine și curățenie în casă? O ajuți pe mama să pregătească o mâncare specială? Fără îndoială că vă îmbrăcați cu haine frumoase, curate și, probabil, plănuți activități speciale pentru a petrece timpul împreună cu musafirii.

Cu aceeași nerăbdare așteptăm și Sabatul, o zi întreagă și un timp special pentru a fi împreună cu Isus.

Pe măsură ce soarele apune vineri, Isus este dornic să fie alături de noi. Îl putem întâmpina cântând cântece de laudă. Îl putem asculta în timp ce citim din Cuvântul Său și putem vorbi cu El în rugăciune.

În dimineața Sabatului, cu mult înainte ca tu să deschizi ochii, îngerii au plănuit cu bucurie ca aceasta să fie cea mai frumoasă zi a săptămânii. Ei sunt dornici să te trezești devreme, astfel încât să poți fi gata la timp pentru a merge cu ei la Școala de Sabat și la biserică.

În timp ce intri în casa lui Dumnezeu, îți aduci aminte să ai aceeași atitudine de închinare pe care o au îngerii?

Ai descoperit toate lucrurile frumoase pe care le poți face cu Isus și familia ta în după-amiaza Sabatului? Ai o listă cu lucruri speciale de făcut? Iată câteva sugestii: invită musafirii de la biserică la masa de prânz din Sabat; organizează o plimbare interesantă în natură; vizitează pe cineva care este singur sau bolnav; ajută la organizarea unei ore de povestiri biblice pentru copiii din cartier; realizează o carte poștală cu un verset biblic și decorează-o cu desene; trimite un bilet pe care să scrii „Ne-ai lipsit” cuiva care nu a fost la Școala de Sabat.

GÂNDEȘTE-TE: *Sabatul este în centrul Celor Zece Porunci. Ce se afla în mijlocul Grădinii Edenului? Citește **Geneza 2:9**. Înainte ca Isus să revină, fiecare persoană va trebui să aleagă dacă ascultă sau nu de Legea lui Dumnezeu, la fel cum Adam și Eva au trebuit să aleagă între cei doi pomi din Grădina Edenului. Păzirea Sabatului ca zi sfântă va fi „semmul” care arată că alegem să ascultăm de Dumnezeu. **Ezechiel 20:20.***

Studiu aprofundat: Exodul 20:8-11; *Patriarhi și profeți*, pp. 307, 308; *Istoria mântuirii*, pp. 141, 142; *Tragedia veacurilor*, pp. 433-460; *Viața lui Isus*, pp. 281-289; *Îndrumarea copilului*, pp. 527-537.

Canarul lui Pavel - partea I

Adaptare după *Scrapbook Stories*, de Amy Sherrard

Pavel și mama lui locuiau într-o cameră dintr-o casă veche, în care își aveau adăpostul mulți alți oameni săraci. Tatăl lui Pavel murise, iar mama muncea din greu în fiecare zi pentru a câștiga suficienți bani ca să cumpere mâncare și să poată plăti chiria pentru camera lor. Își dorea atât de mult să facă și el ceva pentru a-și ajuta mama! Dar Pavel era invalid. Așa s-a născut și nu a putut niciodată să meargă sau să facă orice altceva la fel ca ceilalți copii.

Într-o zi rece, ploioasă, Pavel stătea cocoțat într-un scaun și se uita pe singura fereastră a camerei. Tot ce putea să vadă era peretele clădirii înalte de vizavi. Între clădiri nu existau iarbă verde, copaci sau flori. Nu era decât o alee cu mormane de gunoi și cutii vechi.

Deodată, s-a stârnit un vânt puternic și ploaia a început să bată atât de tare în fereastră, încât Pavel nu a mai putut vedea afară. Atunci se uită la peretele de jur împrejurul ferestrei. Tencuiala îi căzuse. Se vedeau chiar și scândurile de sub tencuială. Ploaia uda scândurile și apa intra pe lângă fereastra șubredă a camerei lui.

Pavel se simțea foarte singur și nefericit. Lacrimile i-au umplut ochii. „Nu sunt bun de nimic”, și-a spus. „Nu cred că există cineva mai neajutorat decât mine. Uneori îmi doresc să nu mă fi născut niciodată.” Dar s-a răzgândit repede când și-a amintit de mama lui săracă, obosită. Și-a amintit cum zâmbetul îi lumina chipul și cât de bucuroasă era să-l vadă când se întorcea în camera lor, după ce muncise din greu toată ziua.

Fereastra șubredă tremura în bătaia vântului puternic, care mișca și storurile de la camera de alături. Privind furtuna, Pavel s-a tras înapoi de la fereastră. Dar apoi s-a aplecat repede și și-a șters

lacrimile. Ce era lucrul acela mic din care picura apa și pe care vântul îl suflase până la marginea pervazului? Părea o pasăre. Era o pasăre! Și se agăța de pervazul ferestrei.

„O, biată pasăre mititică, voi încerca să te salvez!”, strigă Pavel; și, deschizând geamul, întinse mâna ușurel. A uitat că fereastra trebuia proptită, iar acum îi sprijinea toată greutatea pe umerii lui plâpânzi. Dar nu-i păsa că-l doare. Uitase de el însuși în timp ce încerca să salveze biata pasăre.

La început, părea că vântul încerca să smulgă pasărea înspăimântată. Dar apoi vântul s-a schimbat și a împins pasărea micuță chiar în cameră. De îndată ce Pavel a putut ieși de sub fereastra grea pe care o susținea cu umerii lui, a ridicat pasărea rece și udă și i-a șters ușor penele ude și zbârlite. Apoi a ținut-o strâns la piept. O vreme, a zăcut acolo, în mâinile lui, abia respirând. Pe măsură ce, puțin câte puțin, și-a revenit, Pavel și-a dat seama că și el era ud și că îi era frig. Nu avea alți pantaloni sau o geacă, așa că s-a învelit într-o pătură. A luat și pasărea sub pătură. Stând la căldură și în întuneric, ea a adormit repede. Privind-o, Pavel era fericit și, curând, a adormit și el.

(Va urma)

BIBLIA PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 3 #28 _ 15 iulie

Cum îi iubim pe ceilalți

DUMINICĂ

Ultimele șase dintre Cele Zece minunate
1 Porunci ale lui Dumnezeu ne spun să-i iubim pe ceilalți așa cum ne iubim pe noi înșine.

Să începem cu porunca a cincea din **Exodul 20:12**.

Ce crezi că înseamnă să-ți cinstești părinții? Înseamnă mai mult decât să le spui „te iubesc” sau să le faci un cadou?

Tu ce crezi?

Cinstirea părinților înseamnă că îi iubești, îi respectezi și îi ascuți. Știai că, pe măsură ce înveți să îi iubești, să îi respectezi și să ascuți de părinți, înveți să Îl iubești, să Îl respectezi și să ascuți de Dumnezeu? Nu-i așa că este foarte important? Da! Dacă nu învățăm să ascultăm de Dumnezeu nostru iubitor și de Legea Sa minunată, atunci facem ceea ce vrea Satana să facem, nu-i așa?

Înveți să ascuți fără ezitare? Ești atent și săritor? Dacă da, atunci îți cinstești părinții.

Ce zici de bunici? Respectarea acestei porunci înseamnă să îi cinstești și pe ei. Bunicii sunt atât de fericiți când ne arătam iubirea și grija față de ei! Care sunt câteva moduri în care îți poți cinsti bunicii?

La doar 12 ani, Isus știa că Dumnezeu este Tatăl Său. A

TEXT DE MEMORAT:

„Dacă astfel ne-a iubit Dumnezeu pe noi, trebuie să ne iubim și noi unii pe alții.” (1 Ioan 4:11)

hotărât El că nu mai e nevoie să-i respecte și să asculte de Iosif și de Maria? Nu.

Când avea 30 de ani, Isus a plecat de acasă pentru a începe lucrarea specială pe care a venit să o facă în lumea noastră. Dar până atunci, unde a fost și ce a făcut? Citește **Luca 2:51**.

Chiar și atunci când a murit pe cruce, Isus S-a gândit la mama Lui. **Ioan 19:26,27**. Nu a încetat nicio dată să respecte porunca de a-i cinsti pe părinți. Ce exemplu frumos și demn de urmat ne-a dat Isus!

 GÂNDEȘTE-TE: Și Dumnezeu, și Satana știu că cinstirea părinților ne face fericiți atât pe noi, cât și pe ei. Când ne văicărăm, ne bosumflăm și îi sâcâim, îi mai cinstim? Dar când le răspundem sau nu îi ascultăm întocmai? Numește mai multe moduri în care poți respecta mai bine această poruncă importantă.

LUNI

2 Îți poți măcar închipui că ai putea să nu respecti porunca a șasea? **Exodul 20:13**. Există oameni care chiarucid alți oameni? Da; și cât este de trist lucrul acesta! Nu putem să nu aflăm ce se întâmplă din cauza războaielor teribile și a uciderilor despre care vedem sau auzim la știri.

Uneori, oamenii se și sinucid – și nu doar cu arma sau luând otravă. Uneori fac asta puțin câte puțin, prin obiceiuri nesănătoase, cum ar fi băutul și fumatul sau chiar prin obiceiuri alimentare care provoacă boli careucid. Satana face tot ce poate pentru a-i determina pe oameni să nu respecte această poruncă.

Ce zici de jocurile video, jucăriile și cărțile de colorat despre luptă și ucidere? Ți-L poți imagina pe Isus jucându-Se cu oricare dintre aceste lucruri? Crezi că El ar fi făcut arme de jucărie sau

S-ar fi jucat cu ele? Și-ar fi îndreptat degetele către oameni, prefăcându-Se că va trage?

Îți amintești povestirea despre Cain și Abel? Care erau sentimentele lui Cain? **Geneza 4:5**. Au ura și mânia vreo legătură cu crima? Citește **1 Ioan 3:15**.

Așadar? Înseamnă că, atunci când ne enervăm și spunem că urâm pe cineva, călcăm a șasea poruncă? Este destul de grav, nu-i așa?

Despre cine a spus Isus că este tatăl unor oameni care se laudau că sunt foarte buni, dar care, de fapt, Îl urau și intenționau să-L omoare? Citește **Ioan 8:37,44**.

GÂNDEȘTE-TE: Înseamnă porunca a șasea mai mult decât credeai? Vrei să o respecti? Ai putea fi un exemplu pentru alți copii? În ce fel? Isus te va ajuta cu bucurie.

MARȚI

Citește **Exodul 20:14**. Această poruncă îi va ajuta pe tați și pe mame să aibă un cămin fericit fiind credincioși și loiali unul altuia. Tot porunca aceasta contribuie și la fericirea copiilor.

Satana știe exact când și cum să ne ispitească să nu respectăm această poruncă, pentru a ne putea strica fericirea.

Ai auzit vreodată despre copii sau chiar adulți care îi tachinează pe alți copii, băieți și fete, întrebându-i despre „prietena” sau „prieteni”? E un lucru lipsit de sens și greșit. Este exact felul în care vrea Satana să ne comportăm. Strică fericirea de care Dumnezeu vrea să ne bucurăm atunci când suntem mari și vine momentul potrivit pentru a avea propria noastră familie fericită.

Satana urmărește să îi facă pe copii să vadă și să audă lucruri care sunt o încălcare a acestei porunci. Dar Isus ne poate da curajul și tăria de caracter ca să ne păstrăm mintea inocentă și curată.

GÂNDEȘTE-TE: Crezi că modestia în îmbrăcăminte și în comportament ne ajută să respectăm această poruncă importantă? Ne ajută cu adevărat. Poți decide chiar acum că tu nu vei tachina băieți sau fete și că nici nu vei acorda atenție unor astfel de remarci dacă tu însuși vei fi subiectul lor.

MIERCURI

Aflăm că unele dintre poruncile lui Dumnezeu sunt foarte scurte, dar spun foarte mult în cuvinte puține. Care este porunca a opta? **Exodul 20:15**.

Desigur, știm cu toții despre hoți și tâlhari și despre lucrurile rele pe care le fac. Și credem că nu vom face niciodată așa ceva. Suntem recunoscători că există legi și poliție care să ne ajute și să ne ocrotească, nu-i așa?

Ce înseamnă să furi? Înseamnă să iei ceva ce nu îți aparține?

Există situații în care, deși furi, ai totuși impresia că nu e furt? Îți vine în minte vreo astfel de situație? Este furt atunci când strecuri în gură ceva dulce pe furiș, deși știi că nu ai voie? Când „împrumuți” ceva și nu dai înapoi, nu este tot furt?

Pentru mulți oameni ocupați, timpul este foarte prețios. Putem fura timpul oamenilor atunci când întârziem, iar ei ne așteaptă?

Dar Sabatul?

Acesta este timpul special care Îi apar-

ține lui Dumnezeu. Atunci când folosim timpul Său într-un mod greșit, este furt? Da, este.

Chiar dacă Satana a încercat să fure lumea de la El, Dumnezeu este adevăratul proprietar al lumii în care trăim și al tuturor lucrurilor din ea. **Psalmi 50:10-12**.

Când Dumnezeu ne oferă venituri, El ne spune că a zecea parte din banii noștri Îi aparține. Dacă folosim zecimea din venituri pentru noi înșine, ce spune El că facem? Citește **Maleahi 3:8**.

Majoritatea oamenilor care Îl jefuiesc pe Dumnezeu nu își dau seama cât de grav este sau de câte binecuvântări sunt lipsiți atunci când Îi fură banii.

Citește **versetele 9,10**.

GÂNDEȘTE-TE: Cât timp vom trăi, să alegem întotdeauna să fim cinștiți și sinceri.

JOI

Citește porunca a noua din **Exodul 20:16**.

5

A fi martor mincinos este același lucru cu a spune o minciună. Dar ce înseamnă „împotriva aproapei”? Cine este aproapele? Doar oamenii care locuiesc în apropierea noastră, vecinii noștri? Într-o zi, un avocat L-a întrebat pe Isus pe cine să considere ca fiind aproapele său. Citește despre asta în **Luca 10:25-29**.

Isus a spus o povestire care să ne ajute să înțelegem că, de fapt, noi și toți oamenii din lumea noastră suntem o singură mare familie. Citește **versetele 30-37**. Cu toții avem nevoie unul de celălalt; oricine are nevoie de ajutor este aproapele nostru. Trebuie să avem grijă unul de celălalt. Dacă vom face astfel, vom fi amabili și de ajutor. Nu vom minți nici pe alții, și nici despre alții. Pur și simplu, nu vom minți deloc. În povestirea lui Isus, oamenii care lăsa impresia că păstrează Legea lui Dumnezeu de fapt nu îi iubeau pe ceilalți la fel cum se iubeau pe ei înșiși. A te prefaca este un alt mod de a minți.

Există mai multe moduri în care poți să minți? Există minciuni mari și minciuni mici? Oare ce crede Dumnezeu despre minciunile mici? Cere-I lui Isus să te ajute să găsești răspunsurile corecte la aceste întrebări. Iată câteva întrebări importante la care să te gândești.

Există mai multe moduri în care poți să minți? Există minciuni mari și minciuni mici? Oare ce crede Dumnezeu despre minciunile mici? Cere-I lui Isus să te ajute să găsești răspunsurile corecte la aceste întrebări. Iată câteva întrebări importante la care să te gândești.

Există mai multe moduri în care poți să minți? Există minciuni mari și minciuni mici? Oare ce crede Dumnezeu despre minciunile mici? Cere-I lui Isus să te ajute să găsești răspunsurile corecte la aceste întrebări. Iată câteva întrebări importante la care să te gândești.

GÂNDEȘTE-TE: Când Satana a stârnit toate necazurile și suferința din cer și de pe pământ, totul a pornit de la minciunile pe care le-a spus. Când Isus ne va duce în cer și va înnoi lumea în care trăim, vor mai fi acolo oameni care să spună minciuni? Nu este de mirare

Există mai multe moduri în care poți să minți? Există minciuni mari și minciuni mici? Oare ce crede Dumnezeu despre minciunile mici? Cere-I lui Isus să te ajute să găsești răspunsurile corecte la aceste întrebări. Iată câteva întrebări importante la care să te gândești.

că Isus vrea să ne ajute să învățăm să spunem întotdeauna adevărul!

VINERI

Să citim porunca a zecea în **Exodul 20:17**.

6

Ce înseamnă să poftesti? Înseamnă să îți dorești cu egoism să ai ceva ce nu este al tău sau despre care

Dumnezeu știe că nu îți face bine. Ca și în cazul celorlalte porunci, pofta începe în mintea noastră.

Înainte ca Satana să spună prima lui minciună despre Dumnezeu, se gândea la gloria și puterea lui Dumnezeu; și a râvnit la ele – mai ales la ceea ce Îi aparține lui Isus. A vrut să fie la fel de important ca

Isus. Tot gândindu-se la asta, a început să plănuiască toate minciunile pe care le-a spus.

Este foarte ușor să începi să ai obiceiul de a pofti la ce nu îți aparține. Începi să tânjești după lucruri pe care nu le ai și apoi ți le dorești, fiind sigur că numai astfel vei fi fericit. Așa ajungi să fii gelos și invidios. Și vei fi nefericit întotdeauna; chiar dacă obții ce ți-ai dorit, vei vrea mereu altceva.

În **Filipeni 4:11**, **1 Timotei 6:8** și **Evrei 13:5**, Dumnezeu ne spune care este adevăratul secret al fericirii. Nu este minunat că putem fi întotdeauna mulțumiți și fericiți?

GÂNDEȘTE-TE: Ai poftit vreodată? Ai cerut cu insistență anumite haine sau alte lucruri, pentru a putea fi ca prietenii tăi? Te-ai gândit vreodată că ai fi mai fericit dacă ai fi ca altcineva – mai cunoscut, mai frumos sau mai talentat? Roagă-L pe Isus să te ajute să fii fericit și mulțumit.

Studiu aprofundat: Exodul 20:12-17; Patriarhi și profeți, pp. 308, 309.

Canarul lui Pavel - partea II

Adaptare după *Scrapbook Stories*, de Amy Sherrard

În ziua aceea, când s-a întors acasă, în camera lor, mama s-a speriat văzându-l pe Pavel înfășurat într-o pătură.

– Pavel, ești bolnav? a întrebat ea cu îngrijorare în voce, în timp ce se grăbea spre el.

Pavel a deschis ochii și a zâmbit, amintindu-și de furtună și de tot ce se întâmplase.

– O, nu, mamă! Uite ce a adus vântul pe pervaz și apoi chiar în camera noastră.

Mama se uită la Pavel, care dădea pătura la o parte. Apoi îi zâmbi păsării drăgălașe, în timp ce el îi povestea tot ce se întâmplase.

– Îi pun numele Pet, i-a spus mamei sale. Nu-i așa că e drăguț?

Și mama a zis că era foarte drăguț, chiar dacă era rănit la una dintre aripi, care îi cam atârna într-o parte. Și-au dat seama că îi lipseau și două gheruțe. Micuțul Pet s-a uitat la ea și a ciripit. Îi plăcea să stea la căldură și să nu mai fie ud; iar, în timp ce Pavel și mama lui vorbeau despre el, și-a înfocat penele moi și galbene și apoi le-a netezit cu grijă pe fiecare la locul ei.

– Cred că îi e foame, spuse mama. Unul dintre vecinii noștri avea o pasăre; să văd dacă îmi împrumută câteva semințe.

Curând, mama s-a întors cu niște semințe și amândoi au râs când Pet a dat fuga să le înfulece. Puțină apă într-o ceșcuță a fost tot ce a trebuit pentru a-i potoli setea lui Pet.

Înainte de culcare, Pavel a fixat cu grijă un băț între două scaune, pentru ca Pet să aibă unde sta cocoțat în timpul nopții. Canarul și-a înfipt capul sub o aripă și în curând a adormit dus.

De atunci încolo, Pavel nu a mai fost niciodată singur. În scurt timp, și-a dat seama că Pet va avea nevoie de mai multe semințe și știa că mama nu

avea bani în plus pentru a le cumpăra. „Ce aş putea să fac să câștig bani și să îi cumpăr semințe lui Pet?”, s-a întrebat.

Apoi s-a gândit la Jane, care locuia în camera vecină. Ea și Pavel se întâlneau des la fereastră. Lui Jane îi părea rău că băiatul era invalid. Pavel și-a amintit că uneori o vedea stând la fereastră, lucrând ceva cu mâinile. Era sigur că așa câștiga ea bani. Poate că Jane l-ar ajuta să își dea seama ce să facă să câștige și el niște bani folosindu-și mâinile.

Pavel nu-și putea folosi picioarele și avea trupul strâmb, dar mâinile îi erau în regulă. Degetele lui erau drepte și mai puternice decât degetele copiilor cu picioare și trupuri sănătoase.

Pavel s-a târât până la fereastră. S-a bucurat când a văzut că și Jane era la fereastra ei; ca de obicei, îi dădea zor cu lucrul ei de mână.

Jane ridică privirea și zâmbi când auzi că o strigă Pavel.

– Ce faci acolo, Jane? întrebă Pavel.

– Ce fac eu seamănă cu dantela, i-a spus Jane.

– E greu de făcut?

– O, nu! Este ușor. Ai putea învăța să faci asta.

– Aș putea câștiga destui bani ca să îi cumpăr semințe lui Pet?

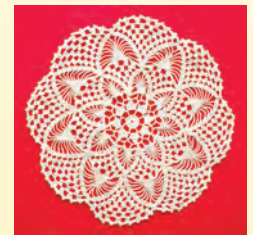
– Bineînțeles. Vrei să te învăț?

– Da, te rog!

– Diseară o să trec pe la voi, i-a promis Jane băiatului nerăbdător.

Iar Pavel abia aștepta.

(Va urma)

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 3 #29 _ 22 iulie

Promisiuni încălcate

DUMINICĂ

1

Ți s-a părut interesant să afli despre Cele Zece Porunci? Le poți spune din memorie? Încearcă până când reușești!

Dumnezeu ne iubește și vrea să fim cei mai fericiți oameni din lume. Acesta este motivul pentru care ne-a dat Cele Zece Porunci. Cât timp rămânem aproape de El și avem încredere în El, ne va ajuta să le respectăm.

Când Dumnezeu a rostit acolo, la Sinai, Cele Zece Porunci, iar oamenii au văzut cât de mare Îi este puterea, s-au temut teribil. Au dorit ca Moise să stea de vorbă cu El și apoi să le spună ce au de făcut. Încă învățau să aibă încredere în Dumnezeu și să înțeleagă cât de mult îi iubea. Au promis solemn că vor face tot ce a spus El.

Așa că Moise s-a urcat singur pe muntele care era acoperit cu un nor întunecat. Când s-a întors în tabără, a scris cu atenție ceea ce îi spusese Dumnezeu într-o carte numită Cartea Legământului. Apoi, el și poporul au avut o întâlnire foarte solemnă și specială. Ce a făcut Moise la acea întâlnire? **Exodul 24:7.**

Din nou, oamenii au promis că Îl vor asculta. Crezi că au vorbit serios? Probabil că da. Atunci Moise a urcat pe munte pentru a vorbi din nou cu Dumnezeu. Cine a mers cu el de data aceasta? **Versetul 9.**

După ce Moise, Aaron, fiii săi și cei șaptezeci de bătrâni s-au întors în tabără, Dumnezeu i-a spus lui Moise că le va oferi oamenilor ceva foarte special, pentru a-i ajuta să își amintească întotdeauna de promisiunea lor. Ce anume? Ce era inscripționat pe ele? Citește **versetul 12.** De această dată, doar Iosua urma să meargă cu Moise. Cine trebuia să se ocupe de popor în timp ce Moise și Iosua erau plecați? **Versetele 13,14.**

TEXT DE MEMORAT:

„Să nu ai alți dumnezei afară de Mine.” (Exodul 20:3)

GÂNDEȘTE-TE: *Israelii erau deja liberi de mai multe săptămâni. Le dovedise Dumnezeu că nimic nu este imposibil pentru El? Îți poți aminti cinci lucruri minunate pe care le-a făcut până acum pentru ei?*

LUNI

2

Fiecare țară are legi pentru a proteja oamenii și a-i ajuta să fie corecți unul cu celălalt. Există și reguli despre ce e de făcut atunci când oamenii nu se supun legilor.

Copiii lui Israel erau un popor numeros și aveau nevoie de legi care să-i ajute să fie fericiți și în siguranță. Dumnezeu dorea să-i ajute să își respecte promisiunea că vor asculta de Cele Zece Porunci. Dacă ei ar accepta ajutorul Lui, atunci L-ar iubi, ar avea încredere în El și L-ar asculta din toată inima. De asemenea, s-ar iubi cu aceeași iubire manifestată față de sine. Ce popor minunat ar deveni!

Acum, Moise și Iosua se aflau sus pe munte. Și, din nou, ceea ce s-a întâmplat a fost minunat. Citește despre asta în **Exodul 24:16-18.**

Timp de patruzeci de zile, Dumnezeu i-a spus lui Moise multe alte lucruri despre modul în care

poporul Său trebuia să asculte de Legea Sa. I-a reamintit lui Moise despre semnul Său special, care va arăta întotdeauna cine sunt cei care aleg să-L iubească, să aibă încredere în El și să-L asculte. **Exodul 31:16,17.**

Apoi Dumnezeu i-a dat lui Moise Cele Zece Porunci. **Versetul 18.**

 GÂNDEȘTE-TE: Cine a scris Cele Zece Porunci și cum? Pe ce erau scrise? Este ușor să ștergi sau să schimbi ceva scris pe o rocă foarte dură? Nu. Crezi că Dumnezeu a procedat astfel pentru ca noi să știm că Legea Lui nu va fi schimbată niciodată?

MARȚI

3 Jos, la poalele muntelui, oamenii au așteptat ca Moise și Iosua să se întoarcă.

Zilele au trecut. Apoi au trecut săptămâni. Oamenii au început să fie nerăbdători. Poate că Moise și Iosua nu se mai întorc niciodată.

Vă amintiți de „mulțimea pestriță” care a decis să părăsească Egiptul împreună cu poporul lui Dumnezeu? Oamenii aceștia erau primii care începeau să se plângă. Așa că, de această dată, au influențat poporul să facă o alegere care li s-a părut a fi o idee bună. **Exodul 32:1.**

Cât timp Moise era plecat, Aaron a rămas responsabil de popor. Iar acum avea minunata ocazie de a-i ajuta pe oameni să învețe să aibă încredere în promisiunile lui Dumnezeu.

Dar ce s-a întâmplat? Citește **versele 2-5.**

Îți vine să crezi că Aaron, fratele lui Moise, ar face așa ceva? Cum e posibil să fie atât de laș?

Moise nu avea nici cea mai vagă idee despre ce se întâmpla în tabără. Dar Domnul știa? Desigur. După ce Moise a stat pe munte cu Dumnezeu

timp de aproape șase săptămâni, El i-a spus ce se petrecea cu poporul. Apoi l-a pus la încercare pe Moise. I-a spus că îi va distruge pe oameni, pentru că refuzau de fiecare dată să aibă încredere în El, dar că va face un popor mare din familia lui. **Versetul 10.**

Moise a refuzat imediat. Știa că Dumnezeu Își iubea foarte mult poporul. Și s-a simțit îngrozitor gândindu-se la ce ar fi putut spune egiptenii despre Dumnezeu dacă i-ar fi distrus pe israeliți. **Versetul 12.**

GÂNDEȘTE-TE: *Îți este mai ușor să faci lucruri greșite dacă și liderii le fac? De ce? L-ar fi protejat și l-ar fi ajutat Dumnezeu pe Aaron dacă acesta ar fi ales să aibă încredere și să asculte de El? Este teama o scuză pentru a alege să nu ascuți de Legea lui Dumnezeu? Tu ce crezi?*

MIERCURI

4 Dumnezeu i-a spus lui Moise că israeliții deja încălcase legământul sacru, promisiunea pe care I-o făcuseră. În coborârea lui de pe munte, împreună cu Iosua, Moise avea cu el ceva, ceva ce ducea cu grijă. Ce anume? **Exodul 32:15,16.**

La un moment dat, au auzit sunete ciudate. La ce s-a gândit imediat Iosua? **Versetul 17.** Dar Moise știa mai bine. Ce i-a spus lui Iosua? **Versetul 18.**

Apropiindu-se de tabără, au văzut oamenii strigând

în timp ce dansau în jurul idolu-lui lor. Moise s-a îngrozit. Poporul își încălcase promisiunea fără urmă de remușcare. Era ca și cum nici măcar nu ar fi făcut vreo promisiune vreodată.

Se comportau ca păgânii, care se închinau idolilor.

Când oamenii l-au văzut pe Moise, s-au oprit repede din tot ceea ce făceau. Au văzut cum a ridicat ceva și l-a dat de pământ, făcându-l bucăți. Ce s-a întâmplat apoi? Citește **versele 19-21.**

Moise a ascultat scuzele lui Aaron pentru faptele îngrozitoare ale lui și ale poporului. S-a întrebat dacă mai rămăsese cineva care să fi ales să rămână loial și ascultător. Cum a procedat pentru a afla? Care seminție a fost loială și a venit de partea lui Moise? **Versele 26-28.**

De fapt, din fiecare seminție, mulți au ales să fie de partea celor credincioși. Când și-au dat seama ce făcuseră, le-a părut foarte rău.

Cât despre cei răzvrățiți, căroră nu le părea rău, Dumnezeu știa că își vor primi pedeapsa fără întârziere. Tot poporul trebuia să își dea seama cât de groaznic fusese păcatul lor.

 GÂNDEȘTE-TE: *Câte dintre Cele Zece Porunci încalcăse poporul? A greșit Moise că s-a mâniat? Biblia spune că există mânie care nu este păcat. Efeseni 4:26. Dumnezeu urăște păcatul. Păcatul întotdeauna ne rănește. Pentru că i-au iubit pe oameni, Moise și Dumnezeu s-au infuriat din cauza păcatului lor. Ne putem supăra din cauza păcatului și din cauză că îi rănește îngrozitor pe oameni. Dar îi iubim pe oameni și ar trebui să facem tot ce putem pentru a-i ajuta să aleagă să asculte de Dumnezeu.*

JOI

 Copiii lui Israel au promis să respecte Cele Zece Porunci și chiar au crezut că o vor putea face și că vor asculta. Nu înțelegeau că Dumnezeu tot încerca să-i învețe, din nou și din nou, că nu pot asculta decât dacă au deplină încredere că El îi va ajuta.

Din momentul în care a intrat păcatul în lumea noastră, fiecare vrea, în mod firesc, să nu asculte. Fiecare vrea să facă lucruri greșite. Oricât de multe promisiuni am face, numai Isus ne poate ajuta să ascultăm. Nu este așa că te simți recunoscător când El vrea să te ajute și să te schimbe complet?

Când Moise a sfărâmat tablele de piatră pe care Dumnezeu scrisese Legea Sa, oamenii și-au dat seama că nu își respectaseră promisiunea, partea lor de legământ. Se răzvrătiseră. Se închinău, de fapt, unui idol. Și știau că încălcarea legământului fusese propria lor alegere; era vina lor. „Îi va pedepsi Dumnezeu? Îi va putea ierta vreodată?”, se întrebau ei.

Bineînțeles că Dumnezeu îi putea ierta. Dumnezeu ne iartă întotdeauna când ne pare cu adevărat rău că nu L-am ascultat. El a promis să-i ierte încă de la început, de când Adam și Eva au păcătuit pentru prima dată. Această promisiune nu s-a schimbat niciodată.

Dumnezeu a avut un plan minunat pentru a-i ajuta să înțeleagă cât de mult îi iubea, în ce fel puteau primi iertarea și cum îi va ajuta să respecte Cele Zece Porunci. L-a chemat pe Moise înapoi pe munte pentru a-i spune despre planul Său.

 GÂNDEȘTE-TE: *Se schimbă vreuna dintre Cele Zece Porunci ale lui Dumnezeu dacă noi nu o respectăm? Nu. Legea Lui este perfectă și nu s-a schimbat*

niciodată, și nici nu se va schimba vreodată. Citește ce spune Biblia despre cei care aleg să aibă încredere în El și să asculte de Dumnezeu. Apocalipsa 14:12; 22:14. Te bucuri că Îl alegi pe Isus?

VINERI

 Din nou Moise a stat pe munte timp de patruzeci de zile. Și, din nou, a stat chiar în prezența lui Dumnezeu. Ce experiență minunată! Era ca o școală în care Dumnezeu era Învățătorul.

Citește **Exodul 34:1-4** pentru a afla ce i-a spus Dumnezeu lui Moise să ia cu el.

Dumnezeu i-a explicat cu atenție lui Moise Cele Zece Porunci ale Sale, astfel încât Moise să le poată explica copiilor lui Israel. Din nou, Dumnezeu a scris Cele Zece Porunci, de data aceasta pe cele două tăblițe de piatră pe care Moise le urcase cu el pe munte.

Tot timpul cât Moise a fost pe munte, Dumnezeu i-a acordat un ajutor special. În acele patruzeci de zile și nopți, Moise nu a trebuit să doarmă și niciodată nu a fost obosit. Nu a trebuit să mănânce sau să bea și nici nu i-a fost foame.

Moise a văzut slava lui Dumnezeu. A aflat multe despre mila și iubirea lui Dumnezeu. Și a primit instrucțiuni pentru copiii lui Israel.

Nu-ți dorești să fi putut fi acolo, să vezi și să auzi cele întâmplătoare? Oare cum este să vorbești direct cu Dumnezeu? Crezi că Moise a văzut și îngerii care erau acolo? Poate că i-a auzit cântând. Poate că li s-a alăturat, laudându-L pe Dumnezeu. Studiind cărțile

Exodul, Leviticul, Numeri și Deuteronomul, poți afla multe dintre lucrurile pe care le-a învățat Moise de la Dumnezeu în timpul acelor două vizite de patruzeci de zile pe munte.

Cu ocazia celei de-a doua vizite de patruzeci de zile, Dumnezeu și Moise au fost atât de aproape în timp ce vorbeau, încât fața lui Moise strălucea și ea de slava lui Dumnezeu. De data aceasta, când a coborât de pe munte, poporul îl aștepta cu interes. Dar ce s-a întâmplat când l-au văzut? Citește **versetele 29-35**.

 GÂNDEȘTE-TE: *În timpul vizitelor lui Moise pe munte, Dumnezeu i-a arătat un plan minunat prin care să îi ajute pe oameni să-L înțeleagă mai bine pe El și legământul Lui. Vom începe să aflăm despre asta săptămâna viitoare.*

Studiu aprofundat: Exodul 24; 32; 34; Patriarhi și profeți, pp. 309–342; 363–373; Istoria mântuirii, pp. 142–150.

Canarul lui Pavel - partea III

Adaptare după *Scrapbook Stories*, de Amy Sherrard

Jane și-a ținut promisiunea și, în scurt timp, Pavel și-a dat seama că poate coase așa cum l-a învățat ea. Pet era foarte curios și trăgea de fire și le ciupea, vorbind în păsărească despre ce fel de fir folosea Pavel. Dar Pavel l-a pus la locul lui, ca să poată continua să lucreze până când aveau să îi iasă și lui cusăturile perfect.

Jane era la fel de încântată ca Pavel.

– Voi vinde ceea ce lucrezi acolo unde vând și marfa mea, i-a spus băiatului, care era foarte mulțumit. Dacă muncești din greu, vei câștiga destui bani pentru semințe și poate chiar și pentru o colivie în care Pet să doarmă noaptea.

Pavel a râs și i-a spus lui Jane:

– Pet nu are nevoie de colivie. Dar poate că va fi suficient pentru ca mama să cumpere din când în când câte o portocală sau câte un măr.

Pet era o pasăre istețată și a învățat repede multe trucuri pe care Pavel i le-a arătat. Unul dintre ele era să facă pe mortul. Când Pavel îi spunea să facă pe mortul, Pet se răsturna ascuțitor pe spate și stătea nemișcat. Când Pavel ținea o sămânță între buze, Pet o ciugulea cu grijă și o mânca. Când Pavel își făcea lucrul de mână și nu voia să se oprească și să se joace cu el, Pet zbura până la capul lui și îl trăgea de păr sau chiar de sprâncene.

Mamei cu greu îi venea a crede cât de mult se schimbase Pavel. În loc să stea retras și trist, nemișcat, Pavel cânta în timp ce degetele lui ocupate lucrau. Și Pet cânta adesea în timp ce stătea pe genunchiul lui Pavel și îl privea. Mama era sigură că Pavel creștea din ce în ce mai înalt și mai drept. Spunea că, într-o zi, va deveni un bărbat capabil să aibă grijă de ea.

Într-o dimineață, înainte de răsăritul soarelui, s-a întâmplat ceva uimitor și înfricoșător. Pavel s-a trezit pentru că simțea cum Pet îl trage frenetic de păr și de sprâncene. A încercat să-l trimită înapoi, la locul lui.

– Culcă-te, i-a spus lui Pet. Nu e ora de trezire.

Dar, de data aceasta, Pet a refuzat să îl asculte.

Când Pavel a întins mâna, a atins, din întâmplare, peretele. Era fierbinte.

– Mamă, ia vino! Peretele este fierbinte! a strigat.

Mama a trezit vecinii. Pompierii au stins focul din camera alăturată. Dar, între timp, și camera lui Pavel și a mamei lui fusese cuprinsă de flăcări. Focul pornise de la niște haine care se aprinseseră pentru că erau prea aproape de soba din camera alăturată.

Pavel și Pet au rămas la Jane în acea zi, cât timp muncitorii au reparat pagubele. Toți cei din casa în care locuiau cu chirie au venit să-i vadă pe Pavel și pe canarul care le salvase clădirea și, probabil, multe vieți. A venit și proprietarul clădirii. Era foarte recunoscător că multe vieți fuseseră salvate și, cel mai probabil, mii de dolari, economisiți. Și totul se datora faptului că Pet îl făcuse pe Pavel să se trezească înainte ca focul să se răspândească în alte încăperi.

După ce camerele arse au fost reparate, proprietarul clădirii l-a întrebat pe Pavel ce poate face pentru el, ca să îi arate cât îi este de recunoscător.

– Aș putea primi niște cârje ca să pot ieși pe afară? a întrebat Pavel timid.

Proprietarul a fost bucuros să îi ofere lui Pavel cârjele. A mai cumpărat și o mașină de cusut nouă pentru mama lui Pavel, pentru ca ea să lucreze acasă și să fie alături de băiatul ei. A cumpărat chiar și o colivie drăguță pentru Pet și le-a dat câte semințe putea Pet să mănânce într-un an întreg.

Ce schimbare a adus o biată pasăre rătăcită în viața lui Pavel, a mamei sale și a multor altor oameni! Crezi că e un bun exemplu pentru noi? (Sfârșit)

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 3 #30 _ 29 iulie

O casă pentru Dumnezeu

DUMINICĂ

1 Ți-L poți imagina pe Dumnezeu trăind într-un cort? Săptămâna aceasta vom afla despre cortul special în care a trăit Dumnezeu în vremea în care copiii lui Israel au rătăcit în pustiu.

Știi că poporul Israel trăia în corturi. În acest fel se putea muta din loc în loc prin deșert. Te mai surprinde că, pe atunci, casa lui Dumnezeu a fost și ea un cort? Dumnezeu a dorit să fie aproape de copiii Săi și să-i ajute să înțeleagă planul pe care îl făcuse pentru a-i salva de vrăjmașul lor, Satana.

Chiar și după ce israeliții s-au mutat în propriile case din țara Canaanului, Dumnezeu a rămas în cort. Timp de aproape patru sute de ani, El a locuit acolo. Deși era un cort, totuși era unul special.

Îți place să găsești comori? Cortul lui Dumnezeu era plin de comori frumoase. Niciun tâlhar nu le putea fura, căci acele comori erau păzite de îngeri. Stâlpul de nor plutea peste cort în timpul zilei, ferindu-l de soarele fierbinte al deșertului; și strălucea discret în timpul nopții, arătând prezența și grija lui Dumnezeu.

Dar povestirile, îți plac? Tot ce era în cortul lui Dumnezeu reprezenta o povestire despre Isus și planul Său de a ne salva. Erau acolo povestiri despre păcatele

TEXT DE MEMORAT:

„Să-Mi facă un locaș sfânt,
și Eu voi locui în mijlocul lor.”
(Exodul 25:8)

noastre și despre cum Isus le poate ierta. Erau acolo și povestiri despre înfrângerea definitivă a lui Satana de către Isus. Unele dintre povestiri erau fericite – spunând cum Isus, Fiul lui Dumnezeu, va veni pe acest pământ și va trăi ca Fiu al Omului.

Altele erau povestiri triste – spunând cum Isus va fi ucis și va muri pentru păcatele noastre. Dar toate povestirile aveau final fericit: toți cei care au încredere în Isus vor fi eliberați de Satana, de păcat și de moarte și vor trăi pentru totdeauna cu Isus.

Cortul lui Dumnezeu a fost numit sanctuar, sau tabernacol.

 GÂNDEȘTE-TE: Ești nerăbdător să afli mai multe despre cortul lui Dumnezeu? Citește **Ioan 3:16,17**. Sanctuarul lui Dumnezeu ne ajută să înțelegem aceste versete. Ești recunoscător pentru minunatul plan al lui Dumnezeu? Ce ar fi să Îi spui chiar acum?

LUNI

2 Moise a primit instrucțiunile pentru cortul lui Dumnezeu în timp ce era pe munte. Citește ce i-a spus Dumnezeu în **Exodul 25:8,9**.

© Sean Eichelberger

Desigur, Dumnezeu era deja cu ei tot timpul, dar sanctuarul avea să fie un loc special pentru El. Un cort sfânt urma să se afle chiar acolo, printre corturile lor.

Ați văzut vreodată o casă de păpuși sau un aeromodel? Chiar dacă sunt foarte mici, arată ca o casă sau un avion adevărate. Când Dumnezeu

i-a dat lui Moise macheta pentru sanctuar, ea era de fapt un model minuscul al magnificului palat din ceruri al lui Dumnezeu.

Palatul din ceruri al lui Dumnezeu este mai mare și mai frumos decât ne putem imagina. Este locul în care se află însuși tronul lui Dumnezeu și în care planul Său minunat de a ne mântui este adus la îndeplinire chiar acum. Ioan, ucenicul lui Isus, a văzut într-o viziune sanctuarul din ceruri. Citește ce a spus în **Apocalipsa 11:19**.

Cât de bun a fost Dumnezeu să le arate copiilor lui Israel cum să construiască o machetă care să ne ajute, și pe ei, dar și pe noi, să înțelegem mai bine minunatul plan al lui Dumnezeu de a ne mântui!

 GÂNDEȘTE-TE: Numim sanctuar sala din biserica noastră în care predicatorul ține predici în Sabat, nu-i așa? Îți amintești că la biserică noi ne întâlnim cu Dumnezeu? Sanctuarul pe care aveau să-l construiască israeliții urma să fie prima lor „biserica”. Predicatorii lor erau numiți preoți.

MARȚI

 Ce emoție trebuie să fi fost în tabără când Moise s-a întors de pe munte și a împărtășit oamenilor ceea ce îi arătase Dumnezeu. Îi fuseseră date planurile pentru a putea realiza sanctuarul. Era câte ceva de făcut pentru fiecare, așa încât fiecare să poată contribui.

Dar Dumnezeu i-a spus lui Moise ca, înainte de a le detalia planurile pentru sanctuar, să le aducă aminte ceva. **Exodul 35:1-3**. Încă o dată, Dumnezeu le amintea de semnul special pe care li-l dăduse în porunca a patra. Apoi a venit timpul să înceapă construcția. Dumnezeu i-a dat lui Moise un plan prin care sanctuarul să fie ușor de demontat și mutat, din moment ce urma să fie deplasat întotdeauna oriunde îi conducea norul. Dar de unde să obțină, acolo, în deșert, toate lucrurile necesare pentru construirea lui? Citește **versetele 4, 5**.

Ai observat ce fel de daruri trebuiau să dea oamenii? Trebuia să fie un dar „de bunăvoie”. Voia lui Dumnezeu era să Îi aducă daruri doar cei care doreau cu adevărat. Citește acum despre lucrurile de care le spusese Dumnezeu că vor avea nevoie. **Versetele 5-9**.

O listă lungă, nu-i așa? Ca să facă mobilă, perdele și haine pentru preoți și multe alte lucruri.

Când Moise a terminat de vorbit, oamenii s-au întors la corturile lor. Ce aveau ei de oferit? Oare ar fi destul? Poporul fusese foarte sărac în sclavie;

amintește-ți că, totuși, înainte de a pleca din Egipt, egiptenii le dăduseră mult aur, argint și multe haine. **Exodul 12:35,36**.

Dar ar da oamenii de bunăvoie aceste lucruri pentru a construi sanctuarul? Să aflăm ce s-a întâmplat. **Exodul 35:20,21,29**.

Oamenii au arătat cât de recunoscători au fost că Dumnezeu i-a iertat, nu-i așa? De fapt, au oferit atât de mult, încât Moise a trebuit să le spună să se oprească. **Exodul 36:4-7**.

GÂNDEȘTE-TE: L-ai auzit vreodată pe pastor spunând oamenilor să nu mai dea daruri?

Crezi că vestea bună (Evanghelia) despre Isus s-ar răspândi mai repede dacă poporul lui Dumnezeu ar aduce daruri așa cum au adus israeliții? Tu ești dispus să fii de ajutor? Nu ești prea mic pentru a-I fi de ajutor lui Isus.

MIERCURI

 Realizarea sanctuarului necesita oameni cu multe talente. Cum să îi găsească Moise pe cei potriviți? Dumnezeu știa deja cine va fi dispus și bucuros să-și folosească aptitudinile. Și acestor oameni le-a dat pricepere în mai multe domenii. **Exodul 36:2**. El le-a arătat cum să îi învețe pe alții să le fie ajutoare de nădejde.

Dumnezeu a fost mulțumit când a văzut cum se desfășoară lucrurile. Ce bucurie trebuie să fi simțit Moise! Și cât de supărat trebuie să fi fost Satana! Fusesse atât de sigur că reușise să distrugă planul lui Dumnezeu pentru poporul Său.

Am spus că sanctuarul era un model al marelui templu din ceruri al lui Dumnezeu. De unde știm? **Evrei 8:1,2,5**.

Modelul acesta nu era foarte mare. Avea, cu aproximație, 16,5 metri lungime și 5,5 metri lățime. Dar își putea servi scopul, acela de a le reaminti că Dumnezeu are un plan pentru mântuirea lor. Nu este de mirare că totul trebuia să fie perfect. Au fost oamenii atenți să respecte întocmai planurile de construcție pe care li le dăduse Dumnezeu? **Exodul 39:42,43**.

Când sanctuarul, sau tabernacolul, a fost terminat, toată lumea a privit cu interes la norul care îi condusesse întotdeauna: se mișca. Oare era mulțumit Dumnezeu? DA! Citește **Exodul 40:34-38**.

GÂNDEȘTE-TE: Avem și noi un Model și un Ajutor pentru a putea respecta Cele Zece Porunci minunate pe care ni le-a dat Dumnezeu? Da, avem. Cine este? Isus. Te bucuri că Îl ai pe El?

JOI

5 Să ne imaginăm că vizităm tabernacolul, sau sanctuarul. Să ne începem vizita dimineața devreme, odată cu răsăritul soarelui. Unul dintre preoți, îmbrăcat în roba sa albă, va fi ghidul nostru. În primul rând, ne arată gardul alb care înconjoară tabernacolul. Deoarece gardul are o înălțime de aproximativ 2,3 metri, iar cortul este cam de două ori mai înalt decât acesta, oamenii pot vedea vârful cortului din corțurile lor. Dar nimeni nu poate vedea prin gard, pentru că este confecționat din pânză albă imaculată, atârnată de tije prinse între stâlpi frumoși plăcați cu bronz.

„De ce este alb gardul de pânză?” îl întrebăm pe preot, „Și de ce sunt albe hainele tale?” El ne spune că pânzele imaculate ne amintesc că Isus este perfect. Isus ne iartă păcatele și ne acoperă viața noastră cu viața Sa imaculată. Hainele albe ale preotului îi amintesc lui să fie ca Modelul nostru, Isus.

În timp ce mergem spre intrarea în sanctuar, preotul întreabă: „Observați în ce direcție este orientată această intrare?” „Spre răsărit”, răspundem în timp ce privim în jur și vedem răsăritul soarelui. „Poate exista un motiv?”, întreabă preotul. Ne gândim un moment și apoi avem o idee. „Pentru că unii oameni se închină la soare; și atunci când poporul lui Dumnezeu vine la închinare, întoarce spatele soarelui și se închină numai Lui.” Preotul zâmbește. Am răspuns corect.

La intrare se află o cortină frumoasă, țesută cu albastru, purpuriu (violet) și stacojiu (roșu închis). **Exodul 27:16**. Culoarea albastru este un simbol pentru adevărul pe care ni-l descoperă Isus despre Dumnezeu și despre dragostea Lui manifestată în Cele Zece Porunci. Purpuriul este un simbol al faptului că lumea noastră încă aparține pe deplin lui Isus. El este adevăratul Rege, nu Satana. Stacojiul este un simbol pentru sângele pe care Isus l-a vărsat pentru a ne salva de Satana cel rău și crud. Când trecem prin intrarea-cortină, ne amintim că doar prin Isus putem veni înaintea lui Dumnezeu.

 GÂNDEȘTE-TE: Spune în ce fel ni se amintește de Isus în vizita noastră de până acum.

VINERI

6 Acum suntem în curtea din jurul cortului. Primul lucru pe care îl vedem este un altar mare de aproximativ 2,5 metri pătrați. Este plăcat cu bronz strălucitor, de culoarea unui bănuț nou.

Preotul ne spune că în fiecare dimineață și în fiecare seară, un miel nevinovat este sacrificat, pus pe lemne pe altar și ars. Tot pe acest altar se aduc și alte jertfe. În timp ce se desfășoară aceste ceremonii, vedem oameni care se roagă în curte. Se gândesc la faptul că Isus va muri pentru păcatele lor, ca mielul nevinovat de pe altar. **Isaia 53:5-7**.

Ne uităm în sus și privim fumul care se ridică atunci când jertfa arde. Oamenii din tabără, de la corțurile lor, îl pot vedea și ei. Văzând fumul în fiecare dimineață și în fiecare seară, își aduc aminte ce semnificație are jertfa. De asemenea, se roagă ca păcatele să le fie iertate și Îi mulțumesc lui Isus pentru iubirea Sa minunată.

Când Isus ne iartă păcatele, spunem că El ne îndreptățește. Asta înseamnă că, atunci când alegem să-L iubim și să ascultăm de El, ne dă caracterul Său curat în locul caracterului nostru păcătos. Atunci când Dumnezeu vede viața și caracterul perfect al lui Isus în locul vieții și al caracterului nostru păcătos, suntem ca și cum n-am fi păcătuit niciodată. El este foarte fericit când oamenii fac această alegere! Iar oamenii, când fac astfel de alegeri, sunt și ei fericiți!

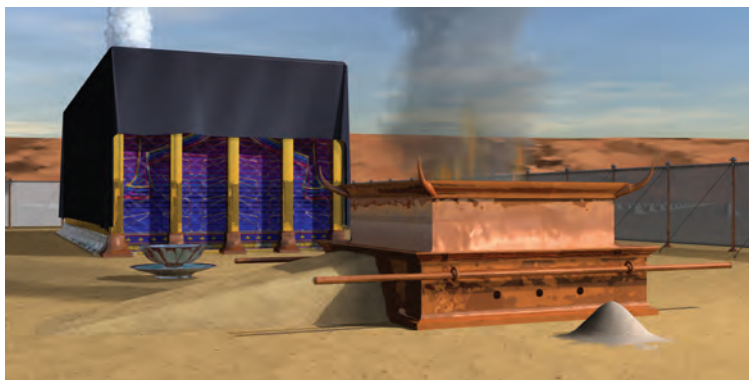
 GÂNDEȘTE-TE: Când alegem să-L iubim și să ascultăm de El, Isus ne ajută să ne schimbăm, să renunțăm la lucrurile greșite pe care le gândim și le facem și să le înlocuim cu gânduri și fapte bune. Cât timp învățăm să respectăm Cele Zece Porunci pe care ni le-a dat, ne asemănăm cu El din ce în ce mai mult. Și pentru că Îl iubim, când se întâmplă să nu ascultăm de El, ne întristăm și regretăm și Îl rugăm să ne ierte. El ne iubește întotdeauna și ne ajută atunci când alegem să Îi dăm voie să

ne schimbe. Dacă Satana te ispitește să crezi că nu are niciun rost să încerci, nu-l asculta niciodată.

Studiu aprofundat: Exodul 25-27; 30; 31; 35; 36; 39:32-40; Patriarhi și profeți, pp. 343-358; Istoria mântuirii, pp. 151-157.

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

© Sean Eichelberger

Adminiștratoru! precoce al farului - partea I

Adaptare după *Scrapbook Stories*, de Amy Sherrard

Tatăl Mariei era administratorul farului. Un far este un turn înalt lângă mare, ce are în vârf o cameră cu lumini mari, care strălucesc toată noaptea. Luminele avertizează navele care trec, astfel încât acestea să nu se apropie prea mult de locuri periculoase, în care ar putea naufragia. Ar părea că spun: „Atenție, mari-nari! Nu vă apropiați prea mult, nisipul și stâncile sunt aici!”

Pe vremuri, administratorul locuia în turnul farului, pentru a îngriji lămpile. Nu existau lumini electrice, ca să apeși pe buton și să se aprindă. Exista, în schimb, un fitil uriaș, care trebuia tuns, și oglinzi reflectorizante în spațele fitilului. Atunci când fitilul era aprins, reflectoarele făceau lumina să strălucească puternic peste apă.

De cele mai multe ori, farul de care avea grijă tatăl Mariei stătea în apă. Însă, timp de aproximativ trei ore, câtă vreme apa avea nivel scăzut, puteau ajunge la țărm mergând pe niște stânci mari. Se asigurau mereu că se întorceau în far înainte ca apa să crească din nou. Și tatăl Mariei se asigura, de asemenea, în fiecare zi, că amândoi se aflau la adăpost în far înainte de a se întuneca.

Într-o după-amiază, Maria era singură în far. La reflux, tatăl ei trecuse stâncile pentru a face rost de niște provizii de care aveau nevoie.

– Maria dragă, să nu îți faci griji! îi spusese el. Mă voi întoarce cu mult timp înainte ca apa să crească și să acopere stâncile. Lămpile vor fi aprinse și vor străluci, ca de obicei.

Apoi i-a dat fetiței un pupic și s-a grăbit să ajungă la țărm.

Mama Mariei murise cu mai bine de doi ani înainte. Maria și tatăl ei îi simțeau mult lipsa, dar Mariei nu îi era teamă să rămână singură. Știa că tatăl ei se ținea întotdeauna de cuvânt, iar ea avea multe lucruri de făcut și timpul trecea repede.

Când ceasul a bătut ora șase, Maria s-a mirat. S-a uitat pe fereastra îngustă a farului, întrebându-se de ce tatăl ei nu se întorsese încă. Știa că apa începe să crească în curând.

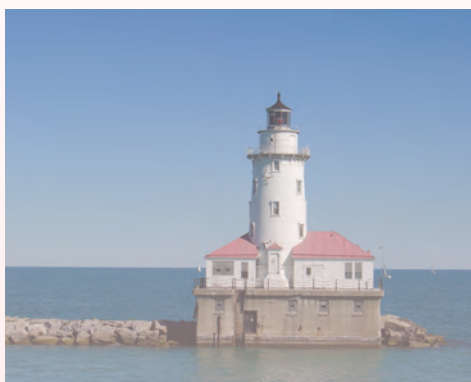
Pe la ora șapte, apa se spărgea deja de stânci.

„Tată, trebuie să te grăbești! Trebuie!”, a spus Maria cu voce tare, continuând să privească pe fereastră. „Peste puțin timp, apa va acoperi stâncile și nu vei putea ajunge aici la timp pentru a aprinde lămpile.”

Curând, a devenit evident că apa a acoperit stâncile, iar afară începea să se întunece. Văzând vântul și norii negri, Maria și-a dat seama că vine o furtună. Ce să facă în această situație? Știa că tatăl ei nu mai avea nicio posibilitate de a se întoarce. Și ea nu avea cum să aprindă fitilul mare, pentru ca lumina lui să avertizeze navele aflate în furtună, care vor trece prin apropiere. Acele nave se vor aștepta să fie ghidate de far. Chiar dacă își privise de multe ori tatăl aprinzând fitilul cel mare, ea era mult prea mică pentru a-l aprinde.

Maria a început să plângă. Apoi și-a amintit ce obișnuia să îi spună iubita ei mamă: „De fiecare dată când ai probleme, privește la Isus!” Iar Maria a ingenuncheat într-un colț al camerei și s-a rugat: „Isuse, Te rog să mă înveți ce să fac! Și binecuvân-tează-l pe taticul meu iubit. Te rog să-l ocrotești și să-l aduci acasă.”

(Va urma)

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 3 #31 _ 5 august

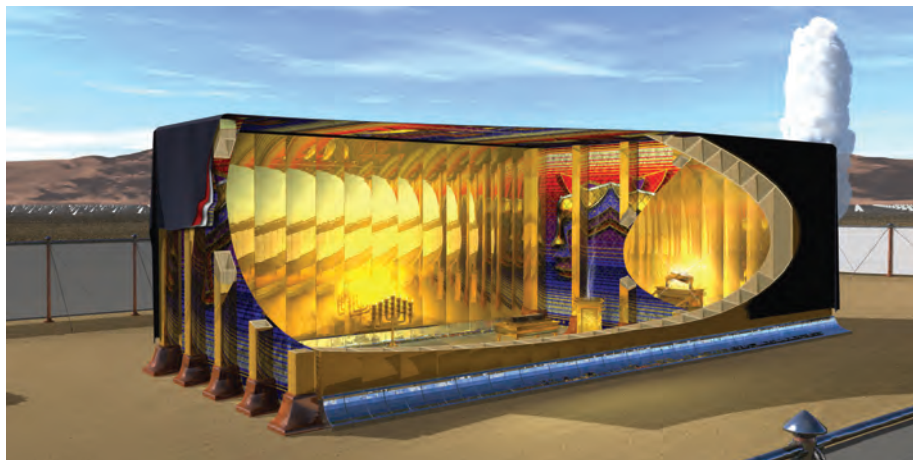
UN Sanctuar frumos pentru Dumnezeu

DUMINICĂ

1 Săptămâna aceasta ne vom încheia vizita la sanctuarul construit atât de frumos. Îți amintești ce am văzut săptămâna trecută? Gardul de pânză albă, cortina frumoasă de la intrare, altarul pentru sacrificarea zilnică a mieilor și curtea unde oamenii asistau la ceremonii și se rugau.

Astăzi observăm că între altar și intrarea în sanctuar există un bazin mare din metal, care strălucește la fel ca altarul. Este plin cu apă. Ghidul nostru spune că bazonul se numește ligheanul de aramă. Preoții trebuie să fie curați atunci când ajută la oricare dintre serviciile din sanctuar. Așa că, înainte de a arde o jertfă pe altar sau de a intra în sanctuar, își scot mereu încălțăminte și se spală pe mâini și pe picioare în acest lighean.

Ligheanul este făcut din oglinzile pe care multe dintre femei le-au oferit pentru a ajuta la construirea sanctuarului (oglinzile erau făcute din aramă sau argint șlefuit și aveau formă ovală). Contribuția benevolă

© Sean Eichelberger

TEXT DE MEMORAT:

„Mă bucur când mi se zice:
«Haidem la Casa Domnului!»”
(Psalmii 122:1)

(darul de bunăvoie) a femeilor din tabără a ajutat la înfrumusețarea slujbelor din sanctuar.

La fel cum gardul alb are o singură intrare, și sanctuarul are tot o singură intrare.

Vedem apoi în interior o a doua cortină, țesută în aceleași culori ca cea care dă spre curte: albastru, violet și roșu aprins. Singura intrare și cortina ne amintesc că există o singură cale prin care putem fi iertați și putem fi din nou împreună cu Tatăl nostru ceresc cel iubitor. Această singură cale este credința în viața și moartea lui Isus pentru noi. Citește **Ioan 10:7,9; 14:6**.

 GÂNDEȘTE-TE: Crezi că Dumnezeu vrea să avem trupurile și hainele curate, mai ales când mergem la biserică pentru a ne închina Lui? Crezi că Dumnezeu vrea să avem mintea curată? La ce ne gândim în Sabat? Avem mintea ocupată cu aceleași lucruri ca în celelalte zile? Te bucuri știind că Dumnezeu ne iubește atât de mult, încât Isus a fost dispus să fie Ușa prin care să putem scăpa din capcana lui Satana?

LUNI

2 Astăzi vom privi în interiorul sanctuarului și vom vedea unele dintre comorile de aici. Dar va trebui să ascultăm explicațiile ghidului nostru, pentru că doar preoții pot intra înăuntru.

Ce ne spune el e greu de crezut. Întreaga cameră scilipește și strălucește. Și miroase minunat. Lumina se reflectă din pereți și din fiecare piesă de mobilier. De ce? Deoarece mobilierul și pereții sunt acoperiți în întregime cu aur pur și strălucitor.

Ghidul nostru ne spune că există două încăperi. Prima încăpere se numește Locul Sfânt (sau Sfânta). A doua încăpere este Locul Prea-sfânt (sau Sfânta Sfintelor). Sunt despărțite de o cortină

superbă, chiar mai frumoasă decât celelalte două pe care le-am văzut până acum.

Cortina despărțitoare nu ajunge până la tavan, și preoții pot vedea lumina care strălucește din a doua încăpere. Ghidul nostru ne spune că lumina aceea provine de la prezența reală a lui Dumnezeu. Și că uneori este atât de puternică, încât preoții trebuie să iasă afară.

În sanctuar nu există ferestre. Lumina care face ca totul să strălucească provine de la un frumos sfeșnic de aur curat, aflat în partea stângă a sălii.

Sfeșnicul are șapte brațe. Fiecare braț are în capăt un mic vas cu ulei curat de măslină, în care se află un fitil.

© Sean Eichelberger

Când preoții tund fitilurile și curăță și umplu lămpile cu ulei, nu le scot niciodată pe toate odată. Astfel încât în permanență, zi și noapte, lămpile să fie aprinse.

Lămpile ne amintesc că Isus este Lumina lumii. **Ioan 8:12.** Dumnezeu nu doarme nicio-

dată și veghează asupra noastră tot timpul. Uleiul este un simbol pentru Duhul Sfânt, care ne ajută să facem alegeri corecte și să respectăm Cele Zece Porunci ale lui Dumnezeu. Când urmăm îndemnul Duhului Sfânt, și noi strălucim pentru Isus.

 GÂNDEȘTE-TE: *Este prezența lui Dumnezeu în biserica noastră atunci când mergem să ne închinăm? Cum trebuie să ne comportăm? Spune cel puțin trei moduri în care trebuie să ne comportăm când mergem să ne închinăm. Faci și tu la fel?*

MARȚI

În vizita noastră imaginară, ghidul ne-a povestit despre prima încăpere a sanctuarului, numită Locul Sfânt. În partea stângă a încăperii se află candelabru de aur curat. În partea dreaptă, o masă aurită. Pe ea stau așezate frumos două grămezi de pâini speciale. Câte șase pâini în fiecare grămadă, câte o pâine pentru fiecare dintre triburile lui Israel. Pe deasupra lor s-a stropit cu tămâie, așa că se simte un miros dulceag.

Ghidul nostru ne spune că pâinea proaspăt coaptă este așezată acolo în fiecare Sabat. Iar pâinea pe care o înlocuiesc este dată preoților.

Gândindu-ne la pâine, ne amintim că Isus este Pâinea vieții. **Ioan 6:35.**

© Sean Eichelberger

Ne hrănim cu Pâinea vieții când învățăm despre El din Cuvântul Său, Biblia. De asemenea, ne amintim că de la El primim hrana pe care o mâncăm în fiecare zi. De hrană și de Pâinea vieții avem nevoie zilnic.

În continuare, ghidul ne vorbește despre frumosul altar pentru tămâie, și el aurit, care stă în fața cortinei dintre Sfânta și Sfânta Sfințelor. El spune că Dumnezeu Însuși a aprins focul pe acel altar. Pentru a arde tămâie în sanctuar, preoții trebuie să folosească întotdeauna acest foc sacru.

În fiecare dimineață și seară, în timp ce în curte se aduce jertfa și oamenii se roagă și își mărturisesc păcatele, un preot arde tămâie în focul sacru al cărbunilor aprinși de pe altarul tămâierii. În timp ce face această ceremonie, privește spre Locul Preasfânt, unde prezența lui Dumnezeu se manifestă ca o lumină strălucitoare. Pe măsură ce mirosul dulce umple aerul, oamenii de afară îl pot simți și ei. Fiecare din cei veniți la închinare crede în Isus; iar acesta este momentul în care știe că Dumnezeu vede viața imaculată a lui Isus în locul vieții lui păcătoase. Dumnezeu îi aude rugăciunile.

GÂNDEȘTE-TE: *„A te hrăni” din Cuvântul lui Dumnezeu înseamnă să citești studiile biblice și să înveți textul de memorat. Îți vei putea fi astfel un ajutor de nădejde. Domnului Îi place să vorbești cu El în fiecare zi. Atunci când ne terminăm rugăciunea spunând: „În Numele lui Isus, Amin!”, înseamnă că avem încredere în ceea ce a făcut Isus pentru noi; și știm că atunci când ne rugăm astfel, Dumnezeu ne poate asculta rugăciunile.*

MIERCURI

Ghidul ne spune că el însuși nu a intrat nicio dată în Locul Preasfânt. Este locul cel mai sacru și mai important dintre toate. Singurul care intră vreodată acolo este marele-preot. Și asta o dată pe an, în Ziua Ispășirii.

Există o singură piesă de mobilier în Sfânta Sfințelor: chivotul sacru, poleit cu aur. În interiorul chivotului se află cele două table de piatră. Îți amintești ce scria pe table și cine și cum le-a scris? Aici sunt păstrate Cele Zece Porunci, pe care Satana le urăște și despre care spune minciuni. Mai mult decât orice, vrea să le distrugă și să ne facă să uităm de ele.

Ghidul ne descrie chivotul legii (sau chivotul mărturie) ca fiind o cutie frumoasă din lemn de salcâm și placată cu aur, atât în interior, cât și în exterior. Partea de sus, sau capacul, este numai din aur curat și se numește tronul milei, sau capacul ispășirii.

© Sean Eichelberger

La fiecare dintre cele două capete ale tronului milei stă un înger frumos din aur pur. Ambii privesc cu reverență în jos, spre chivotul legii. Între cei doi îngeri se manifestă prezența lui Dumnezeu prin acea lumină puternic strălucitoare.

Tronul milei ne amintește de marea iubire și milă ale lui Dumnezeu. Dacă nu ar fi existat planul Lui minunat, ar fi putut cineva să speră că va trăi pentru totdeauna

cu Isus? Nu. Niciunul dintre noi. Nici măcar unu dintre noi nu a ascultat de Legea lui Dumnezeu. Dar, datorită planului special al lui Dumnezeu, fiecare persoană are de ales. Poate alege fie pe Satana și moartea, fie pe Isus și viața.

GÂNDEȘTE-TE: *Dacă nu am avea Cele Zece Porunci, am ști ce este păcatul? Nu. Citește ce spune Pavel în **Romani 7:7**. Vrea Satana să înțelegem ce este păcatul? Sigur că nu! Satana știe că Legea ne spune ce este păcatul și că putem alege să ascultăm de Cele Zece Porunci. El știe, de asemenea, că atunci când alegem să ascultăm, nu o putem face fără ajutorul lui Isus. Așa că Satana nu vrea să înțelegem planul minunat al lui Dumnezeu, pentru că prin el ne este arătat cum să trăim după modelul vieții pe care a trăit-o Isus pe pământ; ni se descoperă cât de mare Îi este puterea de a ne ajuta; aflăm cum a plătit Isus pentru păcatele noastre, astfel încât viața noastră să poată fi acoperită de viața Sa atunci când facem greșeli. Vrei să-I mulțumești lui Isus pentru toate lucrurile pe care le-a făcut și le face pentru noi?*

JOI

5 Preotul care ne este ghid spune că tavanul este confecționat din pânză de in. Spre deosebire de gardul alb, pânza aceasta are un model țesut cu grijă. Arată ca un nor de îngeri. Știm că îngeri adevărați sunt în ambele încăperi, dar noi nu îi putem vedea. Aceștia nu încetează niciodată să-L laude pe Dumnezeu pentru dragostea Lui.

„Dincolo de tavanul de pânză, din ce este făcut acoperișul?”, întrebăm. Ghidul nostru explică faptul că acoperișul sanctuarului este făcut din patru straturi diferite.

Deasupra pânzei de in se află o pătură din păr de capră. Urmează un acoperământ făcut din piei de berbeci. Iar deasupra de tot este un strat din piei de focă. Astfel, cortul este protejat de ploaie.

Ne gândim la încă o întrebare. „Sutana marelui-preot este diferită de a ta?” Preotul ne dă detalii despre cât de diferită și de frumoasă este. Peste roba albă, marele-preot poartă o robă albastră. Iar peste umeri îi atarnă ceea ce se numește pieptar. Are pe el douăsprezece pietre semiprețioase, câte una pentru fiecare dintre cele douăsprezece triburi. **Exodul 28:21.**

© Sean Eichelberger

Rolul pieptarului, ne explică ghidul, este de a ne face conștienți că suntem tot timpul în inima și mintea lui Dumnezeu și că suntem foarte valoroși pentru El. Ce mod frumos de a ne reaminti că ne iubeste!

Pe măsură ce ne îndreptăm spre ieșire, ghidul ne spune că a fost nevoie de șase luni pentru a construi frumosul sanctuar. Cu toții trebuie să fi muncit din greu!

GÂNDEȘTE-TE: *Tot ce este în sanctuar vorbește despre Isus și despre minunatul plan de a ne salva de Satana, nu-i așa? Ne ajută sanctuarul să înțelegem mai multe despre El și despre iubirea Sa minunată?*

VINERI

6 Cât de multe îți poți aminti despre vizita noastră la sanctuar?

Ce înconjură sanctuarul? Ce culoare avea și din ce era făcut? Ai fi putut vedea peste gard dacă ai fi fost înăuntrul curții?

Câte cortine erau în total? Ce culori aveau? Îți amintești ce însemnau culorile?

Care a fost primul lucru pe care l-ai văzut când am intrat în curte? Ce se întâmpla acolo de două ori pe zi? Ce însemnau acele ceremonii? Se aduceau și alte jertfe pe acel altar?

Cum se numea prima încăpere a sanctuarului? Poți enumera piesele de mobilier de acolo? Poți spune ce semnificație avea fiecare?

Cum se numea a doua încăpere? Ce era în ea? Cum arăta? Cine era singura persoană care putea intra acolo? Prin ce se deosebea sutana lui de cea a celorlalți preoți? Despre Cine și despre ce ne vorbește sanctuarul?

Ți-a plăcut vizita?

Studiu aprofundat: Exodul 25–27; 30; 31; 35; 36; 39:32–40; *Patriarhi și profeți*, pp. 343–358; *Istoria mântuirii*, pp. 151–157.

COLȚUL CU POVEȘTI

Adminiștratoru! precoce al farului - II

Adaptare după *Scrapbook Stories*, de Amy Sherrard

Maria nu știa că niște oameni răi, numiți pirați, se ascundeau în spatele stâncilor din apropiere. Când l-au văzut pe tată plecând, au fost siguri că în far nu mai rămâne nimeni altcineva decât o fetiță. Imediat au ticluit un plan prin care să-l împiedice pe tatăl ei să se întoarcă în timp util pentru a aprinde lămpile care îi avertizau pe marinari cu privire la stâncile periculoase.

Unele dintre navele care aveau traseu pe acolo în acea noapte transportau bogății. Pirații sperau că ele se vor izbi de stânci în timpul furtunii în lipsa luminii călăuzitoare din far. Iar ei vor da buzna și vor fura tot ce se putea lua de pe corăbiile distruse. Nu le păsa că marinarii vor muri sau vor fi răniți.

În oraș, tatăl Mariei și-a umplut coșul. Apoi a pornit înapoi spre far. Știa că în scurt timp vine ora de aprins lămpile. Pe când se apropia de drumul dinspre pontonul de stânci care făcea trecerea spre far, răufăcătorii aflați la pândă s-au năpustit asupra lui. L-au aruncat la pământ și l-au legat repede cu funii de mâini și de picioare. Apoi l-au cărat într-un șopron și l-au lăsat acolo până dimineața. Când i-a rugat să-i dea drumul, s-au pus pe răs. Doi dintre bărbați au rămas cu el, iar ceilalți au dat fuga înapoi la țarm.

„Măriuca mea! Ce te faci tu singură acum?”, se îngrijora tatăl în timp ce zăcea în șopron. „Nu are cine să aprindă lămpile. E posibil ca multe nave să se scufunde și sute de marinari să își piardă viața.”

În far se făcea tot mai întuneric, iar Mariei i se făcea tot mai frică. Se simțea singură. Ce

se întâmplase cu tatăl ei? Și ce se va întâmpla cu navele și cu bieții marinari? Se gândi că poate ar reuși să aprindă lămpile. Dar ea era mult prea mică, iar ele erau mult prea sus. Nu avea cum să ajungă.

Cu toate astea, a luat niște chibrituri și a târât o masă până la lămpi. S-a urcat pe masă și s-a ridicat pe vârfuri; dar tot nu putea să ajungă la fitiluri.

„Dacă aș avea un băț”, și-a spus ea, „aș lega un chibrit în vârf, și așa aș reuși să aprind fitilurile”. Dar ia bățul de unde nu-i, căci nu a fost chip să găsească vreunul.

Afară, furtuna se tot întetea. Maria putea auzi vântul urlând și valurile izbindu-se de stâncile periculoase. Marinarii de pe corăbii scrutau cu privirea de-a

lungul coastei, tot căutând să vadă luminile. Unde se aflau? Își cârmiseră vasele într-o direcție greșită? Nu mai știau încotro să o apuce. Iar răufăcătorii abia așteptau ca o navă să se izbească de stânci și să se scufunde.

În șopron, tatăl Mariei se ruga ca Dumnezeu să aibă grijă de scumpa lui fetiță, rămasă de una singură în farul întunecat, și să salveze cumva corăbiile de la naufragiu.

(Va urma)

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 3 #32 _ 12 august

Nadab și Abihu

DUMINICĂ

1 În ultimele două săptămâni, am vizitat frumosul sanctuar (sau tabernacol) pe care l-au construit copiii lui Israel. A fost prima lor biserică. Moise a primit planul construcției de la Dumnezeu, iar poporul l-a respectat întocmai. **Evrei 8:5**.

De fapt, sanctuarul era o machetă. O reprezentare care să ne ajute să înțelegem planul minunat făcut de Dumnezeu pentru ca noi să putem alege să fim liberi, nu robi ai lui Satana. Unde este adevăratul sanctuar, numit și Templul lui Dumnezeu?

La câte dintre aceste întrebări poți răspunde: Ce se afla deasupra sanctuarului, întotdeauna, noapte și zi? Cum îi ajuta în timpul zilei? Cum arăta noaptea? Ce spune lucrul acesta despre Isus?

A existat un alt loc special în interiorul sanctuarului unde preoții puteau vedea prezența Lui? Îți amintești de lumina puternică de deasupra chivotului sacru?

Câte camere avea sanctuarul și cum se numeau?
Unde erau Cele Zece Porunci?

TEXT DE MEMORAT:

„Să nu beți vin, nici băutură amețitoare.” (Leviticul 10:9)

GÂNDEȘTE-TE: *Israelitilor le-a fost greu să aleagă să aibă întotdeauna încredere în Isus, nu-i așa? A făcut El tot posibilul să îi ajute? Este Isus alături de noi astăzi, la fel cum a fost alături de israeliți cu mult timp în urmă?*

LUNI

2 Te-ai întrebat vreodată cum ar fi să trăiești într-un cort în deșert, înconjurat de alte milioane de oameni, și ei tot în corturi? Gândește-te cât de multe probleme ar putea apărea fiind vorba de atât de mulți oameni.

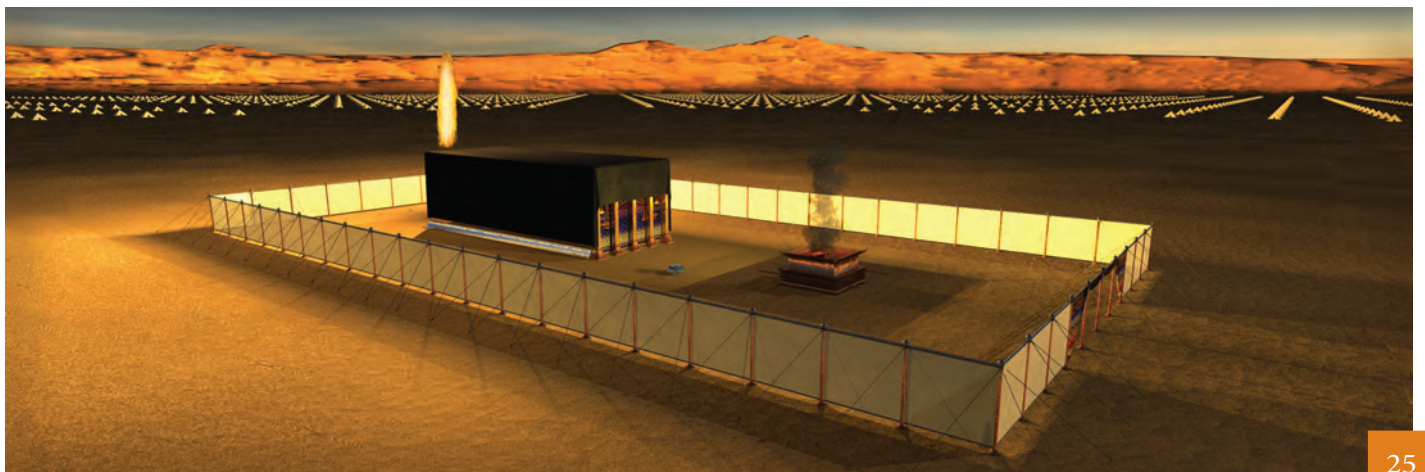
Dacă ai fi putut vedea tabăra israelitilor, ai fi rămas uimit de câtă ordine și organizare existau. **1 Corinteni 14:40**.

Sanctuarul, cu norul luminos deasupra lui, se afla chiar în mijlocul taberei, având un spațiu larg de jur împrejur.

Miile de corturi erau organizate cu grijă în douăsprezece grupuri mari, și toate corturile erau amplasate frumos, în rând drept. Fiecare grup mare de corturi avea deschidere către sanctuar.

Erau trei grupuri la est, cu fața către intrarea în sanctuar, trei la sud, trei la vest și trei la nord. Să fii în permanență conștient de cât de aproape te afli de cortul lui Dumnezeu este ceva special!

Te întrebi de ce erau douăsprezece grupuri? Dacă te gândești la ce s-a întâmplat în trecut, îți vei aminti că

© Sean Eichelberger

Iacov a avut doisprezece fii. Familiile fiecărui fiu erau numite trib, și fiecare trib a fost numit după fiul din care provenea.

Oamenii își puteau găsi întotdeauna drumul înapoi la corturile tribului lor, deoarece fiecare grup avea propriul său steag special, sau stindard.

 GÂNDEȘTE-TE: *În centrul taberei se afla ce era mai important: sanctuarul. Și în centrul Locului Preasfânt se afla chivotul mărturiei, în care erau păstrate Cele Zece Porunci. Ne putem da seama cât sunt de importante? Tu le-ai învățat?*

MARȚI

 Ți-ar fi plăcut să fii un copil israelit pe vremea aceea? Imaginează-ți că nu e nicio mizerie și niciun gunoi nicăieri, așa că ai grijă să păstrezi totul foarte îngrijit și curat.

Plimbându-te prin tabără, un lucru te surprinde. Poți număra douăsprezece seminții, cu toate că triburile lui Levi și Iosif lipsesc. De ce?

Cineva îți spune că, în loc de a numi un trib după Iosif, două dintre seminții au fost numite după fiii lui Iosif, Efraim și Manase. Îți amintești ce s-a întâmplat când oamenii s-au închinat la vițelul de aur? Tribul lui Levi a fost singurul loial lui Dumnezeu. **Exodul 32:26.** Dumnezeu i-a apreciat, alegându-i pe ei să aibă grijă de sanctuar. Regula era ca preoții să provină întotdeauna din bărbații acestui trib.

Corturile leviților erau întotdeauna cele mai apropiate de sanctuar. Acolo își aveau de îndeplinit sarcinile lor speciale.

Când norul conducea poporul la un alt loc de tabără, sanctuarul era strâns de leviți, care îl purtau și îl ridicau din nou acolo unde îi conducea Dumnezeu.

Aaron și fiii săi erau din seminția lui Levi și Dumnezeu i-a ales să fie primii preoți care să slujească în noul sanctuar. Cât de atenți au fost Aaron și fiii săi să învețe tot ce era de făcut atunci când slujeau în sanctuar! Cel mai important pentru ei era să respecte întocmai tot ce le spusese Dumnezeu prin Moise.

O ceremonie foarte specială urma să aibă loc după ce Aaron și fiii săi vor fi făcut pregătirile necesare. Despre ce este vorba, vom afla mâine.

GÂNDEȘTE-TE: *Înveți să fi îngrijit și ordonat? Respecți întocmai tot ce te învață tatăl și mama ta?*

MIERCURI

 Timp de șapte zile, Moise, Aaron și fiii lui Aaron s-au pregătit pentru o slujbă foarte specială. Au fost spălați și curățiți. Moise le-a dat de îmbrăcat fiilor lui Aaron haine și mitre albe. Aaron purta roba frumoasă destinată marelui-preot. Iar acoperământul capului lui era special. Pe partea din față, prinsă cu o panglică albastră, era o plăcuță de aur. Pe ea era scris: „Sfințenie Domnului”.

Pe fiecare umăr al hainei lui Aaron era o piatră de onix inscripționată cu numele a șase triburi. Iar pieptarul avea de fiecare parte câte o bijuterie specială. Una dintre pietre se numea Urim, cealaltă se numea Tumim. Când Îl întrebau pe Dumnezeu, iar răspunsul era „Da”, piatra din dreapta strălucea. Când răspundea „Nu”, piatra din stânga se întuneca.

De partea albastră a hainei lui Aaron, mici rodii din țesătură albastră și violet atârnavă la poale. Între rodii erau clopoței de aur. La fiecare mișcare făcută de Aaron în sanctuar, oamenii din curte puteau auzi clinchetul clopoțelilor.

Moise a atins pe Aaron și pe fiii săi, precum și tot mobilierul din sanctuar și altarul, cu un ulei special pentru consacrare, pentru a le reaminti că ei trebuie să aibă Duhul Sfânt.

De asemenea, s-au adus jertfe speciale. Picături de sânge din jertfe au fost puse pe altarul din curte, dar și pe marginea urechii drepte, pe degetul mare al mâinii drepte și pe degetul mare de la piciorul drept al lui Aaron și al fiecăruia dintre fiii săi. Ce s-a întâmplat când s-a încheiat ceremonia? **Leviticul 9:23,24.**

GÂNDEȘTE-TE: *Ce înseamnă sângele pus pe marginea urechii drepte, pe degetul mare al mâinii drepte și pe degetul mare de la piciorul drept al lui Aaron și al fiilor lui? Înseamnă că, deoarece Isus S-a jertfit*

pentru noi, deci sângele Lui a curs pentru noi, El ne poate ajuta să ne folosim urechile pentru a asculta doar îndemnulurile bune, ne poate ajuta să ne folosim mâinile pentru a face doar ce este bine și picioarele pentru a merge doar acolo unde este potrivit pentru noi.

JOI

5 Nadab și Abihu erau doi dintre fiii lui Aaron, cei mai importanți lideri din Israel, după Moise și Aaron. Și ei au stat pe munte în prezența lui Dumnezeu Însuși. **Exodul 24:9-11**. Nu la mult timp după ce au fost consacrați să slujească lui Dumnezeu ca preoți și după ce au început frumoasele slujbe de la sanctuar, li s-a întâmplat ceva îngrozitor.

Nadab și Abihu știau exact cum trebuie să-și îndeplinească sarcinile în sanctuar. Dar într-o zi, Moise a trebuit să trimită câțiva oameni la sanctuar pentru a-i lua de acolo pe cei doi, pentru că muriseră înăuntru. Cât de trist! Toată lumea a fost șocată. Ce s-a întâmplat? Citește **Leviticul 10:1,2**.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Cădelnițele erau mici boluri speciale de metal, care atârnavă de lanțuri pentru a putea fi transportate. Preoții puneau în ele foc sacru din focul pe care Dumnezeu Însuși îl aprinsese pe altarul pentru tămâiere. Apoi presărau în foc tămâie sfințită și legănav ușor cădelnițele. Mirosul dulce de tămâie umplea aerul și le amintea oamenilor că Isus era Cel care făcea plăcute lui Dumnezeu rugăciunile lor. Dumnezeu le asculta cu bucurie rugăciunile pentru că ei aveau încredere în Isus.

Profan, sau străin, este opusul sacrului. Focul pe care Dumnezeu Însuși îl pornise pe altarul tămâierii era sacru. Nadab și Abihu știau că tămâia sfințită trebuia pusă exclusiv în foc luat din focul sacru, aprins de Dumnezeu Însuși. Dar, în acea zi, nu au respectat ceremonia. Au presărat tămâia în foc obișnuit, luat, poate, din focul pe care își găteau mâncarea.

Dumnezeu nu le-a putut permite să manifeste o asemenea lipsă de respect. Toată slujba aceea nu mai însemna nimic. Era ca și cum I-ai spune lui Dumnezeu că nu crezi că este important să ai încredere în Isus. Dumnezeu a trebuit să-i pedepsească imediat. Dacă nu, mulți oameni ar fi putut folosi fapta lui Nadab și Abihu ca scuză pentru neascultare.

Poporul a fost șocat. Și îți poți închipui cum se simțea Aaron. Dar Moise i-a spus să continue slujba ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat. Aaron nu trebuia să își compătimizească fiii și să le scuze, astfel, păcatul.

 GÂNDEȘTE-TE: *Liderii trebuie să fie foarte atenți, nu-i așa? Adesea, oamenii îi urmează mai degrabă pe lideri decât pe Dumnezeu. Copiii copiază vreodată lucruri greșite pe care le fac și le spun alți copii? Dar tu? Alege să faci ce este bine, indiferent ce face oricine altcineva.*

VINERI

6 Nadab și Abihu erau bărbați în toată firea. În copilărie însă nu învățaseră să fie întotdeauna ascultători. Aveau câteva obiceiuri proaste, și asta era grav. Le plăceau băuturile cu alcool, cum ar fi vinul și berea.

În acea zi în sanctuar, creierul lor nu a funcționat cum trebuie, pentru că băuseră vin. Citește câteva dintre lucrurile pe care le spune Dumnezeu despre consumul de alcool. **Proverbele 20:1; 23:29-33**. Care era regula instituită de Dumnezeu? **Leviticul 10:8-11**.

 GÂNDEȘTE-TE: *Satana știe multe lucruri pe care noi adesea le uităm. Știe că o persoană, consumând chiar și puțin alcool, poate să gândească și să facă lucruri greșite. În **1 Corinteni 6:10**, Biblia spune despre consumul de alcool că ne poate împiedica să ajungem în ceruri. Ai dori să-I promiți chiar acum lui Isus că niciodată nu vei alege să bei ceva cu alcool? Este o promisiune care merită respectată. Satana mai știe și că liderii au multă influență asupra celorlalți. Dacă îi poate face pe ei să păcătuiască, alți oameni vor vedea faptele lor și vor decide că, până la urmă, nu sunt chiar atât de greșite. Oamenii uită cu ușurință că singura Persoană careia vrem să Îi semănăm este Isus.*

Studiu aprofundat: Exodul 28; 29; 39:1-31; Leviticul 8-10; *Patriarhi și profeți*, pp. 359-362.

COLȚUL CU POVEȘTI

Administratorul precoce al farului - III

Adaptare după *Scrapbook Stories*, de Amy Sherrard

În far, singură-singurică, micuța Maria a făcut tot posibilul să ajungă la fitiluri și să aprindă luminile, dar oricât de mult ar fi încercat, tot nu putea să ajungă suficient de sus. Îi venea să ia o pauză de plâns. Apoi, dintr-odată, și-a amintit de vechea Biblie mare a mamei, pe care o țineau în camera de la etajul de mai jos. Dar cum să îndrăznească să calce pe Biblie? I se părea îngrozitor.

Atunci și-a adus aminte ce îi spunea mama, că sfântul Cuvânt al lui Dumnezeu salvează vieți. Iar ea exact asta încerca să facă. Dumnezeu ar înțelege de ce era nevoie să stea în picioare pe Biblie.

A coborât scările în fugă. A luat Biblia grea, s-a dus înapoi la etaj și a așezat-o cu grijă pe masa de sub fitiluri. Apoi a luat chibriturile și a pășit cu reverență pe cartea atât de prețuită a mamei sale. A ridicat mâna. Da! Putea să atingă fitilurile! A aprins un chibrit și, într-o clipă, camera s-a umplut de lumina puternică. Iar valurile furioase au fost luminate până în depărtare.

„Mulțumesc, Isus!”, a spus Maria cu voce tare, oftând de ușurare și dându-se jos de pe masă. „Acum, Isus, Te rog să ai grijă de tatăl meu și la reflux să-l aduci înapoi acasă!”, s-a rugat ea.

Afară, în furtună, marinarii au văzut lumina. Au putut să-și îndepărteze navele de stâncile periculoase. Erau în siguranță.

Din șopron, tatăl Mariei a văzut și el lumina și i-a mulțumit lui Dumnezeu că a ajutat-o pe fetiță să o aprindă, deși nu-și putea da seama cum a reușit. Și pirații au văzut lumina. S-au infuriat foarte tare, pentru că nenorocirile pe care le plănuiseră au fost zădărnice. Dar nu au mai avut ce face.

Toată noaptea aceea furtunoasă, lumina a strălucit deasupra mării spumegânde. Când a venit

dimineața, pirații l-au lăsat pe tatăl Mariei să scape din șopron. Iar el, de îndată ce apa a scăzut la reflux, s-a grăbit spre far. Când și-a ținut din nou în brațe fetița, s-a liniștit. Iar ea era fericită că sunt împreună, în siguranță!

Tatăl Mariei i-a povestit totul despre pirați și i-a spus de ce nu a putut să se întoarcă la far. Maria i-a spus și ea cât i-a fost de frică și cum a procedat ca să poată aprinde fitilul.

– Am fost sigură că Dumnezeu a înțeles de ce am stat pe Biblie, i-a spus ea. Am vrut să salvez marinarii și corăbiile.

Tatăl ei și-a dat seama că Dumnezeu a ajutat-o să le răspundă la rugăciuni.

Ce o învățase mama pe Maria e adevărat. Biblia este ca o lampă. Ne arată cum să ne ferim de Satana, un răufăcător. Satana vrea să ne împiedice să fim gata când va veni Isus, ca să fie sigur că nu vom putea fi cu El în cer. Dar Biblia ne poate îndepărta de cel rău și ne poate ține întotdeauna pe calea cea bună.

(Sfârșit)

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 3 #33 _ 19 august

Doi Spioni curajoși

DUMINICĂ

1 „Norul se ridică! Norul se ridică!” Era evident că norul de deasupra cortului se ridica maiestuos spre cer. Toată lumea știa ce înseamnă asta. Citește **Numeri 9:17**. Aveau să pornească la drum spre Canaan.

Cu doar câteva săptămâni înainte ca norul să se ridice, copiii lui Israel sărbătoriseră Paștele, exact la un an de la noaptea când părăsiseră Egiptul. Citește **versele 2-5**.

De la acea noapte emoționantă se întâmplaseră atât de multe. Dumnezeu rostise Cele Zece Porunci și apoi le scrisese pe două table de piatră. Construiseră frumosul sanctuar. Dumnezeu îi spusese lui Moise tot ce trebuiau să facă pentru a avea statutul special de popor al Său. Moise scrisese totul în Cartea Legământului și în Cartea Legii. Iar poporul promisese să fie ascultător.

Acum toată lumea împacheta. Leviții demontau cu atenție cortul, ca să îl poată deplasa. Știau exact cum să procedeze și fiecare știa ce are de făcut.

Preoții înșiși împachetaseră cu atenție fiecare piesă din mobilierul sfințit, care urma să fie cărat de leviți. Între timp, alți leviți mutau tabernacolul și puneau totul la punct, ca să fie gata pentru instalarea mobilierului la noul loc de tabără.

Totul s-a desfășurat fără probleme și în perfectă ordine. Trompetele au trâmbițat semnale pe care le-au înțeles cu toții. **Numeri 10:1-6,17,21**.

Liderii fiecărei seminții știau exact când era momentul să pornească la drum. Și, desigur, întotdeauna le arăta calea norul cel special.

TEXT DE MEMORAT:

„Domnul Dumnezeu vostru, care merge înaintea voastră, Se va lupta El Însuși pentru voi.” (Deuteronomul 1:30)

GÂNDEȘTE-TE: Peste un milion de oameni urmau să se mute. Cu vitele și oile lor. Crezi că oamenii învățaseră, până în acest moment, să se încreadă în Dumnezeu și să creadă că nimic nu Îi era imposibil? Crezi că Satana avea să facă tot ce îi stătea în putință ca să îi determine din nou să înceapă să se plângă? Ce vor alege oare: să aibă încredere în Dumnezeu sau să asculte minciunile lui Satana?

LUNI

2 În cele din urmă, totul și cu toții au fost gata să înceapă călătoria spre Canaan. Norul s-a deplasat în direcția în care trebuiau să meargă. Trompetele au dat semnalele, iar oamenii au pornit. **Numeri 10:13**.

În timp ce priveau înapoi, unii oameni își dădeau seama că le va fi dor de Sinai, unde munții le înconjuraseră tabăra ca niște ziduri. Nu exista nicio super autostradă pe care să călătorească. De fapt, nu exista niciun drum. Traseul era dur și stâncos. Curând, poporul a văzut că norul îi conducea printr-un deșert cumplit.

Încă o dată, mulțimea pestriță a început să vocifereze. Citește **Numeri 11:4-6**.

Moise s-a simțit foarte descurajat. Chiar dacă aveau apă și mană delicioasă, cereau carne.

Ce trebuia să facă Moise? Ca întotdeauna, a vorbit cu Dumnezeu despre noua situație.

Dumnezeu știa că nu ar fi bine pentru popor să mănânce carne în pustia dogoritoare. Dar a trimis un stol uriaș de prepelițe, pe care ei să le prindă și să le mănânce, cum mai făcuseră și înainte. Mulți dintre oameni s-au îndopat cu lăcomie. Și s-au îmbolnăvit atât de rău, încât au murit.

 GÂNDEȘTE-TE: Când suntem încăpățânați și vrem cu tot dinadinsul să fie ca noi, se întâmplă vreodată să avem probleme? Părinții noștri știu ce este cel mai bine pentru noi și ne iubesc. Ai învățat să ai încredere în ei?

MARȚI

 Ce s-a întâmplat mai departe este la fel de greu de crezut ca ceea ce au făcut Nadab și Abihu în povestirea noastră de săptămâna trecută.

Aaron și Miriam, fratele și sora lui Moise, erau ajutoarele lui de nădejde. Dar, după ce Sefora, soția lui Moise, a venit să locuiască din nou cu el, cei doi au devenit invidioși. Credeau că ea îi spunea lui Moise cum să conducă poporul. Credeau că o asculta pe ea, în loc să asculte de ei.

Sefora, fiind din altă țară, Îl iubea pe Dumnezeu, dar nu vorbea și nu arăta ca ei și nici nu făcea lucrurile la fel ca ei. Așa că au crezut că le este inferioară. Câtă răutate! Nu gândeau cum gândește Dumnezeu.

Ce spuneau și gândeau Aaron și Miriam despre Sefora nu era adevărat. Moise o iubea pe Sefora, dar Dumnezeu era Cel de care asculta el. Iar Dumnezeu o iubea pe Sefora la fel de mult ca pe Aaron și pe Miriam.

Dumnezeu le-a vorbit cu asprime. **Numeri 12:4-8.** Când a terminat de vorbit, și norul s-a îndepărtat, toți trei au fost șocați. Miriam avea lepră, iar lepra era cea mai îngrozitoare boală la care se putea gândi cineva. Și era plină pe tot corpul. **Versetele 9,10.**

Moise ar fi putut spune: „Miriam, așa îți trebuie!”

Dar ce s-a întâmplat, de fapt? Citește restul povestirii în **versetele 11-15.**

GÂNDEȘTE-TE: A fost o lecție grea. Nu ar trebui să spunem lucruri rele despre liderii noștri. Ar trebui să ne rugăm pentru ei. Dumnezeu are multe modalități de a-i face să se schimbe, dacă e nevoie de asta. Avem nevoie de ajutorul lui Isus pentru a schimba multe lucruri la noi înșine, nu-i așa? Isus ne iubește pe toți la fel. „Albi sau negri, sunt la fel, toți sunt prețioși ca El.”

MIERCURI

 Venise vremea ca poporul Israel să intre în țara promisă. Cădes era locul lor de tabără, lângă Canaan, și toată lumea era încântată. Ce i-a spus Dumnezeu lui Moise? **Numeri 13:1,2.**

Cei aleși spioni au plecat să cerceteze frumoasa țară pe care Dumnezeu le-o promisese.

Ce fel de oameni o locuiau? Puternici sau slabi? În ce fel de orașe trăiau? Avea Canaanul un sol fertil, bun pentru cultivarea hranei? Avea pășuni pentru animalele lor?

Spionii au fost plecați timp de aproape șase săptămâni. Poporul le aștepta cu nerăbdare întoarcerea. În cele din urmă, s-au întors cu toții. Nu putea exista nicio îndoială cu privire la ce fel de roade dădea solul Canaanului. Bărbații aduseseră cu ei niște mostre uimitoare. Un ciorchine de struguri era atât de mare, încât era nevoie de doi bărbați ca să îl care.

Toată lumea asculta raportul cu cel mai mare interes. Ce au spus bărbații la început? **Versetul 27.** Ascultătorii zâmbeau încântați. Curând însă, zâmbetul le-a dispărut. Pe măsură ce spionii vorbeau,

poporul s-a înspăimântat din ce în ce mai tare. Bărbații aceia povesteau despre cât de imense erau zidurile din jurul orașelor și despre ce dușmani teribili erau locuitorii lor. Spuneau că se simțiseră ca niște lăcuste în comparație cu acei uriași.

Citește acum **Numeri 14:1-4.** Ce trist! Poporul nu se schimbaseră deloc. Ce au făcut Moise și Aaron? **Versetul 5.**

A mai avut cineva încredere în Dumnezeu, în afară de Moise și Aaron?

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

GÂNDEȘTE-TE: De atât de multe ori, Dumnezeuul nostru iubitor le arătase că, pentru El, nimic nu este imposibil. Dacă ar fi avut încredere în El! Ar trebui să alegem să avem încredere în El cu orice preț? Cu siguranță.

JOI

5 Doi dintre spioni nu au fost de acord cu felul în care vorbeau ceilalți. Erau Caleb și Iosua, ajutorul credincios al lui Moise. Ce le-a spus Caleb oamenilor când au început să se supere? **Numeri 13:30.**

Ce au spus imediat ceilalți spioni? **Versetul 31.**

Ce lași au fost cei zece spioni! Erau lideri. Ce exemplu rău au dat poporului! Caleb și Iosua au fost singurii lideri curajoși care au avut încredere în Dumnezeu. Citește ce au spus ei. **Numeri 14:6-9.**

Poporul s-a mâniat atât de tare, încât era în stare să-și ucidă conducătorii. Dar oamenii s-au răzgândit repede. Ce s-a întâmplat? **Versetele 10-12.**

Încă o dată, Dumnezeu S-a oferit să o ia de la început, dându-i lui Moise ocazia de a deveni tatăl marii națiuni care avea să trăiască, într-o bună zi, în țara Canaanului. Și încă o dată, Moise a refuzat chiar și gândul că așa ceva s-ar putea întâmpla. Egiptul și toate națiunile vecine ar fi găsit motiv să își bată joc de Dumnezeu. Ar fi putut spune că Dumnezeu nu este suficient de puternic încât să facă ce a promis.

Bineînțeles că Dumnezeu era suficient de puternic. Lui toate lucrurile Îi sunt cu putință. Dar este un lucru pe care nu l-a făcut și nu îl va face niciodată. Nu îi va obliga niciodată pe oameni să aibă încredere în El.

Moise L-a rugat pe Dumnezeu să ierte poporul încă o dată. I-a iertat? **Versetul 20.** Dar Dumnezeu știa că

nu aveau cum să intre în țara promisă dacă nu alegeau să-L creadă din toată inima și să aibă încredere în puterea Lui. Și poporul era departe de a fi încrezător.

Ce le-a transmis Dumnezeu prin Moise? **Versetele 29-31.**

În afară de Caleb și Iosua, aveau să intre în țara Canaanului doar cei cu vârsta sub 20 de ani la momentul recensământului de la Sinai (**Numeri 1:1-3**). Cât de mult timp trebuia să treacă? **Numeri 14:34.**

GÂNDEȘTE-TE: Este important să alegi să Îl iubești, să ai încredere în El și să ascuți de Dumnezeu? Într-o zi, în curând, fiecare persoană va fi decisă deja dacă are sau nu are încredere în El. Satana știe că, dacă ne poate convinge să nu ne încredem în Dumnezeu și să nu ascultăm de El, vom pierde ocazia de a avea viața veșnică împreună cu Isus. Ești bucurat că oamenii încă mai pot alege? Copiii pot fi și ei lideri buni și se pot ajuta reciproc. Tu vrei să fii unul dintre ei?

VINERI

6 Ai auzit vreodată un copil strigând: „Nu! Nu!

Iartă-mă! Nu mai fac! Nu mă pedepsi!”? Nu e deloc plăcut să fii într-o astfel de postură. Dar cei mai mulți dintre copii nu au niciun regret pentru obrăznicile pe care le-au făcut. Ar vrea doar să scape de pedeapsă. Data viitoare poate că ascultă, dar doar pentru că le este frică de pedeapsă, nu pentru că au învățat să îi iubească pe părinți și să asculte de ei.

Oamenii se comportă la fel cu Dumnezeu, Tatăl nostru cersc. Și exact așa au acționat și copiii lui Israel când și-au dat seama care va fi pedeapsa lor. Citește ce s-a întâmplat. **Numeri 14:39-45.**

Dumnezeu încă îi iubea pe copiii lui Israel. Dar îi cunoștea mai bine decât se cunoșteau ei înșiși, la fel cum părinții își

cunosc copiii mai bine decât se cunosc ei înșiși. Dumnezeu nu vrea ca oamenii să asculte de frică. Este un mod de gândire inspirat de Satana.

GÂNDEȘTE-TE: Învățând despre poporul lui Dumnezeu din vechime, este ușor să avem impresia că nu am fi făcut niciodată ce au făcut ei. Dar oamenii de astăzi nu sunt cu nimic diferiți de oamenii de atunci. Nu-i așa că din istorie învățăm să alegem ce este bine?

Studiu aprofundat: Numeri 10–14; Patriarhi și profeți, pp. 374–392; Istoria mântuirii, pp. 158–163.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

COLȚUL CU POVEȘTI

Petrecerea de ziua lui Florie – I

Adaptare după *Scrapbook Stories*, de Amy Sherrard

Florie Swift era încântată. A doua zi împlinea opt ani, iar mama îi promisese că poate invita șase prieteni la petrecerea de ziua ei. Puteau lua prânzul și puteau petrece toată după-amiaza împreună.

– I-ai invitat pe cei șase prieteni la petrecerea ta de mâine? a întrebat-o mama cu o zi înainte.

Când Florie a spus că încă nu, mama a fost surprinsă.

– Ar putea Miss Ann să meargă cu mine în această după-amiază să-i invit? a întrebat-o Florie pe mama ei. Prietenii pe care îi voi invita nu locuiesc foarte departe.

Miss Ann era o doamnă care locuia cu familia Swift și o ajuta pe mama lui Florie la treburile casnice. Mama a fost de acord.

Miss Ann știa că majoritatea prietenilor cu care se juca Florie locuiau în casele mari și frumoase de pe strada vecină. A fost surprinsă când Florie a pornit în altă direcție.

– Nu le inviți pe fetele cu care te joci de obicei? a întrebat.

– Nu, ele au mereu o mulțime de motive de bucurie, a spus Florie.

Apoi au coborât pe o alee și s-au oprit la o casă veche și prăpădită. Florie a deschis ușa, au urcat niște scări și au bătut la o ușă.

– Poți intra, s-a auzit o voce plâpândă.

Florie a deschis ușa și au intrat într-o cameră în care o doamnă cosea o rochie. Doamna a îmbrățișat-o pe Florie. O fetiță, cam de aceeași vârstă cu ea, s-a grăbit să o ia în brațe.

– Doamna Gray, care îi coase mamei uneori, și prietena mea Mary, le-a prezentat Florie lui Miss Ann. Mary nu vede, dar a învățat deja să tricoteze.

Apoi Florie s-a întors către doamna Gray.

– Îi dați voie lui Mary să vină mâine la petrecerea de ziua mea, doamnă Gray? a întrebat ea. Miss Ann o va lua cu mașina.

– Ce frumos din partea ta, Florie! i-a spus doamna Gray. Mary nu iese din casă aproape

niciodată. Sunt sigură că se va bucura foarte mult.

Mary și mama ei zâmbeau în timp ce Miss Ann și Florie își luau la revedere.

Au mers în josul străzii până la un chioșc din apropiere. O cizmă mare atârna afară pe post de reclamă. În interiorul chioșcului, un bătrân repara pantofi și un băiețel șchiop stătea lângă el pe un scaun, jucându-se cu bucăți lucioase de piele.

– Florie, ce mă bucur că ai venit! a exclamat băiețelul. Mulțumesc pentru trandafirii pe care mi i-ai trimis. Au fost atât de frumoși! I-am ținut în viață cât de mult am putut, dar până la urmă s-au ofilit toți.

Florie a râs.

– Păi, Jamie, am venit să te invit mâine la petrecerea de ziua mea. Dacă vii, îți dau toți trandafirii pe care îi poți lua acasă.

Jamie s-a uitat la biete sale picioare infirme și la cârje. Bătrânul și-a dat seama la ce se gândea.

– Nu-ți face griji, Jamie. O să te duc în cârcă fără nicio problemă, i-a spus el. Nu este prea departe.

Florie și Miss Ann au părăsit micul chioșc luându-și la revedere de la bătrân și de la un băiețel fericit. Apoi au ajuns la o altă casă, îngrijită, dar sărăcăcioasă. Florie și Miss Ann au salutat-o cu căldură pe bătrâna care locuia acolo. Îi spuneau Nursie (Doica), pentru că lucrase în casa lor când Florie era mică.

Când Florie a invitat-o la petrecerea de ziua ei, bătrânei i s-au umplut ochii de lacrimi.

– Te-ai gândit tu la bătrâna Nursie! spunea ea zâmbind printre lacrimi, promițând că va fi acolo.

(Va urma)

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 3 #34 _ 26 august

Răzvrătirea din deșert

DUMINICĂ

1 Încă o dată, copiii lui Israel nu au avut încredere în puterea lui Dumnezeu. Au ales să îi creadă pe cei zece spioni care îi amenințau că nu vor fi în stare să îi alunge pe dușmanii puternici care trăiau în țara Canaanului.

Dumnezeu le-a spus că, dintre toți soldații în vârstă de peste 20 de ani la recensământul de la Sinai, numai cei doi spioni credincioși, Caleb și Iosua, vor intra în Canaan. Iar asta se va întâmpla după o perioadă de încă 38 de ani. **Deuteronomul 2:14.**

Poporul nu s-a bucurat auzind astfel de vești și s-a răzgândit repede. Au recunoscut că au păcătuit. I-au spus lui Moise că, până la urmă, vor să plece în Canaan. Dumnezeu și Moise știau că oamenii nu se schimbaseră cu adevărat. Dar, chiar dacă Moise i-a avertizat că Dumnezeu nu va fi cu ei, unii au încercat să meargă înainte cu orice preț. Și pentru că Dumnezeu nu a fost cu ei, amaleciții și canaaniții i-au alungat și mulți dintre israeliți au fost uciși.

Israeliții câștigaseră ultima bătălie cu amaleciții deoarece armata lui Iosua avusese încredere în Dumnezeu. Îți amintești cum au câștigat israeliții în ziua în care Aaron și Hur i-au ținut mâinile lui Moise în timp ce se ruga? Poate că au crezut că vor câștiga din nou; dar, de data aceasta, Dumnezeu nu îi putea binecuvânta. Când îți pare rău cu adevărat, te întorci cu spatele și faci din nou aceeași greșală? Le părea rău cu adevărat acelor oameni?

Încă o dată, și-au făcut bagajele și au plecat înapoi în pustiu. Fără nicio tragere de inimă.

TEXT DE MEMORAT:

„Faceți toate lucrurile fără cârtiri
și fără șovăieli.” (Filipeni 2:14)

GÂNDEȘTE-TE: Cum putem ști dacă ne pare rău cu adevărat atunci când am făcut ceva greșit? Ce avem de făcut în afară de a spune că ne pare rău? Putem fi cu adevărat fericiți atunci când nu ne pare cu adevărat rău că am gândit sau am făcut ceva greșit?

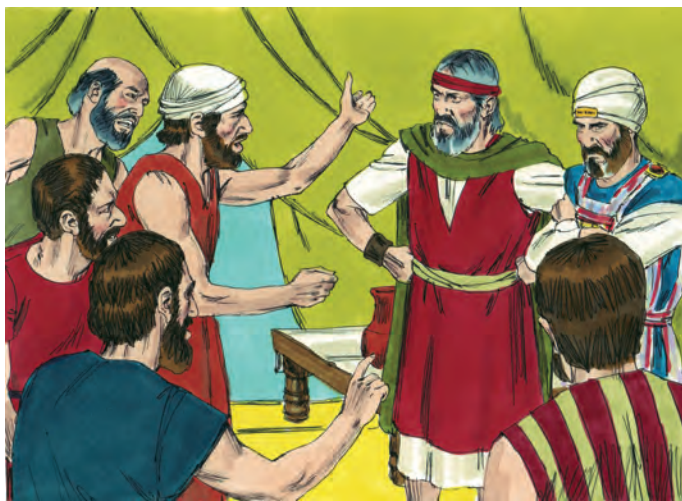
LUNI

2 Problemele au început din nou în tabără și responsabili erau trei lideri. Core era principalul. Datan și Abiram erau ceilalți doi. Fiecare dintre ei era o persoană influentă și mulți alți lideri li s-au alăturat curând.

Core era nemulțumit de multă vreme. Era atât de invidios pe Moise și pe Aaron!

Pentru că era levit, ajuta la sanctuar. Dar nu vedea de ce nu ar putea fi și el preot. De fapt, credea că el ar trebui să fie marele-preot.

Datan și Abiram, prietenii lui Core, erau conducători din tribul lui Ruben. Ruben fusese primul născut al lui Iacov; și chiar dacă Dumnezeu îi dăduse unui alt fiu dreptul de întâi născut, Datan și Abiram erau convinși că ei ar trebui să aibă, în locul lui Moise, slujba de a governa poporul.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Core și prietenii săi le-au vorbit foarte frumos oamenilor din popor, învinovățindu-l pe Moise pentru tot ce li se întâmplase. În scurt timp, atât de mulți au fost de partea lor, încât au decis că Moise ar trebui să asculte ce au de zis și să li se supună. Citește **Numeri 16:2,3**.

Imediat, Moise s-a rugat. Apoi le-a spus că Dumnezeu este Cel care trebuie să aleagă cine este sfânt, făcând voia Lui, și pe cine vrea ca mare-preot. Testul? **Versetele 4-7**. A doua zi, Core a venit, dar fără ceilalți doi lideri. Ce răspuns nepoliticos au dat când Moise a trimis după ei? **Versetul 12**.

Ce le-a spus Moise că au de făcut? **Versetele 16-18**.

 GÂNDEȘTE-TE: Miriam a avut de suferit din cauză că s-a plâns de conducătorii aleși de Dumnezeu, dar poporul și liderii au uitat atât de repede! Lecția care a urmat a fost și mai dureroasă. Dar ce lecție au primit?

MARȚI

Dumnezeu îi iubea pe Core, Datan și Abiram. **3** Ei ar fi putut alege până în ultimul moment să le pară rău pentru dușmănia de care dădeau dovadă provocând atâtea probleme.

În dimineața următoare, Core și cei 250 de conducători se aflau la sanctuar pentru a arde tămâie. Poporul urmărea cu interes tot ce se întâmpla. Datan și Abiram erau încă la corturile lor, iar Core li s-a alăturat când Moise s-a dus să îi avertizeze pentru ultima dată. Voia să-i ajute să se răzgândească, dar ei au fost de neclintit. Și Dumnezeu știa că nu se vor răzgândi niciodată.

„Spune poporului să se depărteze de corturile lor”, a fost mesajul lui Dumnezeu pentru Moise. „Nimeni să nu atingă nimic din tot ce le aparține.”

Poporul s-a dat repede la o parte. Se temeau că avea să se întâmple ceva groaznic. Citește **Numeri 16:28-35** pentru a afla ce a urmat.

Totul s-a terminat în doar câteva minute. Dumnezeu le-a arătat cât este de groaznic să alegi să crezi în Satana și să te revolți împotriva Lui. Citește

1 Samuel 15:23. Atunci când o persoană alege să se răzvrătească împotriva lui Dumnezeu, este același lucru cu închinarea la Satana, la fel ca în cazul vrăjitoarelor.

 GÂNDEȘTE-TE: A fost vreodată nevoie să fi ascultător, indiferent dacă ai vrut sau nu? Ai avut de făcut o alegere chiar și într-o astfel de situație? Sigur că ai de făcut o alegere. Decizia este a ta. Am bunăvoință să ascult, pentru că îmi place să fiu ascultător, sau voi fi încăpățânat și îmbufnat? Tu alegi. Să fi încăpățânat și îmbufnat este un alt mod prin care îți manifesti neascultarea. Tu și părinții tăi sunteți fericiți când ai o astfel de atitudine? Cine este cel care se bucură?

MIERCURI

Core a copiat modul în care Satana i-a ispitit pe îngeri în ceruri. El și liderii care au ascultat de el au instigat tabăra lui Israel la răzvrătire cu atâta pricepere, încât mare parte din popor încă era sigură de dreptatea lor.

În ziua imediat următoare celor întâmplate lui Core și celorlalți rebeli, poporul a contestat autoritatea lui Moise. **Numeri 16:41**.

Cât de dezamăgiți au fost Moise și Aaron! Cât S-a întristat Dumnezeu!

Oamenii văzuseră slava Lui atunci când vorbise cu Moise. Văzuseră că lui Moise îi strălucea chipul când s-a întors de la întâlnirea cu Dumnezeu. Au avut o mulțime de dovezi că el era cel pe care l-a ales conducător. Și Dumnezeu le-a dat un alt semn chiar în timp ce Moise vorbea poporului. **Versetul 42**.

Nu avea să mai existe nicio urmă de îndoială cu privire la cine trebuia să fie mare-preot și de către Cine fusese ales. Cum i-a spus Dumnezeu lui Moise să procedeze? **Numeri 17:1-5.**

Conducătorul fiecărui trib a adus un toiag, pe care și-a scris clar numele. La fel și Aaron. Ce a făcut Moise cu acestea? **Versetul 7.**

În dimineața următoare, toți conducătorii s-au întors pentru a vedea ce s-a întâmplat. Moise a intrat în tabernacol și s-a uitat la toiage. Ce a văzut? **Versetul 8.**

Vă puteți imagina cât de uimiți au fost conducătorii semințiilor când au văzut toiagul lui Aaron? Evident că nu mai putea exista nicio urmă de îndoială cu privire la cine fusese ales de Dumnezeu. Și-au dat cu toții seama de greșeala lui Core și a celor care se răzvrătiseră. Se ridicaseră împotriva lui Dumnezeu.

 GÂNDEȘTE-TE: *Ce poruncă a încălcat Core? E important să fim atenți la ce spunem despre ceilalți, în special despre conducătorii lui Dumnezeu?*

JOI

 Toiagul lui Aaron a fost așezat cu grijă în chivot. **5** Mai era ceva acolo, în afară de Cele Zece Porunci. Era bolul de aur în care Aaron adunase mană chiar în prima zi în care căzuse. **Evrei 9:3,4.**

Despre ce le aminteau copiilor lui Israel cele trei lucruri din chivot? În primul rând, Dumnezeu vrea să ne amintim că regulile Lui nu se schimbă niciodată. Respectarea lor este singura cale de a fi fericiți și feriți de Satana. Acesta este unul dintre motivele pentru care le-a scris El Însuși pe piatră.

Toiagul lui Aaron ne amintește că Dumnezeu ne călăuzește prin oamenii pe care i-a ales. Nu trebuie să ne răzvrătim niciodată împotriva mesagerilor Săi, profeți.

Mana ne amintește că Dumnezeu poate să aibă grijă de noi. Ne dă certitudinea că putem avea încredere în El. De asemenea, ne reamintește să petrecem timp cu El rugându-ne și citind Biblia în fiecare dimineață, înainte de a deveni prea ocupați cu treburile zilnice. Citește **Matei 4:4.** Și ne amintește că ziua Sabatului

este sfântă. Mana nu a căzut niciodată și nici nu s-a stricat într-o zi de Sabat.

GÂNDEȘTE-TE: *Mai trebuie să ne amintim toate acestea și astăzi? Satana face tot posibilul să ne determine să le pierdem din vedere. Putem depinde de Dumnezeu așa cum ar fi putut depinde copiii lui Israel în vechime? Satana a vrut să îi distrugă complet, dar Dumnezeu nu a încetat să îi iubească. Ce ne spun **Maleahi 3:6** și **Proverbele 3:12** despre Dumnezeu-Tatăl și despre Isus, Dumnezeu-Fiul?*

VINERI

 Patruzeci de ani ți se par mulți? Câți ani vei avea peste patruzeci de ani?

6 Moise avea patruzeci de ani când a trebuit să fugă de faraon. Apoi, după ce a îngrijit oile timp de patruzeci de ani, a fost conducătorul copiilor lui Israel în pustie timp de patruzeci de ani. După toate acestea, cam ce vârstă avea Moise?

Aaron era mai mare decât Moise, iar Miriam era cea mai mare dintre ei. Probabil că de multe ori în viața ei și-a amintit de ziua în care urmărise cu mare grijă coșul cu bebelușul Moise plutind pe râul din Egipt. Atât de multe se întâmplaseră de atunci. Dar, aproape de finalul celor patruzeci de ani în pustie, Miriam a murit.

Numeri 20:1.

Fiind în deșert, poporul se mutase din loc în loc. Și după tot periplul, s-a apropiat și vremea să intre în țara pe care Dumnezeu le-o promisese cu atât de mult

timp în urmă. S-au întors la Cades, aproape de Canaan, și din tabăra lor puteau vedea frumoasele dealuri ale țării pe care Dumnezeu le-a promis că le-o va da. Erau diferiți cu ceva oamenii aceștia față de părinții lor răzvrățiți? Moise și Aaron aveau să afle în curând.

GÂNDEȘTE-TE: *Odată ce a apărut păcatul, cui ne este mai firesc să ne supunem, lui Dumnezeu sau lui Satana? Te bucuri*

că Îl putem alege pe Dumnezeu și că Isus a promis că ne ajută să ne supunem Lui, în loc să fim sclavii lui Satana? Ce Dumnezeu minunat și iubitor avem!

Studiu aprofundat: Numeri 14:39-45; 16; 17; *Patriarhi și profeți*, pp. 392–405.

COLȚUL CU POVEȘTI

Petrecerea de ziua lui Florie – II

Adaptare după *Scrapbook Stories*, de Amy Sherrard

In timp ce se îndreptau către următoarea casă, Florie făcea socoteala.

– Am invitat-o pe Mary, care nu vede, și pe Jamie, care nu poate merge, și pe bătrâna mea Nursie. Acum, să mergem acasă la Amy, i-a spus lui Miss Ann. Amy este doar puțin mai mare ca mine.

Casa era chiar mai sărăcăcioasă decât celelalte. Când Amy a venit să le deschidă, ținea în brațe un bebeluș care țipa. Arăta tristă și obosită. Dar cât de bucuroasă a fost să o vadă pe Florie!

– Nu am putut să ajung la Școala de Sabat săptămâna trecută și îmi pare atât de rău, i-a spus Amy lui Florie. Știam pe de rost toate versetele, dar bebelușul a fost bolnav și a trebuit să am grijă de el.

– Crezi că mama ta te va lăsa să vii mâine la petrecerea de ziua mea? a întrebat-o Florie.

Tocmai atunci a intrat în cameră și mama lui Amy. S-a arătat încântată că fiica ei era invitată la petrecerea de ziua unei fete atât de drăguțe ca Florie. Amy zâmbea fericită în timp ce Florie și Miss Ann plecau.

– Unde mai mergem? a întrebat Miss Ann.

– La doamna White, i-a spus Florie. La Tommy, care este surd și nu poate vorbi. Dar îl voi invita oricum. Știu că ceilalți copii vor fi drăguți cu el, iar el o va îndrăgi pe Nursie.

Doamnei White, mama lui Tommy, cu greu i-a venit a crede că fiul ei primește o astfel de invitație. A fost bucuroasă să promită că îl va duce la Florie a doua zi.

– Mai ai de dat încă o invitație, a spus Miss Ann în timp ce plecau de la Tommy.

– Știu, dar hai acasă, a decis Florie. Ultima mea invitație va fi una scrisă. Așa că a notat cu mare grijă pe un bilet: „Dragă doamnă Swift, Flora Swift vă invită la petrecerea de ziua ei, mâine, la ora unu.”

Flora chicoti dându-i biletul lui Miss Ann.

– Vă rog să i-l duceți mamei mele, șopti ea, și, bineînțeles, dumneavoastră trebuie să veniți.

Dar, vă rog, nu-i spuneți mamei cine va mai veni la petrecere.

Mama a pregătit o masă minunată pentru oaspeții lui Florie, deși nu avea idee pe cine invitasese.

– Îți vin musafirii, i-a spus Miss

Ann lui Florie a doua zi.

Până la ora unu sosiseră toți. Florie i-a invitat să se așeze la masă și să se bucure de bucatele gustoase. După ce au mâncat tort la desert, au mers cu toții în sufragerie. Au cântat, iar mama i-a acompaniat la pian. Apoi s-au jucat și s-au uitat la fotografiile și la cărțile lui Florie.

Când au plecat, i-au mulțumit mamei și lui Florie pentru că îi invitaseră și se simțiseră atât de bine.

– De ce ai ales oameni atât de deosebiți? a întrebat-o mama pe Florie în seara aceea.

– Mamă, instructora ne-a spus Sabatul trecut că Isus este fericit atunci când îi hrănim pe cei flămânzi, îi sprijinim pe cei șchiopi și îi ajutăm pe cei în nevoie. Am vrut ca Isus să fie fericit. Crezi că am reușit?

– Sigur, i-a răspuns mama. Isus spune că atunci când ne purtăm cu bunătate, cum te-ai purtat tu, este ca și cum am fi buni cu Isus Însuși. Sunt sigură că este foarte fericit.

– Pentru că ei sunt fericiți, și eu sunt fericită, a spus Florie zâmbind, cuibărindu-se lângă mama. (Sfârșit)

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 3 #35 _ 2 septembrie

O greșeală regretabilă

DUMINICĂ

Copiii lui Israel erau aproape de sfârșitul celor patruzeci de ani în pustie. Din nou le-a fost sete. **1** De când au rămas fără apă, iar Moise a lovit stâncă la Horeb, și până acum, au avut întotdeauna tot ce le-a trebuit. În cei patruzeci de ani în care s-au mutat dintr-un loc în altul, Dumnezeu le-a dat apă oriunde au tăbărât. Probabil se așteptau că întotdeauna va fi așa. Probabil au uitat că întotdeauna aveau apă printr-o minune și au uitat să-I mulțumească lui Dumnezeu că a fost atât de grijuliu.

Dar acum au tăbărât la Cades și nu aveau apă. Și-au amintit să se roage lui Dumnezeu? Nu. În schimb, ce au făcut? Citește **Numeri 20:1-3**.

Sună ca ceva ce am mai auzit până acum? Din nou au respins o ocazie de a avea încredere că Dumnezeu Se îngrijește de nevoile lor. Dar ceea ce ar fi trebuit să facă poporul înainte de a începe să se plângă au făcut Moise și Aaron. Și ce le-a spus Dumnezeu? **Versetele 6-8**.

Ai observat vreo diferență între ce trebuia să facă Moise acum și ce a făcut prima dată când a curs apă din stâncă? Care a fost diferența? A făcut Moise exact cum i-a spus Dumnezeu? **Versetele 9-11**.

Moise era și nerăbdător, și furios. A fost asta o scuză bună? Citește **versetul 12**.

 GÂNDEȘTE-TE: De ce i-ar da Dumnezeu lui Moise o pedeapsă atât de grea? Nu era, de fapt, poporul de vină? Moise a fost atât de răbdător în toți acei ani. Totuși, el nu avea să conducă poporul în Canaan. Ce era atât de rău în ceea ce făcuse? Este ușor să fii răbdător?

TEXT DE MEMORAT:

„Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii.” (Ioan 12:32)

Când vrei ceva, vrei imediat? Te superi când nu primești imediat ceea ce vrei?

LUNI

Să ne gândim puțin la ce s-a întâmplat în relația de ieri. În primul rând, stâncă pe care Moise a lovit-o prima dată cu mulți ani în urmă avea o semnificație cu totul specială. Stâncă, la fel ca toate lucrurile din sanctuar, povestea despre Isus.

Isus avea să fie „lovit” o singură dată. Cu alte cuvinte, El avea să moară o singură dată. Fiindcă El a murit pentru noi, putem primi toată iertarea și ajutorul de care avem nevoie pentru a fi ocrotiți de Satana. Tot ce trebuie să facem este să Îi cerem – să-I „vorbit”. „Bem” din El când studiem Biblia și învățăm despre El. Când Moise a lovit stâncă de două ori, a stricat sensul învățurii despre stâncă. Citește ce a spus Pavel în **1 Corinteni 10:4**.

De asemenea, poporul îl învinovăța pe Moise pentru tot. Când Moise a spus: „Vom putea noi oare să vă scoatem apă din stâncă aceasta?”, poporul ar fi putut spune că, până la urmă, a avut dreptate să-l

învinovățească pe Moise, pentru că Moise recunoștea acum că el fusese cauza a tot ceea ce crezuseră că li se întâmplă rău.

Am aflat deja că întotdeauna este foarte grav când un lider nu este ascultător. Poporul ar putea crede că nu este atât de important să fii ascultător. Moise a căutat scuze pentru ceea ce a făcut? Deloc. Le-a spus tuturor că a păcătuit și că nu i se va permite să-i conducă în Canaan. Niciun păcat nu este mic. Și Dumnezeu nu l-a scutit de consecințe pentru simplul fapt că era conducătorul poporului. Moise a fost foarte dezamăgit. Dar poporul a aflat astfel că Dumnezeu este corect.

 GÂNDEȘTE-TE: *A făcut bine Moise recunoscând că a greșit? Adesea, când greșim, noi cum reacționăm?*

MARȚI

3 Edom era o țară care aparținea copiilor lui Esau, fratele geamăn al lui Iacov. Dumnezeu plănuise ca israeliții să călătorească spre Canaan pe un drum care trecea chiar prin Edom. Așa că Moise a trimis un mesaj politicos regelui Edomului. **Numeri 20:14-17.** Ce răspuns a primit? **Versetul 18.**

Când israeliții au încercat încă o dată, ce li s-a răspuns? **Versetele 19-21.** Dacă ar fi avut încredere în Dumnezeu și nu s-ar fi oprit să se mai plângă puțin, Dumnezeu i-ar fi putut ajuta să treacă în siguranță prin Edom. În schimb, au fost nevoiți să meargă pe un drum mai lung și mai greu.

Dumnezeu le-a spus să nu se lupte niciodată cu poporul din Edom. Mulți credeau încă în El și nu trebuiau distruși.

Când israeliții au ajuns pe Muntele Hor, Dumnezeu i-a spus lui Moise că venise vremea ca Aaron să moară. Aaron fusese marele-preot, reprezentându-L pe Isus în sanctuar. Îl iubea pe Dumnezeu și îi fusese de mare ajutor lui Moise. Și, deși de multe ori îi provocase întristare, poporul chiar îl iubea.

Dar Aaron făcuse vițelul de aur căruia poporul i s-a închinat la Muntele Sinai. De asemenea, împreună cu Miriam, se plânsese de Moise și de Sefora. Și s-a alăturat lui Moise în lovirea stâncii de două ori. Dumnezeu l-a iertat și Dumnezeu îl iubea; dar poporul trebuia să știe că este foarte grav să păcătuiești.

Toată lumea a fost tristă când cei doi frați au urcat încet Muntele Hor împreună cu Eleazar, fiul lui Aaron. Știau că nu-l vor mai vedea pe Aaron niciodată. Când Moise și Eleazar s-au întors, Eleazar purta veșmintele de mare-preot. Toată lumea a știut că Aaron murise. Moise și Eleazar l-au îngropat pe munte. Pentru a-și manifesta întristarea, poporul a așteptat treizeci de zile înainte de a reporni spre Canaan.

GÂNDEȘTE-TE: *Cunoști pe cineva care are o cicatrice de la o arsură sau de la o tăietură sau de la o căzătură? Adesea, cicatricile nu dispar niciodată. Când întrebăm despre o cicatrice, oamenii povestesc ce li s-a întâmplat. Păcatul lasă cicatrice. Dumnezeu Se bucură să ne ierte, dar Se întristează din cauza a ceea ce face păcatul trupurilor și minții noastre și pentru că păcatele noastre adesea rănesc alți oameni. Într-o zi, curând, se va termina pentru totdeauna cu păcatul.*

MIERCURI

4 Se pare că israeliții nu și-au dat seama că ei înșiși erau cel mai rău dușman al lor. Obiceiul lor de a se plânge tot timpul L-a împiedicat pe Dumnezeu să-i ajute așa cum ar fi vrut El.

În timp ce se deplasau de-a lungul granițelor Canaanului, Dumnezeu le-a spus pe care dintre națiuni să le distrugă și pe care să le cruțe. De ce? Pentru că El știa exact care dintre națiuni nu erau încă supuse în totalitate lui Satana. Dacă exista vreo speranță, El ar fi dorit ca acele popoare să aibă șansa de a se schimba.

Toate națiunile din Canaan știau despre copiii lui Israel. Știau cum le purtase Dumnezeu de grijă. Avuseseră ocazia să afle despre Dumnezeu. Dar cele mai multe dintre ele au ales să asculte de Satana. Nenorocirile pe care le făceau sunt greu de redat în cuvinte. Erau ca Sodoma și lumea de dinainte de potop. Dumnezeu urăște să distrugă. Dar știa ce națiuni nu se vor schimba niciodată. Știa că erau ca o boală teribilă, care putea infecta și alte națiuni. Trebuiau să fie distruse.

Regele unui oraș canaanit a auzit că israeliții se apropie și le-a ieșit în întâmpinare cu soldații. Ce s-a întâmplat? **Numeri 21:1-3.**

GÂNDEȘTE-TE: *Mulți oameni cred că Dumnezeu a acționat cu cruzime. Nu. Dumnezeu știe întotdeauna ce este mai bine. El iubește fiecare persoană și este întotdeauna corect. Putem avea încredere în El. Trebuie să nu uităm niciodată că adevăratul război este cel dintre Dumnezeu și Satana. Cel care nu este niciodată corect este Satana.*

JOI

5 Pentru că regele Edomului a refuzat să-i lase pe israeliți să treacă prin țara sa, Dumnezeu i-a condus pe o cale mai lungă spre partea Canaanului unde trebuiau să ajungă mai întâi. Și nu a fost o călătorie ușoară.

Curând, a reînceput cărteala. Dumnezeu știa că poporul nici nu bănuia cât de mult îi ajutase. Cu cea mai mare grijă, le oferise hrană și apă, îi protejase pe ei și turmele lor de animale sălbatice, care i-ar fi putut ucide, și de șerpi foarte veninoși, mortali, numiți

vipere, sau șerpi înfocați. Pentru a-i ajuta să își dea seama cât erau de binecuvântați, Dumnezeu nu i-a mai ocrotit de vipere. Ce mușcături! Au început să moară oameni. Nemulțumirile anterioare păreau niște nimicuri. Toată lumea era îngrozită. Nu se simțeau și nici nu erau în siguranță.

Poporul s-a grăbit către Moise. Ce i-au spus? **Numeri 21:7.**

Ce i-a spus Dumnezeu lui Moise că trebuie să facă? Apoi ce s-a întâmplat? **Versele 8, 9.**

Ce leac ciudat! Cum ar putea un șarpe fără viață, din bronz, să vindece dintr-odată un muribund? De fapt, unii au

considerat că nu are niciun sens; așa că nu au privit la șarpe. Și au murit.

GÂNDEȘTE-TE: *Uneori, Dumnezeu Își retrage binecuvântările pentru a ne ajuta să ne dăm seama de câte ne-am bucurat fără să ne amintim că toate sunt de la El și că, de fapt, nu ni se cuvine niciuna dintre ele. Să alegem să avem întotdeauna inimi recunoscătoare.*

VINERI

6 Ce însemna șarpele de bronz? De ce au fost salvate viețile oamenilor mușcați de viperele mortale privind la el? Să reflectăm puțin.

Cum îl numește Biblia pe Satana în **Apocalipsa 20:2?**

Înainte de păcat, Adam și Eva au ascultat în mod natural de Legea lui Dumnezeu. Dar, după ce a intrat păcatul în lume, este mai firesc să nu fii ascultător decât să te supui. Așa că oamenii au avut nevoie de planul minunat făcut de Dumnezeu, pentru ca ei să poată fi ascultători cu ajutorul lui Isus.

Pentru ca Isus să ne ajute, a trebuit să devină om. A trebuit să demonstreze că, atunci când depind de Dumnezeu, oamenii pot asculta de Cele Zece Porunci.

Dar asta nu a fost tot. Rezultatul natural al păcătuirii este moartea, iar Isus a plătit costul păcatelor întregii lumi. Pentru ca orice om să poată alege între viață și moarte, El a trebuit să moară de moartea cumplită și veșnică pe care o aduce păcatul. **Romani 6:23.**

Datorită a ceea ce a făcut Isus, putem alege să credem și să acceptăm minunatul dar al vieții promise de Dumnezeu. Putem fi eliberați de Satana. Acum, scrie numele tău în spațiile libere din paragraful următor.

Când Satana spune: „_____ a păcătuit. _____ este al meu. Și _____ merită să aibă parte de moartea veșnică.”, Isus spune: „Da, _____ a păcătuit. Dar _____ nu îți aparține. _____ Îmi aparține, pentru că Eu l-am răscumpărat pe _____, plătind prețul pentru păcatele lui _____. Am murit moartea veșnică. Privește cicatricile făcute de piroane în palmele Mele. Am făcut asta pentru _____ și am făcut asta pentru orice altă persoană din lume. _____ este liber, nu mai este sclavul tău. În curând, _____ va trăi pentru totdeauna cu Mine. În fiecare zi, îl ajut pe _____ să învețe să semene cu Mine în loc să semene cu tine.”

Ce a spus Isus în **Ioan 3:14**? Ce a vrut să spună prin a fi „înălțat”? Omul cu care vorbea Isus știa despre șarpele de bronz din pustie. Așa cum șarpele de bronz arăta ca șerpii care îi mușcau pe oameni, tot așa Isus a arătat ca un om când a venit în lumea noastră. **Romani 8:3.** Așa cum șarpele de bronz a fost „înălțat” în pustie, astfel încât oamenii să se uite la el și să fie vindecați de mușcăturile lor de șarpe, tot așa Isus a fost ridicat și răstignit pe o cruce, astfel încât oamenii să se uite la El și să fie vindecați de mușcătura aceluia șarpe vechi, Diavolul și Satana.

A privi la șarpele ridicat de Moise era ca și cum cineva ar fi privit la ce a făcut Isus pentru noi pe cruce. El îi salvează pe toți cei care au încredere în El.

GÂNDEȘTE-TE: *Satana ne-a „mușcat” pe fiecare dintre noi, nu-i așa? Dar niciodată nu a fost capabil să-L „muște” pe Isus. Dacă ar fi reușit, Isus ar fi devenit și El un păcătos. Nu ar mai fi putut plăti prețul păcatului murind pentru noi. Când știm ce a făcut Isus pentru noi, ce putem spune? „Mulțumim, Isus! Ești minunat!”*

Studiu aprofundat: Numeri 20:1-21; 21:1-9; Patriarhi și profeți, pp. 406–432; Istoria mântuirii, pp. 164–169.

COLȚUL CU POVEȘTI

Încă un minut - I

Adaptare după *Scrapbook Stories*, de Amy Sherrard

Mamă, te rog să ne spui unde mergem astăzi, a rugat-o Larry în timp ce lua micul dejun împreună cu sora și mama lui.
– Da, s-a alăturat Heidi, sora lui Larry. Te rog să ne spui.

Dar mama a zâmbit și a dat din cap.

– E o surpriză. Tot ce vă voi spune este să fiți în sufragerie la ora 10 fix. E ora la care vom pleca.

Atât a spus mama.

Larry s-a uitat la ceas.

– Ei bine, Heidi, nu-ți face griji; mai e puțin și o să aflăm.

Apoi, aruncând o privire pe fereastră, a sărit de la masă.

– Vine Charley! I-am promis că îi voi arăta ceva în atelier.

Și Larry s-a grăbit să petreacă ceva timp cu prietenul lui.

Cei doi băieți s-au jucat împreună până s-a făcut puțin după ora nouă. Apoi, în loc să se întoarcă în casă, astfel încât să fie gata la ora zece fix, Larry a decis că mai are ceva timp să lucreze la un zmeu pe care îl meșterise.

Când s-a uitat din nou la ceas, Larry a încremenit. Era ora zece și trei minute. A dat fuga în casă și a respirat ușurat când a văzut că nu era nimeni în sufragerie.

– Heidi! a strigat Larry. Unde ești?

Niciun răspuns. Larry a urcat în goană treptele până în camera mamei lui. Poate că se pregătea de plecare. Dar camera era goală. Nu îi venea să creadă că mama și sora lui plecaseră atât de repede. Întârziase doar câteva minute după ora zece. S-a hotărât să dea fuga și să le prindă din urmă. Dar apoi și-a amintit că nu știa unde mergeau. Habar nu avea încotro să o apuce.

Jane, femeia care îi ajuta la treburile casei, era în bucătărie. Îi părea rău pentru Larry, dar se bucura că nu a încercat să o descoasă. Promisese să nu spună până la ora cinei unde plecaseră mama și sora lui.

Larry nu a vrut ca Jane să vadă lacrimile de dezamăgire din ochii lui, așa că s-a întors în atelier pentru a lucra la zmeu și pentru a se gândi puțin. Era sigur că, în scurt timp, se vor întoarce și atunci îi va spune mamei că nu i se pare corect ca ea să nu-l aștepte nici măcar câteva minute.

Când Larry a intrat în casă la ora cinei, a fost surprins să vadă că masa era pusă pentru o singură persoană. Mama nu avea obiceiul să plece de acasă câte o zi întreagă. Unde se dusesese? Luând cina de unul singur, i se făcuse dor de ea.

Când Jane i-a adus o bucată de plăcintă, a întrebat-o dacă știe de ce nu s-a întors mama.

Jane părea tristă și a ezitat înainte să-i răspundă.

– Larry, îmi pare atât de rău, dar mama ta nu se mai întoarce nici astăzi, și nici mâine. De fapt, ea și Heidi nu se vor mai întoarce până luni dimineața viitoare.

– Luni dimineață!

Larry nu-și putea crede urechilor. Unde s-au dus? Acum Jane chiar că era în impas. Nu voia să-i spună lui Larry unde plecaseră, pentru că știa cât de dezamăgit avea să fie el.

(Va urma)

BIBLIA PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 3 #36 _ 9 septembrie

Balaam, profetul Iacom

DUMINICĂ

1 Adieri proaspete, răcoroase! Iarbă! Călătoria era mult mai plăcută. Copiii lui Israel părăseau, în sfârșit, pustiul prin care își croiseră drum. Și se apropiau de Moab.

Moabiții erau urmași ai lui Lot și se închinau idoliilor. Dar Dumnezeu le-a spus israeliților că nu trebuie să-i deranjeze, așa că nu au călătorit pe teritoriul lor, ci i-au ocolit.

Apoi au ajuns în țara unui alt popor, țara amoriților. Amoriții se închinau idolilor și Îl urau pe Dumnezeu. S-au bucurat că au ocazia să se lupte cu israeliții, pentru că erau siguri că îi vor învinge. Numele regelui lor era Sihon. Citește mesajul prietenos pe care Moise i l-a trimis regelui Sihon. **Numeri 21:21,22.**

Sihon nu numai că a spus „nu”, dar el și soldații lui au ieșit să se lupte cu israeliții.

Israeliții erau îngroziți. Cum să lupte împotriva unei armate atât de puternice? Dar Dumnezeu le-a promis că vor câștiga. De fapt, le-a promis că, după bătălie, tuturor popoarelor păgâne din Canaan le va fi frică de ei. **Deuteronomul 2:24,25.**

Moise s-a ghidat după nor, care înainta. Și-a dat seama că Dumnezeu era cu ei. Iar poporul s-a pregătit cât de bine a putut. Ce s-a întâmplat? **Numeri 21:24.**

Cu multă vreme în urmă, Dumnezeu îi spusese lui Avraam că vrea să acorde popoarelor păgâne din Canaan mai mult timp ca să afle despre El. De acum însă,

TEXT DE MEMORAT:

„Un nume bun este mai de dorit
decât o bogăție mare.”

(Proverbele 22:1)

canaanii știau deja cum Își eliberase Dumnezeu poporul de egipteni și cum avusese grijă de ei. Au avut mult timp la dispoziție, dar au ales să spună „nu” Duhului Său Sfânt și s-au înrăit și mai tare.

 GÂNDEȘTE-TE: *Ce ne spune 2 Petru 3:9 despre Dumnezeu? Te bucuri că Dumnezeu ne iubește și este atât de răbdător cu noi?*

LUNI

2 Uriași? Da. Og, regele Basanului, avea

o întregă armată de uriași. Cetăți puternice, cu ziduri înalte? Da. Spionii avuseseră dreptate și aici. Dar Dumnezeu era în nor și a promis că israeliții vor învinge. Norul îi conducea chiar spre Basan. **Numeri 21:33.**

Regele Og și armata lui erau dornici de luptă. Israeliții au văzut miile de soldați imenși, uriași. Le puteau vedea sulile ascuțite. Îl puteau vedea pe regele Og. Era atât de uriaș! Chiar mai uriaș decât uriașii de soldați. Îi auzeau pe el și pe soldați blestemându-i pe israeliți și pe Dumnezeu. Cum ar putea vreodată să învingă o astfel de armată?

Israelii s-au uitat la Moise. Era perfect calm; nici urmă de teamă. Așa că au prins curaj. Știau că se baza pe promisiunea lui Dumnezeu. Au pornit țintă înainte, plini de curaj, să-și confrunte inamicul. Și au câștigat! Citește **versetele 34, 35**.

Vestea că regele Og și soldații săi puternici au fost nimiciți s-a răspândit rapid printre canaanii. Exact așa cum spusese Dumnezeu, ajunseseră să se teamă de israeliți.

Când soldații israeliți s-au întors în tabără și au spus tuturor că Dumnezeu le-a dat o astfel de victorie, poporul s-a bucurat. Cu patruzeci de ani înainte, Dumnezeu a vrut să le dea astfel de victorii părinților lor. Dar ei refuzaseră să-L creadă.

 GÂNDEȘTE-TE: Pentru Dumnezeu nu este mai greu să dea biruința decât I-ar fi să sufle într-un fulg. Partea noastră este să avem încredere în El. Citește 1 Corinteni 15:57. Memorează acest verset.

MARȚI

3 Balac, regele moabiților, era înspăimântat. Israelii nu i-au atacat pe moabiți, dar Balac știa că distruseră armatele puternice ale lui Sihon și Og. Așa că Balac și conducătorii moabiți s-au temut că israeliții ar putea lupta și împotriva poporului lor.

Moabiții se închinau idolilor și credeau în magie, dar s-au convins că Dumnezeul lui Israel este mai puternic decât orice zeu sau magie de care s-a auzit vreodată. Cine să le poată veni în ajutor? Cineva și-a amintit că a auzit despre un bărbat pe nume Balaam, care locuia la mulți kilometri distanță. Se aflase că are o mare putere de a binecuvânta, de a blestema și de a spune viitorul. Au decis să-i ceară ajutorul.

Căpitanii moabiți au pornit la drum. După multe zile, au ajuns la casa lui Balaam. I-au povestit despre israeliți, care veneau din

Egipt și se mutau în țara Canaanului. I-au povestit cum câștigă războaie și că au tăbărit aproape de Moab. Citește cererea lor în **Numeri 22:6**.

Dar cine era Balaam? Poate te surprinde, dar el fusese cândva un om bun, chiar unul dintre profeții lui Dumnezeu. De fapt, încă susținea că este supus lui Dumnezeu. Dar banii deveniseră adevărul său zeu. Iar Balac îi promitea o recompensă importantă. Ce le-a spus el conducătorilor? **Versetele 7–13**.

Căpitanii s-au întors la regele Balac cu răspunsul dat de Balaam. Va renunța regele Balac? Vom afla mâine.

GÂNDEȘTE-TE:

Balaam deja știa cum i-a călăuzit Dumnezeu pe israeliți. Dacă ar fi fost cu adevărat slujitorul lui Dumnezeu, ce le-ar fi spus imediat mesagerilor? Cât de repede ar trebui să alegem să ne supunem lui Dumnezeu atunci când suntem ispitiți de

Satana? Trebuie să începem să căutăm scuze pentru a nu asculta?

MIERCURI

4 Regele Balac era disperat. Cum să-l determine pe Balaam să vină să-i blesteme pe israeliți? Poate dacă răsplata ar fi și mai mare și ar trimite mesageri mai de seamă, Balaam s-ar răzgândi. Citește **Numeri 22:15-17**.

Aceasta a fost șansa lui Balaam de a demonstra că ascultă de Dumnezeul cel adevărat. În schimb, cum a procedat și ce s-a întâmplat? **Versetele 18–21**.

Dumnezeu l-a lăsat pe Balaam să plece la drum, dar i-a reamintit că nu va putea vorbi ce vrea el, ci va rosti cuvintele lui Dumnezeu. În călătoria spre Moab, Dumnezeu a făcut câteva minuni, care să-l ajute pe Balaam să-și dea seama cât de mult greșea. În primul rând, măgarul lui Balaam a început dintr-odată să se comporte ciudat. Cum și de ce? **Versetele 22, 23**.

Dumnezeu a permis măgarului să vadă ceea ce Balaam nu putea vedea. Mai târziu, măgarul s-a speriat din nou, iar Balaam s-a supărat și mai tare. **Versetele 24, 25**.

Și încă o dată, îngerul a ținut calea măgarului. Bietul animal a mai putut face un singur lucru. Ce anume? Și cum a reacționat Balaam? **Versetele 26, 27**.

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

Balaam s-a mâniat de-a binelea. Era atât de furios, încât nici nu și-a dat seama că Dumnezeu a făcut o minune și că îi vorbea măgarul. I-a răspuns măgarului ca și cum ar fi fost o persoană. Citește despre asta în **versetele 28–30**.

În cele din urmă, îngerul i-a permis lui Balaam să vadă motivul pentru care măgarul era atât de speriat. A venit rândul lui Balaam să fie îngrozit. Îngerul ținea în mână ceva menit lui Balaam, și nu bietului măgar, care era nevinovat. **Versetul 31**.

 GÂNDEȘTE-TE: *Observă Dumnezeu când animalele suferă din cauza cruzimii oamenilor? Desigur. Sunt îngerii cu noi tot timpul? A fost Balaam conștient? Dar tu?*

JOI

 Regele Balac era nerăbdător. Până la urmă, Balaam venea să-i blesteme pe israeliți. Așa că s-a grăbit să-l întâmpine. Cum l-a salutat regele Balac pe Balaam? I-a transmis Balaam avertismentul din partea lui Dumnezeu? **Numeri 22:37,38**.

A doua zi, regele Balac l-a dus pe Balaam într-un loc de unde putea să vadă tabăra israelită. Ce fel de tabără crezi că a văzut? Exact așa cum am descris-o în lecția 32. Foarte curată și în perfectă ordine, foarte organizată. Deasupra sanctuarului era norul. Era bine știut faptul că israeliții fuseseră întotdeauna conduși de nor.

Balaam mai știa că israeliții aduc jertfe. Așa că a decis să aducă și el o jertfă. Dar de șapte ori mai mare decât a lor. Citește **Numeri 23:1-4**.

Sună ce l-a spus Balaam lui Dumnezeu ca și cum spera că Dumnezeu Se va răzgândi?

Răspunsul lui Dumnezeu a fost o frumoasă binecuvântare pentru israeliți. Îți poți imagina cum s-a simțit Balaam în timp ce le spunea regelui Balac și conducătorilor moabiți mesajul lui Dumnezeu? **Versetele 5–10**. Cum s-au simțit regele Balac și prinții? **Versetul 11**.

Atunci regele a decis să încerce să facă același lucru, dar într-un alt loc. Încă o dată, Dumnezeu i-a binecuvântat pe israeliți. Regele Balac simțea că își pierde răbdarea. Dar a vrut să mai încerce încă o dată. **Versetele 27–30**.

De data aceasta, binecuvântarea dată de Dumnezeu israeliților a fost chiar mai mare decât cele anterioare. Regele Balac a fost atât de supărat, încât l-a expedit pe Balaam în cea mai mare grabă. Balaam a spus că pleacă, dar Dumnezeu i-a mai dat un mesaj. Și după

aceea, a plecat. Regele Balac era mânios, iar Balaam era dezamăgit. În cele din urmă, nu a mai primit nicio recompensă.

 GÂNDEȘTE-TE: *Ar fi un motiv de bucurie pentru tine și familia ta să citești binecuvântările și profețiile pe care le-a făcut Dumnezeu prin Balaam. Puteți face asta la altarul de deschidere a Sabatului. Numeri 23:24.*

VINERI

 Ce poruncă a încălcat Balaam? Prima? Ultima? Ambele? Le poți spune din memorie? **Exodul 20:3,17**.

Balaam încă voia recompensa promisă de regele Balac, chiar dacă Dumnezeu îl împiedicase să o obțină. Așa că s-a întors și i-a spus regelui că are un plan. Era sigur că Dumnezeu nu are cum să îi zădărnicească planul. Lui Balac i s-a părut lucru sigur și a fost de acord să încerce. Moabiții și madianiții au organizat o mare sărbătoare în cinstea zeului lor, Baal, la care i-au invitat și pe israeliți. „Sunteți invitații noștri”, le-au spus israeliților. „O să vă placă, ne vom distra. Or să fie femei frumoase, dans, muzică, mâncare și mult alcool.”

Israeliiții se pregăteau să treacă râul Iordan și să intre în Canaan, dar mii de israeliți și chiar mulți dintre conducători au mers la sărbătoare. Au uitat de Cele Zece Porunci ale lui Dumnezeu. Mulți dintre ei s-au alăturat moabiților și madianiților și s-au închinat lui Baal.

Când Moise a aflat ce se întâmplă, a fost șocat. Știa că Dumnezeu nu poate conduce poporul

atunci când acesta alege să-L nesocotească. Conducătorii credincioși au primit imediat ordin să îi nimicească pe cei care se închinaseră lui Baal.

Desigur, Dumnezeu S-a bucurat să îi ierte pe cei care au păcătuit și căroră le-a părut rău cu adevărat. Dar moabiții și Balaam au dovedit că mulți l-au ales pe Satana. Mai târziu, când israeliții au luptat împotriva madianiților, Balaam, care locuia în țara lor, și-a pierdut viața.

 GÂNDEȘTE-TE: *Nu e așa că egoismul nu aduce niciodată fericire? Citește Iuda 11.*

Studiu aprofundat: Numeri 21:21–25:18; Patriarhi și profeți, pp. 433–461.

COLȚUL CU POVEȘTI

Încă un minut - II

Adaptare după *Scrapbook Stories*, de Amy Sherrard

Jane i-a răspuns, în cele din urmă, lui Larry:

– Mama ta și Heidi au plecat cu trenul în vizită la mătușa Mary. Jane l-a mângâiat pe umăr a consolare și se vedea pe fața ei că îi pare rău pentru el. Îmi pare foarte rău că ai ratat călătoria, Larry.

Larry era revoltat de-a binelea. Asta era prea de tot. Ferma mătușii Mary era locul în care el și sora lui s-ar fi dus cu drag mai mult decât oriunde pe lume. Larry a lăsat cuțitul și furculița.

A plecat de la masă, dând fuga la etaj, în camera lui. A închis ușa și apoi s-a aruncat în pat. Și, deși era băiat mare, a plâns.

În cele din urmă, s-a ridicat. Și-a amintit că mama îi precisase cu atenție ora exactă la care trebuia să fie în sufragerie dacă voia să se bucure de surpriza pe care i-o pregătise.

Dar Larry și-a mai amintit și alte lucruri. Și-a amintit că, de multe ori, mama îi atrăsese atenția cu privire la obiceiul lui de a întârzia, alții fiind nevoiți să îl aștepte. De asemenea, îl avertizase că acest obicei îi va crea neplăceri din ce în ce mai mari pe măsură ce va crește. Trebuia să învețe să fie de încredere și să fie întotdeauna la timp când programa ceva.

Larry știa că, exact în momentul în care ceasul a bătut ora zece, mama și Heidi au plecat la gară. Știa că mama sperase că el avea să fie gata de plecare. Și-a dat seama că, nefiind gata, lecția grea de a rămâne acasă era suficientă încât să-l ajute să-și schimbe obiceiul.

Larry chiar dorea să fie amabil cu ceilalți. S-a gândit la nenumăratele ocazii în care i-a enervat pe alții întârziind și făcându-i să-l aștepte. Așa că, pentru prima dată, și-a dat seama cât de rău era obiceiul lui prostesc și a luat decizia să se schimbe.

Larry tânjea după ferma mătușii Mary. Ce s-au mai distrat ultima dată

când au vizitat-o!
Au călărit
pe cai, au

hrănit vacile și puii,

s-au jucat cu câinii, au urcat în copaci și au făcut drumeții prin pădure.

De multe ori s-au rugat de mama să îi mai ducă într-o vizită. Dar mătușa Mary locuia departe; iar mama, văduvă fiind, trebuia să se îngrijească de toate acasă, așa că nu reușise să mai plece

în călătorie. Rămas singur acasă, Larry a avut mult timp la dispoziție să se gândească. În Sabat, predica parcă a fost doar pentru el. Pastorul a vorbit despre respectul față de ceilalți și despre cât de important este să nu pierzi timpul.

Când, în sfârșit, a venit și dimineața de luni, Larry le-a întâmpinat zâmbind pe mama și pe Heidi. Mama și-a dat seama imediat că băiatul și-a învățat lecția. Scumpul ei fiu avea să devină un bărbat de încredere, care știe să-și țină cuvântul și să fie mereu punctual.

(Sfârșit)

BIBLIA PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 3 #37 _ 16 septembrie

ÎN SFÂRȘIT, ȚARA PROMIȘĂ!

DUMINICĂ

1 Te-ai simțit vreodată și fericit, și trist în același timp? Când erai în vacanță, de exemplu. Nu voiai să se termine; dar, în același timp, îți era dor de casă, de animaluțul tău de companie și de prieteni.

Copiii lui Israel erau fericiți că, în curând, aveau să traverseze râul Iordan și să intre în frumoasa țară pe care Dumnezeu le-o promisese. Dar, în același timp, îl iubeau pe Moise și erau foarte triști că el nu avea să îi mai conducă.

Se gândeau că refuzaseră atât de des să aibă încredere în Dumnezeu și că lui Moise îi fusese atât de greu să aibă răbdare cu ei. În cele din urmă, o singură dată, Moise și-a pierdut răbdarea și s-a enervat. Cuvintele pe care le-a rostit atunci i-ar fi putut face să se îndoiască de puterea lui Dumnezeu. Așa că Dumnezeu a trebuit să-l pedepsească pe Moise, chiar dacă l-a iertat și l-a iubit la fel de mult ca întotdeauna.

Când a murit Aaron, fiul lui și Moise i-au fost alături. Dar Moise a urcat singur până în vârful muntelui Nebo. Totuși, nu era singur de tot. Cel mai bun Prieten al lui era cu el, iar Moise știa asta. I-a spus din nou lui Dumnezeu cât de rău îi pare că a vorbit ce nu trebuia când a lovit stâncă de la Cades.

Din vârful muntelui, Moise putea vedea în depărtare, dincolo de râul Iordan, până la frumoasa țară care avea să fie a copiilor lui Israel. Și atunci, Dumnezeu a

TEXT DE MEMORAT:

„Domnul a făcut mari lucruri pentru noi și de aceea suntem plini de bucurie.” (Psalmii 126:3)

făcut o minune pentru Moise. A fost ca și cum s-ar fi uitat la un videoclip. A văzut ce se va întâmpla după moartea lui. L-a văzut pe Isus venind în lume ca un prunc. A plâns în timp ce L-a privit răstignit. Dar apoi a văzut învierea și înălțarea la cer. Și, în final, a văzut revenirea Lui, pe care și noi o vom vedea curând.

Poate că, atunci când „videoclipul” s-a încheiat, Moise a răsuflat ușurat. Apoi, obosit fiind, s-a întins, a adormit liniștit și nu s-a mai trezit. Isus și îngerii l-au îngropat. **Deuteronomul 34:5-8.**

 GÂNDEȘTE-TE: *Îți place povestea vieții lui Moise? O poți spune și tu? Încearcă.*

LUNI

2 Știi unde este Moise acum? A rămas oare în acel mormânt izolat în care a fost pus cu grijă de Isus și de îngeri? Nu. La scurt timp după ce a murit, Isus și îngerii au venit să-l trezească.

Dar acolo a mai fost cineva. Satana pretindea că Moise îi aparține. Dar Isus nu s-a certat cu

Satana. Moise înțelesese minunatul plan al lui Dumnezeu de a ne salva. Știuse că cine are încredere în Isus nu moare de moartea veșnică. Pentru cei care aleg să Îl iubească, să aibă încredere în El și să asculte de Isus, moartea este la fel ca un somn. Ai adormit și te trezești.

Isus nu s-a certat cu Satana. Știa că, într-o bună zi, Satana trebuie să moară el însuși de moartea veșnică. Citește **Iuda 9**. Isus l-a înviat pe Moise și l-a luat pe dragul Său prieten să fie cu El în ceruri.

Isus va face pentru fiecare dintre noi ce a făcut pentru Moise dacă murim înainte de revenirea Lui. **1 Tesaloniceni 4:16,17**.

 GÂNDEȘTE-TE: *Moise a fost soldat, păstor, poet și scriitor și, pe deasupra, un mare conducător.*

*Cât timp a păzit oile, Duhul Sfânt l-a ajutat să scrie cărțile Geneza și Iov. De asemenea, a scris Exodul, Leviticul, Numeri și frumoasa carte a Deuteronomului. Moise era pripit din fire, dar Dumnezeu l-a ajutat să învețe să aibă răbdare. Citește ce spune **Numeri 12:3** despre Moise. Și-a pierdut răbdarea cu israeliții o singură dată. Ne poate ajuta Isus să învățăm să avem răbdare?*

MARȚI

 Moise nu mai era. Cine să-i conducă pe israeliți? **3** Oamenii și-au îndreptat privirile spre norul de deasupra sanctuarului. Era cu ei. Iar Dumnezeu l-a ales pe Iosua să îl înlocuiască pe Moise și să fie noul lor conducător.

Înainte de a muri Moise, el și Iosua au stat de vorbă de multe ori. Moise îi lăsase în scris cu cea mai mare grijă instrucțiuni despre tot ce avea de făcut. Moise s-a întâlnit și cu poporul și au recapitulat cu atenție Cele Zece Porunci. Citește **Deuteronomul 5**. Le-a amintit toate cele întâmplate de când, cu atât de mult timp în urmă, părăsiseră Egiptul.

Le-a detaliat binecuvântările lui Dumnezeu dacă alegeau să Îl asculte și, de asemenea, consecințele neascultării. Cum putea Dumnezeu să îi binecuvânteze dacă ei alegeau să-l urmeze pe Satana? Dar poporul a promis să asculte de Domnul.

Deși Iosua era curajos și înțelept și lucrase cu credincioșie alături de Moise timp de mulți ani, se temea să conducă fără el. Dumnezeu îi cunoștea frământările. Deci, ce i-a promis? **Iosua 1:5**.

Dumnezeu a vorbit cu Iosua și, de patru ori, i-a repetat cuvinte de încurajare. Citește prima parte din **versetele 6 și 7**, tot **versetul 9** și ultima parte din **versetul 18**.

Iosua a crezut promisiunile lui Dumnezeu că va fi cu ei și le va da victoria. Iar cetatea

Ierihonului a fost primul oraș cucerit. Era de cealaltă parte a râului Iordan și avea ziduri înalte și puternice. Dar Iosua era plin de curaj.

 GÂNDEȘTE-TE: *În zilele noastre, mai există inamici care să locuiască în orașe cu ziduri înalte și puternice? Nu. Dar avem altfel de dușmani? Ce zici de frica de a fi diferit de ceilalți copii? Sau de frica de a spune adevărul? Te poți gândi și la alte tipuri de dușmani? Ne poate ajuta Isus să fim puternici și curajoși?*

MIERCURI

 Cioc! Cioc! La ușă erau soldați.

4 Iosua trimisese doi spioni să afle cât de mari și de puternici erau locuitorii Ierihonului. Cei doi spioni s-au adăpostit în casa lui Rahav. Dar, cumva, regele a aflat. Ce au spus soldații? **Iosua 2:3**.

Cum i-a ajutat Rahav pe spioni? **Versetele 4-7**.

Rahav nu știa Cele Zece Porunci ale lui Dumnezeu. Nu știa că una dintre porunci spune să nu minți. Nu știa aproape nimic

despre adevăratul Dumnezeu, cu excepția faptului că era foarte puternic.

Rahav a ales să îi ajute pe spioni. Le-a spus și cât de îngrozit era Ierihonul de israeliți. Citește **versetul 11**. Probabil că, în timp ce o ascultau, spionii și-au amintit de promisiunea lui Dumnezeu de a-i face pe canaaniți să se teamă de poporul Lui.

Chiar dacă regele Ierihonului făcea tot posibilul să apere cetatea, Rahav era sigură că Dumnezeu era mai puternic și că victoria aparținea israeliților.

Rahav i-a rugat pe spioni ca, la cucerirea cetății, ea și familia ei să fie protejați. Și a obținut promisiunea lor. Citește **versetele 12-21**.

Bărbații s-au grăbit să se ascundă printre dealuri. Ce i-au raportat lui Iosua mai târziu, la întoarcerea lor în tabără? **Versetul 24**.

 GÂNDEȘTE-TE: *În loc să aibă încredere în idoli, Rahav a ales să aibă încredere în Dumnezeu. Citește **Evrei 11:31**. Te bucuri că Dumnezeu cunoaște fiecare persoană atât de bine? Dumnezeu a fost fericit că Rahav a avut încredere în El.*

JOI

 „Repede! Împachetați! Luați mâncare suficientă pentru trei zile!” Israelii se bucurau să primească acest ordin și, în trei zile, au fost pregătiți. Iosua le-a explicat cum aveau să se deplaseze.

Citește **Iosua 3:2-4**. (Distanța dintre popor și chivot era de aproximativ opt sute de metri.)

Copiii trebuie să fi fost foarte încântați că se apropiau de râul Iordan. În acea perioadă a anului, albia râului era neobișnuit de mare, deoarece apa se revărsase peste maluri. Și-au amintit de traversarea Mării Roșii. Oare Dumnezeu avea să despărță din nou apele?

Preoții care purtau chivotul s-au apropiat de malul râului. Au pășit în apă. Și în acel moment, minunea s-a întâmplat.

În susul râului, apa s-a adunat într-un val uriaș. Iar în josul râului, a continuat să curgă la vale, lăsând albia curată și uscată. Citește **versetele 16, 17**.

Preoții s-au oprit în mijlocul râului. Ce s-a întâmplat când toată lumea a fost în siguranță de cealaltă parte a Iordanului? **Iosua 4:15-18**.

Fiecare seminție a ales câte un bărbat foarte puternic, care să ia o piatră din mijlocul râului, din locul în care se opriseră preoții. Unde au pus cele 12 pietre și de ce? **Versetele 20-24**.

GÂNDEȘTE-TE: *Vestea că israeliții au trecut Iordanul a ajuns foarte repede la Ierihon și la celelalte cetăți. Ce simțăminte crezi că i-au încercat? Dar pe Rahav?*

VINERI

„Tu cine ești – prieten sau dușman?” l-a întrebat Iosua, privindu-l cu surprindere pe soldatul impunător care stătea în fața lui. Se ruga și, dintr-odată, apăruse acea Persoană. Ce răspuns a primit? **Iosua 5:13-6:2**.

Însuși Isus venise să-i spună lui Iosua care era planul. Cât de palpitant! Și avea o întreagă armată de îngeri strălucitori, pe care Iosua nu-i putea vedea. Trebuia ca armata lui Iosua să mășăluiască în jurul Ierihonului o dată pe zi, timp de șase zile. În frunte mergeau soldații înarmați, apoi veneau trompetiștii, după ei, preoții cu chivotul, iar la final, restul armatei.

În ziua a șaptea, armata trebuia să mășăluiască de șapte ori. Apoi, la un semnal, urma strigătul de război.

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

Și toate zidurile cetății, cu excepția zonei în care locuia Rahav, aveau să se prăbușească. Iar soldații aveau să intre drept în cetate pentru a distruge și a arde tot ce găseau. Cu excepția lucrurilor din argint, aur, bronz și fier.

Citește **Iosua 6:1**. Îți poți imagina ce au simțit oamenii din Ierihon privind timp de șase zile cum armata israelită și preoții care purtau chivotul au mășăluit în jurul cetății? În afară de tropotul picioarelor în marș, singurul sunet care se mai auzea era cel al trâmbițelor. Erau înspăimântați.

Apoi a venit ziua a șaptea. Oamenii de pe ziduri au început să numere de câte ori a dat

armata israelită semnalul de învaluire a cetății, mășăluid în jurul ei. Al șaptelea marș s-a încheiat cu un strigăt de luptă înfricoșător. Și, instantaneu, zidurile s-au prăbușit – toate, cu excepția locuinței lui Rahav. Ce au făcut cei doi spioni? **Versetul 23**. Atât Rahav, cât și spionii își respectaseră promisiunile.

GÂNDEȘTE-TE: *Câte armate au fost la Ierihon? În afară de armata lui Israel, ce altă armată mai era acolo? **Iosua 5:14**. Crezi că Satana și îngerii lui răi erau și ei prezenți? A cărei armate a fost, de fapt, victoria? Știi că, mai degrabă decât să-l lase pe Satana să te facă să alegi să păcătuiești, Isus Își va trimite întreaga armată să lupte pentru tine? El are și astăzi aceeași putere ca pe vremea lui Iosua.*

Studiu aprofundat: Deuteronomul 31-34; Iosua 1-4; 5:13-6:27; *Patriarhi și profeți*, pp. 462-493; *Istoria mântuirii*, pp. 170-181.

Probleme la hambarul Hildei – I

de Yvonne Durst

Hilda era o bătrânică ce trăia la o fermă pe malul unui lac. Soțul ei murise cu mulți ani în urmă. Iar ea, chiar dacă era îndoită de spate din cauza durerilor de reumatism, tot locuia singură la marea și vechea lor fermă.

Hilda nu avea copii, dar fratele ei și nepoții veneau să o ajute cu treburile de la fermă primăvara și vara. Își iubea cei trei câini collie și avea grijă de vacile și de găinile ei. Dar cel mai mult iubea Biblia, Îl iubea pe Isus și avea încredere în El.

Vechiul hambar al Hildei se afla pe povârnișul unui deal. În partea din susul dealului ținea fânul și grânele. Pe ușile mari din partea aceea a hambarului intrau utilajele agricole. Dar Hilda intra pe din vale, unde ținea animalele în lunile lungi, reci și înzăpezite de iarnă.

În fiecare dimineață și seară, Hilda o lua pe poteca spre hambar. Animalele se bucurau întotdeauna să o vadă, știind că urmează să le hrănească. O scăriță ducea în susul hambarului. De acolo, le arunca baloți de fân și găleți de grâu. Apoi cobora la ele.

Venea la rând treaba murdară de a curăța bălegarul și de a mătura gunoiul de la găini din noaptea trecută.

Vonnie, prietena Hildei, locuia la o fermă de partea cealaltă a lacului, la o distanță mică. Ea a povestit așa:

Într-o dimineață rece de iarnă, după ce am mâncat micul dejun și am terminat treburile prin casă, am avut dintr-odată sentimentul că trebuie să merg să o vizitez pe Hilda. Aș fi preferat să stau acasă, la căldură, dar gândul nu îmi dădea pace.

Am înaintat anevoie pe drumul înzăpezit care ocolea lacul până la casa Hildei. Când am bătut la ușă, nici câinii nu au lătrat, și nici ea nu a venit să îmi deschidă. Am strigat-o tare, dar niciun răspuns. „Sigur e încă în hambar”, m-am gândit, așa că am luat-o într-acolo. De data asta, când am deschis ușa grajdului, câinii au început să latre. Vacile mugeau și găinile erau tot în cuiabar. Ciudat.

– Hilda! Eu sunt! am strigat.

Tot niciun răspuns. Mă întrebam oare ce pățise. Pentru că imediat mi-am dat seama că nu hrănise animalele și găinile. Ce ciudat!

Am intrat în hambar și câinii au dat din coadă a recunoaștere. La primul pas, m-am trezit într-o băltoacă. Era clar că Hilda avea mari probleme cu hambarul. Pardoseala era inundată cu apă foarte murdară și urât mirositoare. Ca să înaintez, mi-am ridicat poalele. Vacile s-au dat la o parte și m-am luat după câini, care m-au dus direct la Hilda.

Iat-o, aplecată și cu o cheie în mână. S-a întors surprinsă către mine, fără să rostească vreo vorbă. Și mi-am putut da seama, din privirea ei, că se bucura foarte mult să mă vadă.

(Va urma)

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 3 #38 _ 23 septembrie

Binecuvântări și blesteme

DUMINICĂ

„Dumnezeul lui Israel a doborât zidurile puternice ale Ierihonului!”

1 Poți fi sigur că vestea s-a răspândit ca fulgerul în toate cetățile din Canaan. Nimeni nu se mai simțea în siguranță. Dar a intervenit o mare problemă. Israelii, chiar și Iosua, au pierdut din vedere că Dumnezeu era Cel care câștigase, de fapt, bătălia. Cu niciun chip nu ar fi putut să facă prin forțele proprii ce făcuse Dumnezeu pentru ei.

În continuare, Iosua a decis că vor cuceri cetatea Ai. A trimis spioni să vadă care era starea cetății. La întoarcere, ei i-au spus lui Iosua că, pentru a distruge o cetate atât de mică, nu era nevoie să trimită mai mult de două-trei mii de soldați. Așa a făcut Iosua. Citește **Iosua 7:3,4**.

Când soldații au pornit spre Ai, nimeni nu se îngrijora. Toți erau siguri că armata israelită va avea o nouă victorie. Curând însă, starea de spirit s-a schimbat. Nu le venea să creadă ce li s-a întâmplat. Ce simțăminte au avut? **Versetele 5, 6**.

Iosua uitase ceva foarte, foarte important. Uitase să-L întrebe pe Dumnezeu dacă planul lor era și planul Lui. Au avut surpriza să vadă că nu. Dacă Iosua ar fi întrebat, Dumnezeu i-ar fi spus că există o problemă serioasă care trebuie rezolvată mai întâi.

Dumnezeu Își iubea poporul. Dar și poporul trebuia să înțeleagă importanța faptului de a avea încredere în El și de a respecta cu atenție tot ce îi învăța să facă, pentru a putea primi binecuvântarea pe care dorea să le-o dea.

TEXT DE MEMORAT:

„Să știți că păcatul vostru
vă va ajunge.” (Numeri 32:23)

Satana făcea tot ce putea ca să strice minunatele planuri ale lui Dumnezeu pentru siguranța și fericirea poporului Său. Crezi că aveau cum să urmeze și planurile Satanei, și planurile lui Dumnezeu în același timp?

Ce le mai rămăsese de făcut lui Iosua și israeliților în situația în care se aflau? Vom afla mai multe mâine.

 GÂNDEȘTE-TE: *Mai vrea Isus și astăzi să vorbim cu El despre planurile noastre? Când facem astfel, putem avea încredere că El este alături de noi orice s-ar întâmpla?*

LUNI

1 Ai a câștigat, și copiii lui Israel au pierdut. Lui Iosua și celorlalți conducători nu le venea să creadă că au fost învinși. Îți amintești cum s-au simțit? **Iosua 7:6**.

Iosua a început să se întrebe dacă nu ar fi fost mai bine să nu treacă Iordanul. **Versetul 7**.

Cum putea Iosua să aibă astfel de gânduri? Dumnezeu Însuși le spusese să treacă râul și făcuse o minune impresionantă pentru a-i ajuta. Mai mult, le arătase că aveau să distrugă Ierihonul. Ba chiar dădămasă zidurile cetății pentru ei.

Care era adevăratul motiv pentru care Iosua și bătrânii poporului se simțeau atât de abătuți? Iosua Îl iubea pe Dumnezeu din toată inima. Dorea ca toată lumea să știe cât de minunat și de puternic este Dumnezeu. Dar pierderea bătăliei de la Ai punea la îndoială acest adevăr. Canaanii puteau crede că Dumnezeu nu e de încredere și, până la urmă, nici măcar atât de puternic.

Versetele 8, 9.

Desigur, Dumnezeu îl iubea pe Iosua; știa ce simțăminte îi încercau pe Iosua și pe bătrâni. Iar ei, deși nu știau încă, aveau ceva de pus la punct. Intervenise o problemă serioasă, care trebuia rezolvată.

Ce se întâmplase? Din ce cauză pierduseră copiii lui Israel bătălia cu Ai? **Versetele 10–13.**

 GÂNDEȘTE-TE: *E nevoie să vorbim cu Isus despre toate planurile noastre? Bineînțeles! Pe El Îl interesează, iar noi avem nevoie în permanență de ajutorul Lui. Citește **Proverbele 3:6**. O promisiune minunată, nu-i așa?*

MARȚI

3 Acan s-au uitat în jur. Când a fost sigur că nu îl vede nimeni, a ascuns repede ceva.

Cine era Acan? Un soldat israelit din seminția lui Iuda. În ziua în care oamenii răi din Ierihon – cu excepția lui Rahav și a familiei ei – fuseseră nimiciți, el, alături de ceilalți soldați, mășlăuise către zidurile dărâmate și pătrunseseră în cetate.

Dumnezeu le indicase israeliților că Ierihonul trebuia ars complet – casele, palatele, templele și toate lucrurile frumoase din ele. Totul! Ce nu putea fi distrus de foc trebuia adus ca dar special lui Dumnezeu. Dacă cineva ceda ispitei și fura, el și întreaga tabără a Israelului aveau să suporte consecințele neascultării de Dumnezeu. Citește **Iosua 6:18,19**.

Acan nu a fost ascultător. Când soldații israeliți s-au întors în tabără, el s-a grăbit la cortul său. „Închide repede cortul! Unde este lopata? Grăbește-te!” Probabil că familia lui Acan abia s-a putut abține să nu exclame de uimire când le-a arătat lucrurile furate din Ierihon. Aur! Argint! Și o robă frumoasă adusă tocmai din Babilon! Copiii și doamna Acan trebuie să fi fost tare încântați.

Au săpat repede o groapă, au înfășurat lucrurile și le-au pus înăuntru și, probabil, au acoperit-o

la urmă cu o rogojină. Erau bogați. Și nimeni nu știa secretul lor. Oare? Citește **Psalmi 139:1-4**.

 GÂNDEȘTE-TE: *Ce lecții putem învăța din povestirea noastră de până acum? Ce a uitat Iosua? Ce porunci nu a respectat Acan?*

MIERCURI

4 Israelii au pierdut bătălia de la Ai. Între timp, Iosua a aflat de ce. Dar cum să afle cine era de vină?

Dumnezeu l-a învățat pe Iosua ce avea de făcut. Trebuia să aducă înaintea lui Dumnezeu numele tuturor semințiilor. Dumnezeu urma să le arate cărei seminții îi aparținea vinovatul. În continuare, trebuia să aducă înaintea lui Dumnezeu numele fiecărui cap de familie din acea seminție. Din nou, Dumnezeu urma să le arate cărui neam îi aparținea vinovatul. Apoi, trebuia să aducă înaintea lui Dumnezeu numele fiecărei familii din neamul acelei căpetenii. Dumnezeu urma să le arate familia în care trăia persoana vinovată.

În felul acesta, Dumnezeu oferea celui vinovat mai multe șanse de a mărturisi și de a cere iertare. Dar dacă nimeni nu mărturisea, Dumnezeu urma să le arate, în cele din urmă, numele persoanei vinovate.

Îți poți imagina neli-niștea fiecărei seminții în timp ce asista la acest ritual? Dumnezeu a ales o seminție. Care? **Iosua 7:16**.

Acan aparținea acelei seminții. În continuare, Dumnezeu a ales căpetenia.

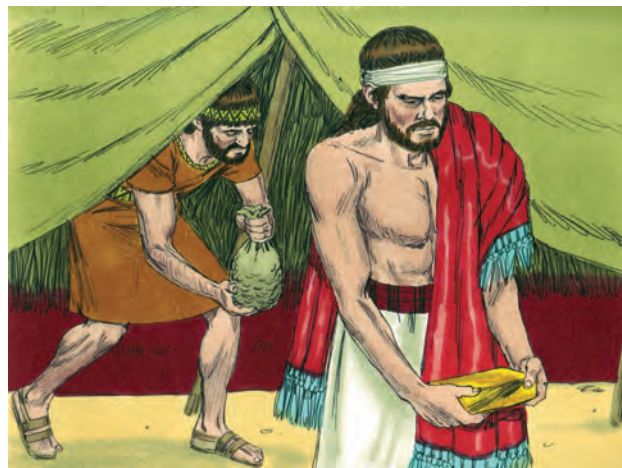
Cu siguranță că tot tribul lui Iuda era foarte atent. **Versetul 17**.

Acan aparținea acelei căpetenii. Urma verificarea fiecărei familii. Din nou, Dumnezeu le-a indicat numele corect. Ce s-a întâmplat mai departe? **Versetele 18, 19**.

Acan a fost prins. Nu avea nicio părere de rău, dar era nevoit să recunoască ce făcuse și să admită că ce făcuse era greșit. Știa că păcatul lui provocase moartea a 36 de soldați. Drept urmare, trebuia să moară; el și familia lui.

Părinții lui Acan nu l-au învățat să respecte și să asculte așa cum ar trebui Cele Zece Porunci ale lui Dumnezeu. Și nici Acan nu i-a învățat pe copiii lui. Ce trist!

Moise îi avertizase pe copiii lui Israel cu privire la neascultare. Și cuvintele lui au devenit realitate. Citește **Numeri 32:23**.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

GÂNDEȘTE-TE: *Te bucuri că părinții tăi nu îți trec cu vederea obrăznicia? Asta pentru că ei te iubesc cu adevărat. Învățăm că păcatele noastre ne fac rău nouă înșine; și, de obicei, fac rău și altora.*

JOI

Poporul a răsuflat ușurat. Oamenilor le-a părut rău pentru Acan și au regretat fapta lui, dar au fost recunoscători că Dumnezeu îi putea binecuvânta din nou. Dumnezeu le-a dat noi instrucțiuni.

Iosua 8:1,2.

Ce este o ambuscadă? Au plănuit, cu alte cuvinte, să se ascundă pentru a putea surprinde inamicul. O parte a armatei israelite trebuia să se ascundă în spatele cetății, unde nu putea fi văzută. Restul armatei trebuia să fie cu Iosua în fața cetății.

Crezi că oamenii din Ai s-au mai temut? Probabil că nu. Au fost siguri că vor câștiga din nou.

În timpul nopții, o parte a armatei israelite s-a furișat în liniște deplină în ascunzătoare. Iosua a rămas cu restul armatei. Dimineața devreme, regele cetății Ai a văzut că israeliții mășăluiau spre ei pentru a lupta din nou. Așa că el și soldații s-au grăbit să-i oprească. A crezut, probabil, că îi vor alunga din nou pe israeliți. Citește **versetele 14–17**.

„Să urmăriți ce fac eu”, le spusese Iosua soldaților care pregăteau ambuscada. „Când mă voi opri și voi îndrepta sulița spre Ai, va fi semnul să dați navală și să cucerii cetatea. Ce s-a întâmplat la momentul potrivit? **Versetele 18–21**.

Căpetenia oștilor îngerești a fost cu ei. Și au câștigat bătălia. Dumnezeu le-a spus că puteau păstra unele dintre lucrurile oamenilor din Ai. Îți amintești care erau acele lucruri? **Versetul 2**.

GÂNDEȘTE-TE:
Totul a decurs mai bine. De ce?

VINERI

Copiii lui Israel trăiau în corturi de multă vreme. **6** Își doreau să se stabilească în case adevărate, așa că erau dornici să-i alunge pe dușmanii numeroși care locuiau încă frumoasa țară a Canaanului. Dar Iosua le-a atras atenția că, înainte de a duce alte lupte, trebuie să aibă loc o întâlnire foarte importantă.

Înainte de a muri, Moise îi spusese de două ori lui Iosua despre acea întâlnire specială pe care urma să o aibă cu israeliții. Îi spusese exact ce trebuia să facă și ce trebuia să rostească. Trebuia să participe tot poporul. Tot poporul? Da. Tați, mame și copii. Întâlnirea urma să aibă loc la Sihem.

Oamenii știau despre Sihem. Avraam construisese acolo primul său altar. Și era unul dintre locurile în care trăise strămoșul lor Iacov. Ce emoționant!

Sihemul era situat în mijlocul periculoaselor teritorii inamice. Dar Iosua le-a amintit că, atunci când ascultau de Dumnezeu, erau în siguranță. Și au fost. Nu i-a deranjat nimeni în toată călătoria lor.

La Sihem se afla, între două dealuri, o vale frumoasă. Unul dintre dealuri era Garizim, despre care Moise spusese că va fi numit muntele binecuvântărilor. Celălalt era Ebal, care avea să fie numit muntele blestemelor. Șase seminții s-au așezat la poalele unuia și șase, la poalele celuilalt deal.

După ce Iosua a citit binecuvântările pe care le aduce ascultarea, triburile de la Garizim au spus „Amin”. Și după ce a citit blestemele pe care le aduce neascultarea, triburile de la Ebal au spus și ele „Amin”.

Pe Muntele Ebal, Iosua a construit un altar mare pentru jertfe, pentru a le aminti oamenilor că, datorită minunatului Său plan de a-i salva de Satana, Dumnezeu este bucuros să îi ierte, chiar dacă ar merita blestemele pe care le aduce neascultarea.

GÂNDEȘTE-TE: *O întâlnire importantă, nu-i așa? Poporul și-a amintit ce binecuvântări minunate poate primi de la Dumnezeu dacă respectă Cele Zece Porunci. Dar și ce lucruri triste se pot întâmpla dacă Dumnezeu nu poate binecuvânta poporul din cauză că oamenii aleg să se supună lui Satana. Citește ce mesaj frumos a scris Moise în **Deuteronomul 30:11-20**.*

Studiu aprofundat: Deuteronomul 27, 28; Iosua 7, 8; Patriarhi și profeți, pp. 493–504.

COLȚUL CU POVEȘTI

Probleme la hambarul Hildei – II

Adaptare după *Scrapbook Stories*, de Amy Sherrard

Hilda, ce s-a întâmplat? am întrebat.
Abia apoi mi-am dat seama că era o întrebare stupidă. În toată partea de din vale a hambarului era apă murdară și urât mirositoare. Podeaua hambarului se inundase în timpul nopții, iar Hilda încerca să oprească apa.

Jgheabul pentru apă al vacilor semăna cu o ceașcă uriașă atașată unei conducte. Când o vacă voia să se adape, își îndesa botul în ceașcă, iar apa curgea atât cât îi trebuia ca să bea. În timpul nopții, când una dintre vaci s-a adăpat, cumva apa a continuat să curgă și după ce vaca a ridicat botul din jgheab. Cursese toată noaptea și de aceea se inundase podeaua; iar bătrânica Hilda încerca să o oprească. Era clar că avea nevoie de ajutor.

– E jenant să mă ajuți la o treabă ca asta, și-a cerut scuze Hilda. O să avem de furcă până scoatem apa asta de aici și mai și miroase urât. E plin de bălegar și excremente de pui.

I-am spus să nu își facă probleme și că mă bucur să o pot ajuta.

După ce am oprit apa, am ajutat-o pe Hilda să mute vacile într-o latură a hambarului. Am urcat pe scara șubredă și am aruncat baloți de fân jos, într-o roabă. Am coborât cu gălețile pline cu grăunțe. Vitele și găinile s-au bucurat să ia, în sfârșit, micul dejun.

Apoi ne-am apucat de treaba murdară: adunatul, măturatul și scosul bălegarului și al apei din hambar. Am adunat, măturat și scos dintr-o parte. Apoi am mutat vitele în partea curată și am adunat, măturat și scos și din cealaltă parte. În cele din urmă, podeaua a fost din nou curată. Câtă treabă!
Întoarse acasă, am spălat și am uscat câinii.

Ne-am spălat și noi și ne-am schimbat și haine curate și uscate. În sfârșit, ne simțeam bine din nou! În timp ce savuram o supă delicioasă și fierbinte, Hilda m-a întrebat:

– Cum de-ai venit tocmai atunci? De doar câteva minute intrasem în hambar când ai ajuns. Eram sigură că îmi va lua toată ziua să curăț mizeria.

I-am spus ce simțământ puternic am avut că trebuie să merg să o vizitez.

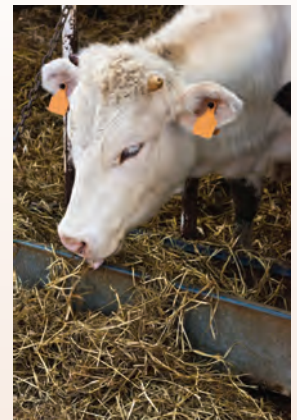
– Cred că îngerul tău păzitor i-a spus îngerului meu păzitor că ai nevoie de ajutor, i-am explicat, zâmbind.

Hilda a zâmbit și ea.
– Cred că asta s-a întâmplat, a fost ea de acord. Mă ajută să-mi amintesc că, deși sunt o bătrână care nu-și mai poate îndrepta spatele, Isus mă iubește la fel de mult ca întotdeauna și are grijă de mine în continuare.

Hilda avea dreptate. Și i-am spus ce bucuroasă sunt că am ascultat mesajul pe care mi l-a trimis Dumnezeu în acea dimineață.

Mi-am dat seama că este important să fim întotdeauna dispuși să facem ce Își dorește Isus, chiar dacă asta înseamnă să te murdărești din cap până în picioare pentru a ajuta o bătrânică dragă să curețe un potop de apă murdară și urât mirositoare din hambarul ei. Tu ce părere ai?

(Sfârșit)

BIBLIA PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 3 #39 _ 30 septembrie

Gabaoniții

DUMINICĂ

1 Nu foarte departe de tabăra israeliților se afla un oraș important numit Gabaon. Citește despre asta în **Iosua 10:2**.

Cine călătorea între zona de mijloc și zona de sud a Canaanului trecea uneori prin orașul Gabaon. Evident că regii canaaniți nu voiau ca Gabaonul să fie cucerit de israeliți. Ce au decis să facă, deși știau în ce mod minunat intervenise Dumnezeu la Ierihon și la Ai? Citește **Iosua 9:1,2**.

Printre acei regi canaaniți se aflau și cei heviți. Dar heviții, care erau locuitorii Gabaonului, erau siguri că Dumnezeul lui Israel este mai puternic decât zeii lor. Așadar, deși ceilalți regi voiau să lupte împotriva israeliților, gabaoniții au decis să facă un plan care să le salveze viața, dacă reușeau să ajungă la un acord cu israeliții. Care era planul? **Versetele 3-5**.

Ambasadorii sunt oameni dintr-o țară străină, care au misiunea de a reprezenta acea țară. Când merg să viziteze un alt stat, se îmbracă impecabil și arată importanți, pentru că sunt importanți. Dar acești ambasadori încercau să pară cerșetori. De ce? Nu avea niciun sens. Și totuși, făcea parte din planul lor.

De îndată ce toate detaliile au fost puse la punct, au pornit la drum. Când au ajuns în tabăra israeliților, au cerut audiență la Iosua. Probabil că, văzându-i, Iosua și bătrânii și-au pus niște semne de întrebare cu privire la identitatea și scopul vizitei lor. Cum s-au prezentat gabaoniții? **Versetul 6**.

GÂNDEȘTE-TE: Dacă ai fi fost acolo în ziua aceea, te-ai fi gândit că mint sau i-ai fi crezut?

TEXT DE MEMORAT:

„Buzele mincinoase sunt urâte Domnului, dar cei ce lucrează cu adevăr îi sunt plăcuți.” (Proverbele 12:22)

Cine le-ar fi putut spune lui Iosua și conducătorilor popoului cu ce plan veniseră solii? Dumnezeu vrea să ne ajute să nu fim induși în eroare și să facem greșeli când altcineva ne minte.

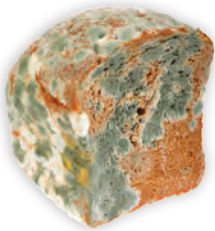
LUNI

2 Iosua și sfinții săi i-au cercetat pe vizitatori. Oare mințeau? Sau spuneau adevărul? Aveau nevoie de o certitudine, pentru că Dumnezeu îi avertizase să nu își facă prieteni printre canaaniți.

Îți mai amintești cât de important este un legământ? Este un acord între părți, ceea ce înseamnă că fiecare parte face o promisiune și este obligată să își respecte promisiunea. Copiii lui Israel au făcut un legământ cu Dumnezeu la Sinai. Dumnezeu a promis că îi va binecuvânta dacă vor respecta Cele Zece Porunci date de El. Iar ei au promis să le respecte. În scurt timp însă, și-au călcat legământul, alegând să se închine unui vițel de aur.

Israeliții nu au fost conștienți că, pentru a-și respecta promisiunea, aveau nevoie de ajutor. Din

nou și din nou, Dumnezeu le aducea aminte că își pot păstra promisiunea numai dacă Îl cred și au încredere deplină în El. Din nou și din nou, ei promiteau să Îl asculte; dar nu L-au crezut și nu au avut încredere în El. Când alegeau să aibă încredere, Dumnezeu putea face lucruri minunate pentru ei. Când nu aveau încredere, Satana le putea face rău.

Ascultând cu atenție, Iosua și sfinicii și-au dat seama că vizitatorii lor știau, într-adevăr, multe despre ceea ce făcuse Dumnezeu pentru israeliți. Sfinicii au cercetat pâinea înnegrită și burdufurile vechi. Citește **Iosua 9:14**. Ai observat un „dar” chiar în mijlocul frazei?

GÂNDEȘTE-TE: *Ai făcut vreodată ceva fără să întrebi, numai pentru ca apoi să dai de necaz?*

MARȚI

3 Nu-i așa că, dacă ai fi fost acolo în acea zi, ascultându-i pe oamenii din Gabaon, i-ai fi crezut pe cuvânt? Felul în care arătau, lucrurile pe care le aveau cu ei și ceea ce spuneau despre modul în care Dumnezeu îi ajutase pe israeliți probabil că te-ar fi determinat și pe tine să crezi că spuneau adevărul.

În cele din urmă, gabaoniții au reușit să-i convingă pe Iosua și pe sfinicii lui că sunt autentici. Dar Iosua și sfinicii au omis ceva. **Iosua 9:14**.

Cum au acționat Iosua și conducătorii, crezând că nu riscă nimic printr-un acord cu niște oameni care trăiau atât de departe? Cât a durat până când israeliții au descoperit adevărul? Care a fost reacția poporului? **Versetele 16–18**.

Israelii nu au fost prea încântați. Au vrut să lupte împotriva gabaoniților, chiar dacă făcuseră un legământ și promiseseră că nu îi vor nimici. Gabaoniții îi mințiseră. Dar Iosua și conducătorii lui Israel au avut altă atitudine. **Versetele 19, 20**.

Au luat decizia cea bună, nu-i așa? Făcuseră o promisiune și era important să o respecte. Iar gabaoniții au aflat, până la urmă, că minciunile nu ajută la nimic.

GÂNDEȘTE-TE: *I-ar fi spus Dumnezeu lui Iosua despre gabaoniți dacă s-ar fi gândit să întrebe? Există lucruri pe care ai vrea să le faci*

pentru că ți se par în regulă, dar părinții tăi spun „Nu”? Oare de ce spun „Nu”? Părinții știu lucruri pe care copiii nu le înțeleg întotdeauna, nu-i așa?

MIERCURI

4 Să ne imaginăm că dai bucăți de hârtie albă și bucăți de hârtie neagră unor nevătători. Apoi, să ne imaginăm că le spui să aleagă doar bucățile albe. Poți să-i învinovățești dacă le aleg pe cele negre? Dar faptul că ei nu văd transformă culoarea neagră în alb? Nu. Negrul este negru, iar albul este alb.

Știau gabaoniții Cele Zece Porunci? Nu. Erau ca niște orbi care sortează hârtii albe și hârtii negre. A înțeles Dumnezeu situația lor? Desigur! Dar asta nu înseamnă că nu au mințit. Adevărul este întotdeauna adevăr. Minciunile sunt întotdeauna minciuni. Dumnezeu spune adevărul. Satana spune minciuni.

Poporul Israel avea să devină o națiune care să dea mărturie pentru Dumnezeu în locul ales de El, în Canaan. Menirea lor era să fie o lumină pentru întreaga lume, strălucind pentru Dumnezeu. El oferise popoarelor din Canaan numeroase ocazii de a alege să Îl asculte și să aibă încredere în El. Dar aceste popoare au ales să creadă minciunile lui Satana. Deveniseră ca o boală teribilă, care îi ucide pe toți cei care se contaminatează, atât de răi erau locuitorii Canaanului. Nu este de mirare că Dumnezeu spusese că trebuie nimiciți.

Dar Dumnezeu iubește fiecare persoană, să nu uiți asta. El dorește ca fiecare persoană să-L aleagă pe El, nu pe Satana. Îți amintești de Rahav? Dumnezeu știa

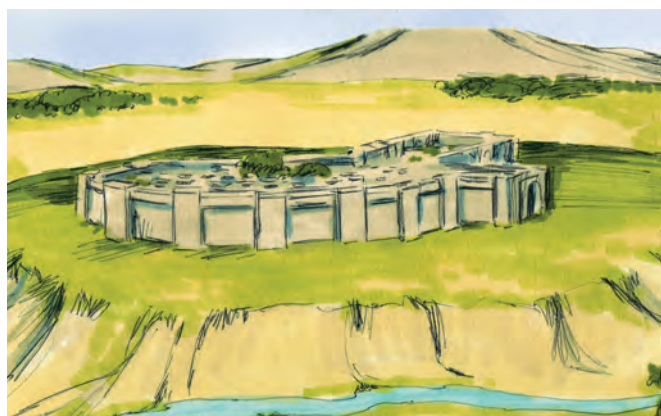
că Rahav a ales să aibă încredere în El. Și gabaoniții au ales să creadă în puterea Lui, iar El știa. Erau dispuși să înceteze închinarea la idoli și, de aceea, Dumnezeu nu i-ar fi lăsat pe israeliți să îi nimicească. Deci, nu era nevoie de toate acele minciuni pentru a-și salva viețile.

Una dintre legile importante pe care i le dăduse

Dumnezeu lui Moise pentru israeliți arăta cum trebuia procedat în privința oamenilor care nu erau din poporul Israel, dar care doreau să facă parte din poporul lui Dumnezeu. Citește **Leviticul 19:33,34; Numeri 15:14-16**.

GÂNDEȘTE-TE: *Planul lui Dumnezeu era ca poporul Lui să fie o lumină pentru întreaga lume.*

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Mai este acesta planul Său și astăzi? Dar tu și familia ta sunteți lumini? Enumeră mai multe modalități prin care poți fi chiar tu o lumină în lume.

JOI

„Ajutor! Gabaoniții s-au unit cu israeliții!”
5 Vestea a circulat repede. Regii canaaniți erau înspăimântați și mânioși. Citește **Iosua 10:1,2**.

Regele Ierusalimului a trimis rapid solii altor patru regi. Ce le-a propus? Citește **versetele 3-5**.

Îți poți imagina cum s-au simțit gabaoniții când au aflat că cei cinci regi îi atacă? Făcuseră un legământ cu israeliții, dar mințiseră. Oare își vor păstra israeliții promisiunea de a le fi aliați? Cum au reacționat gabaoniții și ce a făcut Iosua? De această dată, și-a amintit să-L întrebe pe Dumnezeu? Citește **versetele 6-9**.

Gabaoniților li s-a luat o piatră de pe inimă! Dușmanii lor abia se adunaseră în jurul cetății Gabaonului pentru a o distruge, că s-au și trezit brusc atacați. S-au retras și s-au grăbit să se adăpostească într-o trecătoare, în munți, fugăriți de israeliți. Ce s-a întâmplat pe când coborau celălalt versant? **Versetul 11**. Grindină! Dumnezeu a trimis bucați uriașe de grindină. Închipuie-ți!

Dar când Iosua a ajuns în vârful muntelui, și-a ridicat privirea spre cer. Și-a dat seama că se lăsa întuneric înaintea ei să câștige bătălia și că nu avea suficient timp. Știa că, dacă nu continuau urmărirea și lupta, permiteau inamicului să se ascundă în munți. Pentru ca, imediat apoi, acesta să se regrupeze și să dea năvală asupra gabaoniților.

Iosua și soldații trebuiau să lupte. Dar cum? Se făcea întuneric și nu mai aveau suficient timp. Nu simțeau oboseala, chiar dacă mărșăluiseră toată noaptea și apoi urmăriseră inamicul aproape toată ziua. Tot ce știau era că trebuiau să câștige bătălia.

 GÂNDEȘTE-TE: Crezi că israeliții învățaseră până la acest punct că nimic nu este prea greu pentru Dumnezeu? Tu ce crezi? E important să ai mereu în minte lucrul acesta?

VINERI

6 Ai auzit vreodată pe cineva spunând că Dumnezeu îi ajută pe cei care se ajută singuri? Ai auzit pe cineva spunând că Dumnezeu îi ajută pe cei care nu se pot ajuta singuri?

Știi că, într-un fel, ambele afirmații sunt adevărate, chiar dacă nu sunt din Biblie?

Pentru că israeliții făceau tot posibilul, Dumnezeu îi ajuta. Dar aveau nevoie de o minune. Dumnezeu i-a dat lui Iosua credința de a cere ceva uimitor. Și Dumnezeu a făcut ceva ce nu mai făcuse niciodată înainte. Citește despre asta în **Iosua 10:12-15**.

Crezi că gabaoniții și israeliții au fost recunoscători că Dumnezeu i-a ajutat? Da, cu siguranță!

Gabaoniții nu au știut că, alegând să se închine lui Dumnezeu și să Îl asculte, ar fi putut face pace cu Israelul. Cât despre Iosua, deși fusese mințit, a ascultat de Dumnezeu, care l-a învățat să nu își retragă promisiunea. Citește ce decizie au luat Iosua și bătrânii atunci când poporul a vrut să-i nimicească pe gabaoniți pentru că mințiseră. **Iosua 9:21,25-27**.

Chiar dacă nu mai erau la fel de importanți ca înainte și chiar dacă deveniseră servitori, gabaoniții nu s-au plâns. Au fost recunoscători că Iosua și-a ținut promisiunea și că Dumnezeu le-a salvat viețile.

 GÂNDEȘTE-TE: Victoria din acea zi a fost posibilă pentru că israeliții au făcut tot ce le-a stat în putință și pentru că, în același timp, au depins de Dumnezeu. Așa se câștigă și bătăliile cu Satana, atunci când ne ispitește. În primul rând, alegem să facem ce este bine. Apoi, pentru că avem credință, faptele noastre sunt în

conformitate cu alegerea pe care am făcut-o, indiferent dacă ne convine sau nu. Iar Dumnezeu ne dă puterea de a face ce este bine. Procedând astfel de fiecare dată, devine din ce în ce mai ușor să faci ce este bine.

Studiu aprofundat: Iosua 9; 10:1-15; Patriarhi și profeți, pp. 505-509.

COLȚUL CU POVEȘTI

Elizabeth își poartă singură de grijă

Adaptare după *Scrapbook Stories*, de Amy Sherrard

Când o să fiu mare și o să am o fetiță, o să îi dau voie să facă ce vrea ea. Dacă vrea să mai stea pe afară, la joacă, după școală, nu o să-i impun să vină acasă.

Așa a decretat Elizabeth, venind de la școală într-o după-amiază. Se vedea cu ochiul liber că tare se mai simțea oropsită. După câteva minute de gândire, mama i-a făcut o propunere. Iar lui Elizabeth nu îi venea să își creadă urechilor.

– Elizabeth dragă, mâine te las să faci doar ce vrei tu, cât e ziua de lungă.

– Mamă, vorbești serios? a întrebat-o Elizabeth.

Mama a asigurat-o că vorbea serios, nu era o glumă.

– Atunci aș vrea să fie mâine chiar acum, i-a spus Elizabeth mamei sale, țopăind de bucurie prin toată casa.

A doua zi de dimineață, după ce și-a luat micul dejun mai târziu decât de obicei, Elizabeth a spus:

– Nu cred că mă duc azi la școală.

– Faci cum vrei, i-a răspuns mama ei pe un ton blând.

Așa că Elizabeth s-a întors în camera ei. A decis să nu-și facă patul și să nu-și facă ordine. Apoi, în scurt timp, s-a răzgândit și nu a mai vrut să stea în casă, ci a decis să iasă puțin pe afară. Așa că s-a dus în curte, să se dea în leagănul de sub copac. După vreo jumătate de oră, s-a plictisit și s-a întors în casă.

– Mamă, aș vrea să mănânc ceva.

– Ia ce vrei, dragă, i-a spus mama, iar Elizabeth s-a servit cu o bucată mare de tartă cu fructe.

Dimineața s-a scurs lent. Nu avea niciun farmec să se joace de una singură, dar era prea mândră ca să-i ceară mamei ceva de făcut.

Când, în sfârșit, a venit vremea mesei de prânz, lui Elizabeth nu-i era foame.

– Cred că după-amiază mă duc la școală, a spus, lăsând-o pe mama să strângă singură masa și să curețe bucătăria. Dar nu-ți face griji dacă mai întârzii după ore, a adăugat, iar mama a încuviințat.

După școală, niște prietene au venit cu ideea să meargă la gărlă, la bălăceală. Elizabeth știa că mama ar găsi că nu e o idee bună, pentru că tocmai îi trecuse o răceală rea și risca să răcească din nou; dar, chiar și așa, a decis să se ducă. Bălăceala nu a fost așa de distractivă cum se așteptase. Fetele se stropeau una pe alta și au stropit-o și pe ea. Apoi, doar ca să se amuze, una dintre fetele mai mari a împins-o în gărlă. Ea a început să plângă, iar fetele, să râdă. S-a întors acasă cu hainele ude, îi era foarte frig și se simțea tristă și nefericită. Cum crezi că a întâmpinat-o mama? Crezi că i-a spus:

„Ei bine, dragă, ai făcut tot ce ai vrut cât a fost ziua de lungă. Acum poștește de te usucă și te încălzește”? Ei bine, nu. Mama i-a pregătit o baie caldă și haine uscate. Cina a fost caldă și gustoasă. La culcare, i-a citit o poveste și apoi, în patul confortabil, a învelit-o cu drag.

Când mama s-a aplecat pentru un pupic de noapte bună, Elizabeth a luat-o în brațe.

– Cred că Isus a fost foarte bun dându-le fetițelor mame care le poartă de grijă. Copiii au nevoie de ele, pentru că mamele știu mult mai multe decât știu copiii, i-a spus ea.

Mama și-a sărutat fetița, zâmbind fericită.

Tu ce crezi? Avea dreptate Elizabeth?